

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน โดยใช้บทเรียน
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครูสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2567

**DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN DANCE SUBJECT:
VIA STANDARD CIRCLE DANCE USING INTERNET-BASED LESSONS
FOR MATHAYOM 3 STUDENTS**

BY

TANAWAT TARAYOS

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

**OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2024

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน โดยใช้บทเรียน
ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย

ชนาวัดน์ ธารายศ

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2567

รศ.ดร.มารุต พัฒนาผล
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.นิภาพร สกุลวงศ์
กรรมการ

รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ.ดร.สือจิตต์ เพ็ชรประสาน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
15 พฤษภาคม 2568

Thesis entitled

**DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN DANCE SUBJECT:
VIA STANDARD CIRCLE DANCE USING INTERNET-BASED LESSONS
FOR MATHAYOM 3 STUDENTS**

by

TANAWAT TARAYOS

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2024

Assoc.Prof. Marut Patphol, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Nipaporn Sakulwongs, Ed.D.
Member

Assoc.Prof. Kanchana Chanprasert, Ed.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof. Suejit Pechprasarn, Ph.D.)

Dean of Graduate School

May 15, 2025

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี เนื่องมาจากได้รับความอนุเคราะห์ ความเมตตา กรุณา ความเอาใจใส่ และความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เสียสละเวลาให้ความรู้ ชี้แนะแนวทาง ให้ข้อคิดเห็นส่งเสริมให้กำลังใจให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษาอันเป็นประโยชน์อย่างดีในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆมาโดยตลอด ระยะเวลาการทำวิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒผล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิภาพร สกุลวงศ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญวงศ์ วงศ์วีรัตน์ และนายคมล ละหารเพชร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย พร้อมทั้งคำแนะนำที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครู บุคลากรทุกท่านและนักเรียนทุกคน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ให้ความร่วมมือและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนความปรารถนาดี คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจสำคัญและเป็นแรงบันดาลใจพร้อมทั้งคอยส่งเสริมในการทำวิจัยมาโดยตลอด จนทำให้ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดาและบูรพาคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ด้วยความเคารพยิ่ง

ธนาวัฒน์ ธารายศ
ผู้วิจัย

6204545 : ธนาวัฒน์ ธารายศ
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 2)หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน จำนวน 6 แผน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทเรียนจำนวน 4 บท วางบนเว็บไซต์ชื่อ <https://coachtortew.com> บทเรียนประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ เนื้อหา กิจกรรม แบบฝึกหัดประจำบท และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำเสนอด้วยข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว 2) ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ $E1/E2 = 86.83 / 81.67$ 3) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 197 หน้า)

คำสำคัญ: วิชานาฏศิลป์, บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต, ประสิทธิภาพของบทเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลายมือชื่อนักศึกษา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

6204545 : Tanawat Tarayos
 Thesis Title : Development of Learning Achievement in Dance Subject: Via Standard Circle Dance Using Internet-Based Lessons for Mathayom 3 Students
 Program : Master of Education in Curriculum and Instruction
 Thesis Advisor : Assoc.Prof. Kanchana Chanprasert, Ed.D.

Abstract

The objective of this investigation was to create Internet-based lessons for the Dance subject that focused on Standard Circle Dance, assess their efficacy, and compare the learning outcomes of Mathayom 3 students before and after implementing these lessons. The sample group included 30 Mathayom 3 students enrolled in the first semester of the 2024 academic year at a private institution in Phanom District, Surat Thani Province, under the jurisdiction of the Office of the Private Education Commission. The sample was obtained by cluster sampling. The research instruments consisted of three components: 1) a 30-item test to evaluate learning achievement, 2) six lesson plans for online learning on the subject of Standard Circle Dance, and 3) internet-based lessons for the Dance subject.

The findings revealed that 1) the internet-based lessons for the Dance subject of Standard Circle Dance included four sessions available on the website <https://coachtortew.com>. The lessons included course details, learning standards, indicators, goals, important ideas, material, activities, chapter exercises, and pre- and post-assessments, delivered via text, voice, graphics, and animations. 2) The efficacy of the Internet-based lessons was quantified at $E1/E2 = 86.83/81.67$. 3) The post-learning achievement scores of Mathayom 3 students who engaged with Internet-based lessons were considerably elevated compared to their pre-learning scores at the .05 significance level.

(Total 197 pages)

Keywords: Dance Subject, Internet-Based Lessons, Lesson Efficiency, Learning Achievement

Student’s Signature Thesis Advisor’s Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	7
1.3 คำถามการวิจัย	7
1.4 สมมติฐานการวิจัย	7
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
1.6 นิยามศัพท์	8
1.7 ขอบเขตของงานวิจัย	9
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2	
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	14
2.2 การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน	29
2.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์	33
2.4 รำวงมาตรฐาน	45
2.5 การจัดการเรียนรู้	49
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	64
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	85
ระเบียบวิธีการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	85
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
3.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	94
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	94
3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	95
บทที่ 4	96
ผลการวิจัย	
4.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	96
4.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	98
4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	99
บทที่ 5	102
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	102
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	103
5.3 ข้อเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	118
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	119
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น	125
ภาคผนวก ค ผลการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง	128

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	133
ภาคผนวก จ ราชานามผู้เชี่ยวชาญ	188
ภาคผนวก ฉ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	190
ภาคผนวก ช หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	194
ประวัติผู้วิจัย	197

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ศ 3.1	43
2.2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ศ 3.3	44
3.1	ผลการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และ กลุ่มย่อย 20 คน	88
3.2	ความยากง่าย และอำนาจจำแนก ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา นาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน	91
3.3	ความเชื่อมั่นรายข้อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	92
4.1	คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียนและคะแนนทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์หลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	98
4.2	คะแนนก่อนใช้บทเรียนและคะแนนหลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	100
4.3	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	101

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	8
4.1	บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน	97

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากภาวะแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 อันมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ พบครั้งแรกในนครอู่ฮั่นเมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วไปในวันที่ 11 มีนาคม 2563 โดยมีผู้ติดเชื้อยืนยันแล้วมากกว่า 99,851,784 คน ใน 213 ประเทศและดินแดนของโลก โดยมีผู้เสียชีวิตจากโรคระบาดแล้วมากกว่า 2,140,690 คน และมีผู้หายป่วยแล้วกว่า 71,853,946 คน (วิกิพีเดีย, 2563) ไวรัสชนิดนี้มีการแพร่เชื้อระหว่างคนในลักษณะเดียวกับไข้หวัดใหญ่ โดยผ่านการติดเชื้อจากละอองเสมหะจากการไอ ผู้สัมผัสเชื้อจะมีอาการแสดงโดยทั่วไป 5 วัน และอาจจะมีระยะการฟักตัวก่อนแสดงอาการได้ถึง 14 วัน ลักษณะอาการโดยทั่วไป ได้แก่ มีไข้ ไอแห้ง ๆ ไม่มีเรื้อวแรง ไอแบบมีเสมหะ อยู่ระหว่างร้อยละ 38-88 และการหายใจลำบาก เจ็บคอ ปวดกล้ามเนื้อ ปวดหัวและหนาวสั่น อยู่ระหว่างร้อยละ 11-18 การแพร่ระบาดของ COVID 19 ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการศึกษาทุกระดับทั่วโลก ทำให้สถานศึกษาเกือบทุกแห่งต้องปิดการเรียนการสอนแบบไม่ทันได้ตั้งตัว นักเรียนหลายล้านคนได้รับผลกระทบจากการปิดสถานศึกษาครั้งนี้ ซึ่งนับว่าเป็นผลกระทบต่อเนื่องยาวนานอย่างกว้างขวาง และเกิดการปรับเปลี่ยนระบบการจัดการศึกษา การปรับการเรียนสอนในหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้สถานศึกษาต้องรับมือและแก้ไขปัญหาทางการเรียนการสอนให้ดำเนินต่อไปได้ การทำงานก็เช่นเดียวกัน ทั้งครูและพนักงานที่ทำงานที่บ้านช่วงระบาคหนัก แต่ก็ไม่สามารถดำเนินงานได้สมบูรณ์ เพราะทางครู พนักงาน และนักเรียนบางส่วนไม่สามารถหาเครื่องมือทางการสอน การทำงานและการเรียนได้ครบ เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กที่มีคุณภาพดีและสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่เข้าไม่ถึงในบางพื้นที่ ผู้ปกครองก็เดือดร้อนเพราะระบบเศรษฐกิจหยุดชะงัก คนตกงานจำนวนมาก ซึ่งถือว่ารุนแรง อาจจะรุนแรงกว่าเกิดสงครามโลก เพราะมีคนเสียชีวิตจำนวนมาก และติดเชื้อระบาดกระจายเป็นทวีคูณ ผลกระทบต่อทางการศึกษาครั้งนี้มีผลโดยตรงต่อเด็กนักเรียน นักศึกษาซึ่งเป็นกำลังของชาติรวมทั้ง

เราทุกคนที่เป็นฝ่ายสนับสนุนวิกฤตนี้อาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาว วิกฤตครั้งนี้ทำให้เกิดระบบการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ของสถาบันการศึกษาทุกระดับ ทุกฝ่ายต้องวางแผนรับมือและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และต้องเตรียมเพื่ออนาคต (เทือน ทองแก้ว, 2563) ข้อมูลของ UNESCO (World Economic Forum, 2020) พบว่ามีจำนวนนักเรียน 1.38 พันล้านคน ได้รับผลกระทบจากการปิดสถานศึกษา ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องอย่างกว้างขวาง และเกิดการปรับเปลี่ยนระบบการจัดการศึกษาที่เด่นชัดที่สุด คือ การเรียนการสอนที่ต้องดำเนินงานต่อ มิให้หยุดชะงัก เพราะจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียนนั่นก็คือคุณภาพของประชากรในอนาคต จึงมีการปรับการเรียนสอนในหลายรูปแบบเกิดนวัตกรรมทางความคิดที่มีรูปแบบใหม่ทางการเรียนการสอนได้แก่ แนวคิดทางการเรียนการสอนทางไกลโดยใช้สื่อออนไลน์ เพื่อให้นักเรียนที่ไม่สามารถมาโรงเรียนได้ แต่สามารถเรียนได้ ได้มีการระดมนวัตกรรมที่หลากหลายเข้ามาช่วยแก้ปัญหาทางการเรียนการสอน การทำงาน ทำให้เกิดระบบการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ สถาบันการศึกษาทุกระดับต้องปรับตัวในสถานการณ์ปัจจุบัน และต้องเตรียมเพื่ออนาคต โดยเฉพาะการเรียนการสอน การเข้าสู่ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) และการออกแบบการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่ ถึงแม้ว่า COVID-19 จะได้สร้างปัญหาและความยุ่งยากให้กับการศึกษาไทย แต่ในอีกมุมหนึ่งกลับเป็นตัวแปรในการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษา และเป็นตัวขับเคลื่อนในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบการศึกษาไทย ดังนั้นหากทุกฝ่ายในระบบการศึกษาไทยช่วยกันทำระบบกลไกการศึกษาที่แข็งแกร่ง ก็จะสามารถขับเคลื่อนการศึกษาท่ามกลางสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างแน่นอน ระบบการศึกษาที่ดีควรมีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ทันสถานการณ์และบริบทแวดล้อมที่ไม่ใช่แค่ในประเทศแต่เป็นของโลก การบริหารจัดการระบบการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับตัวไปสู่ “การศึกษายกกำลังสอง” ที่จะเปลี่ยนจาก One-Size-Fits-All ไปสู่การตอบโจทย์การเรียนรู้และการพัฒนารายบุคคลมากยิ่งขึ้น ต้องมองกว้างกว่าแค่ระบบการศึกษาแต่เป็น “ระบบนิเวศ” การศึกษาของไทย (TE2S: Thailand Education Eco-System) เพื่อผลักดันให้ก้าวไปสู่การเป็นฐานการผลิตทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่เป็นเลิศ (Office of the Basic Education Commission, 2020)

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญกับเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก โดยรัฐบาลนั้นตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560–2564) และได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ตามวิสัยทัศน์ และแนวทางการพัฒนาตามภูมิทัศน์ดิจิทัล 4 ระยะ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้

6 ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้สามารถติดตาม และประเมินความก้าวหน้าได้อย่างชัดเจน และแผนงานเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ได้กำหนดนโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศบนพื้นฐานของการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกันอย่างมีเอกภาพที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคมทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนให้ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้วาระเร่งด่วน ในปี พ.ศ.2558 (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558) โดยสังคมไทยก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัวทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมล้วนดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้คุณลักษณะเด็กเปลี่ยนไป ประกอบกับรัฐบาลได้ประกาศนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศรายได้สูง โดยใช้นวัตกรรมทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงเพื่อการขับเคลื่อนประเทศ การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ เพื่อเตรียมกำลังคนให้พร้อมในการเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยสู่เวทีเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติด้วยการจัดการศึกษาการบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่กำลังจะก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัล (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560) การเปลี่ยนแปลงพื้นที่การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์คอนเทนต์ (Content) อำนวยความสะดวกการสอนได้แก่ปลายนิ้ว ทำให้เราสามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าการศึกษาปฏิบัติสัมพันธ์ของคุณอาจารย์และนักศึกษาจะลดน้อยลง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ยังมีอยู่แต่เปลี่ยนพื้นที่จากมหาวิทยาลัยสู่โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น ทุกคนอาจคุ้นชินกับภาพห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมากรวมตัวกันใช้หนังสือเหมือนกัน สื่อประกอบการสอนเหมือนกัน และมีวิธีการประเมินผลเหมือนกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันในการเรียนรู้วิถีใหม่นั้น เป้าหมายของการศึกษาอาจยังคงเดิมแต่ผู้เรียนสามารถใช้วิธีที่แตกต่างในการ ไปให้ถึงจุดหมายได้ นักศึกษาบางคนอาจเรียนรู้ได้เร็วกว่าหากได้ดูภาพหรือคลิปวิดีโอ แต่นักศึกษาบางคนอาจชอบการฟังอาจารย์บรรยาย เพราะรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนไม่เหมือนกันสถานศึกษาจึงต้องกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถดำเนินการเรียนการสอนให้ไปได้

สำหรับการพัฒนาเว็บไซต์นั้นสามารถทำได้หลายวิธีการ ตัวอย่างเช่น การใช้โปรแกรมสร้างเว็บไซต์ประเภท WYSIWYG (What-You-See-Is-What-You-Get) การเขียนโค้ด และภาษาสคริปต์ต่าง ๆ หรือการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยระบบการจัดการเนื้อหาของเว็บไซต์ (Content

Management System: CMS) ซึ่งเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบันเนื่องจาก CMS Open source เป็นโปรแกรมที่มีนักพัฒนาสร้างขึ้นมา และนำมาแจกจ่าย หรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามาร่วมกันพัฒนาโปรแกรมนั้น ๆ ได้ โดยมีการเปิดเผย Source Code และสามารถดาวน์โหลดโปรแกรมไปพัฒนาต่อได้ มีอิสระในการนำไปใช้ นำไปแจกจ่าย และสามารถนำมาปรับปรุงทั้งในลักษณะส่วนตัว หรือในหน่วยงานได้ อีกทั้งยังมีระบบบริหารจัดการเนื้อหาของเว็บไซต์ที่ช่วยในการบริหารจัดการเนื้อหา และจัดการระบบผ่านหน้าเว็บไซต์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่ง CMS ในปัจจุบันมีให้เลือกใช้งานมากมาย เช่น Joomla WordPress และ Drupal เป็นต้น (พงศศักดิ์ อภิลักขิตพงศ์, 2552)

WordPress คือ โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีไว้เพื่อสร้างและจัดการเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต พัฒนาด้วยภาษาพีเอชพีและใช้ฐานข้อมูล MySQL มีสัญญาอนุญาตใช้งานแบบ GPL ซึ่งเริ่มพัฒนาโดย Matt Mullenweg และ Mike Little ในปี ค.ศ.2003 หลังจากซอฟต์แวร์สร้างบล็อก Movable Type ของบริษัท Six Apart ได้เปลี่ยนแปลงการคิดค่าใช้งานใน พ.ศ.2547 ผู้ใช้เดิมของ Movable Type จำนวนมากจึงหันมาใช้ WordPress แทน เนื่องจากว่ามีรูปแบบการใช้งานคล้ายคลึงกัน WordPress สามารถติดตั้งบนเว็บ เซิร์ฟเวอร์ เพื่อสร้าง เว็บไซต์, (บล็อก) ตอนเริ่มแรก WordPress เป็นเครื่องมือไว้สำหรับสร้างบล็อกแต่ได้รับการพัฒนามาจนสามารถสร้างเป็นเว็บไซต์ได้ โดยมีระบบจัดการบทความ (CMS) ทำให้สามารถสร้างและจัดการเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังง่ายต่อการใช้งาน ปัจจุบัน WordPress ได้รับความนิยมทั่วโลก เนื่องจากเป็นระบบที่มีความยืดหยุ่นในการใช้งานสูง อีกทั้งยังมีผู้ที่พัฒนาปลั๊กอิน (โปรแกรมเสริม) ธีม (รูปแบบการแสดงผล) รวมทั้งระบบอื่น ๆ ที่สามารถใช้งานร่วมกับ WordPress ได้เป็นจำนวนมากจึงทำให้ WordPress ได้รับความนิยมอย่างยิ่ง (ณัฐกร ทองอ่อน, 2554)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น เรียนได้เร็วขึ้น เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกโอกาส ผู้เรียนมีอิสระในการแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อสังคมโลกาภิวัตน์อย่างมาก ตลอดจนระบบอินเทอร์เน็ตมีใช้กันอย่างแพร่หลาย ด้วยการถ่ายโอนข้อมูลที่รวดเร็ว และราคาถูกลงมากกว่าสมัยก่อนทำให้หลายสถาบันการศึกษาได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต บางสถาบันจัดหลักสูตรออนไลน์เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือเรียกว่าระบบการเรียนการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Learning: E-Learning) ระบบดังกล่าวได้รับการยอมรับว่าเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนนักศึกษา เริ่มจากปัจจุบัน

และจะกลายเป็นสิ่งจำเป็นในอนาคตอันใกล้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เห็นได้ชัดจากการนำร่องเรื่อง E-Government ของรัฐบาลและการผลิตบทเรียนสำหรับใช้ในโรงเรียนในโครงการโรงเรียนในพื้นที่หนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียน ทั้งนี้เพราะระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารเป็นไป ด้วยความรวดเร็ว โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้ในด้านการศึกษจะทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่ง ความรู้ และองค์ความรู้ รวมไปถึงความสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นไปอย่างรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ ยิ่งกว่านั้นยังสามารถตอบสนองต่อระบบการเรียนรู้แบบมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง (Self-Directed Learning) และสนับสนุนการเรียนรู้แบบทุกคน ทุกเวลา ทุกสถานที่ (Anyone Anywhere-Anytime Learning) ได้อย่างดีเยี่ยม (สมพันธ์ ชาญศิลป์, 2551)

นาฏศิลป์ไทยไม่ได้เป็นเพียงแต่การฟ้อนรำเพื่อบวงสรวง หรือประกอบพิธีกรรมเพียงอย่าง เดียว นาฏศิลป์ไทยได้ถูกบรรจุอยู่เป็นวิชาการศึกษาขั้นพื้นฐานลงในหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้ ศึกษาเล่าเรียนวัฒนธรรมประจำชาติ โดยวิชานาฏศิลป์ เป็นรายวิชาพื้นฐานในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ที่มุ่งให้ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์ เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง อิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อีกทั้ง สามารถต่อยอดความรู้ไปจนถึงระดับอุดมศึกษาขั้นสูงสุดได้ ถือเป็นศิลปะและวัฒนธรรมไทยอย่าง หนึ่งอันแสดงถึงความเป็นชาติไทย

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอมม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2563 ในช่วงแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่ผ่านมา ปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ทางไกลจากครูผู้สอนด้วยการบรรยายผ่านสื่อออนไลน์ที่ให้บริการซอฟต์แวร์การประชุม ทางไกลออนไลน์ มีผลการเรียนรู้ ต่ำกว่าร้อยละ 60 สูงขึ้นกว่าปีการศึกษาก่อนอย่างมีนัยสำคัญ ปัญหาดังกล่าวอาจไม่ได้ส่งผลร้ายในทันที หากแต่ในอนาคตถ้ามีสถานการณ์เช่นนี้ หรือสถานการณ์ ร้ายแรงอื่นใดส่งผลกระทบต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้อันนำไปสู่ปัญหาผลการเรียนรู้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ไม่สามารถเลื่อนชั้น ไม่สามารถจบการศึกษาได้ตามลำดับ หรืออาจนำไปสู่ปัญหาผู้เรียนหลุดออก

จากระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันของระบบการศึกษาไทย อันเนื่องมาจากปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เลวร้าย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้พบว่า การใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถส่งเสริมผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ สุกเศรษฐ์ พิงบัว (2562) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชาอินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ วิชาอินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ วิชาอินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชนี ภิรมย์ (2560) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้ศตวรรษที่ 21 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle ระดับมากที่สุดทั้งภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนออนไลน์และไม่มั่นคงที่ยังคงดำเนินต่อไป รวมถึงระบบบริหารจัดการการเรียนรู้แห่งอนาคต บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนเปรียบเสมือนห้องเรียนเสมือนจริง มีบทเรียนออนไลน์เป็นของตนเอง ครูสามารถเข้าร่วมจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนรู้เนื้อหาได้ตลอดเวลาสามารถพูดคุยสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน สามารถสอบถามปัญหาทั้งทางด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ตลอดจนร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จัดผ่านเว็บไซต์ได้ทุกที่ ทุกเวลา ตลอดจนการวัดและประเมินผลออนไลน์ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ อันจะเป็นการช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ยังเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้ศตวรรษที่ 21 อีกด้วย (จินตวิรัช คล้ายสังข์, 2553) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน

อ่อนไหวและไม่มั่นคง นอกจากนี้สามารถนำความรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้สาระวิชาเกี่ยวกับนาฏศิลป์ในระดับชั้นอื่น ๆ และเกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจในเรื่องการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
- 1.2.2 หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
- 1.2.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 คำถามการวิจัย

- 1.3.1.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 80/80 หรือไม่
- 1.3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน แตกต่างกันหรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

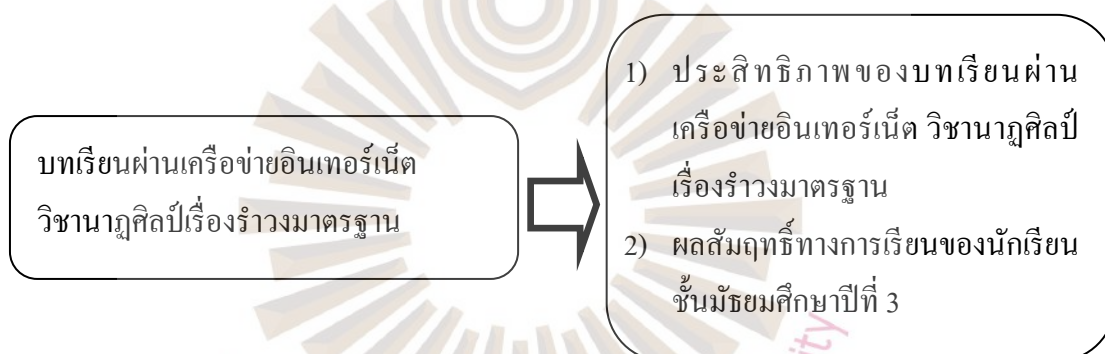
1.4.1 สมมติฐานการวิจัย

- 1.4.1.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 80/80
- 1.4.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย หมายถึง แนวคิดจากการทบทวนเอกสารวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือ บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์เรื่องรำวงมาตรฐาน และตัวแปรตาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือ ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถแสดงเป็นแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป WordPress และ Tutor LMS บนเว็บไซต์ชื่อ <https://coachtortew.com/courses/standard-circle-dance-g9> เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาผ่านอินเทอร์เน็ต โดยในวิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ แบบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียน บทเรียน 4 บทเรียน ได้แก่ อะไรคือ “รำวงมาตรฐาน” องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ แบบฝึกหัด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายบท วิชา
นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้
ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กระบวนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง การวัดและ
ประเมินผลการเรียนรู้ แบบฝึกหัด การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
หมายถึง เกณฑ์ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ผู้วิจัย
พัฒนาขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ดังนี้ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำ
แบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 80 ตัว
หลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้บทเรียนผ่าน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน หมายถึง คะแนนจากแบบ
วัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาใน
รายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบ
ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา
(IOC: Index of Item Objective Congruence) รายข้อตั้งแต่ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.8

1.7 ขอบเขตของงานวิจัย

1.7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.7.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใน
อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวนทั้งหมด 90 คน

1.7.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใน
อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

1.7.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้เป็นรายวิชา นาฏศิลป์ รหัสวิชา 23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชื่อหน่วย รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมาย ประวัติความเป็นมา

ความสำคัญและบทบาทของรำวงมาตรฐาน องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

1.7.3 ตัวแปรในงานวิจัย

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กำหนดให้

1.7.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

1.7.3.2 ตัวแปรตาม คือ

- (1) ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
- (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.7.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2567 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2567

1.7.5 สถานที่

โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากการเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่มีประสิทธิภาพ 80/80

1.8.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระอื่น ๆ ในโรงเรียน พัฒนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

1.8.3 โรงเรียนมีแนวทางในการบริหารด้านวิชาการที่จะสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

- 2.1.1 ความหมายของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.1.2 ประเภทของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.1.3 องค์ประกอบของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.1.4 การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.1.5 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ดี
- 2.1.6 ประโยชน์ของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
- 2.1.7 การหาคุณภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.2 การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน

- 2.2.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ
- 2.2.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

2.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์

- 2.3.1 วิสัยทัศน์
- 2.3.2 หลักการ
- 2.3.3 จุดหมาย
- 2.3.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.3.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 2.3.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.3.7 มาตรฐานการเรียนรู้
- 2.3.8 ตัวชี้วัด
- 2.3.9 สาระการเรียนรู้

- 2.3.10 สารและมาตรฐานการเรียนรู้
- 2.3.11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- 2.3.12 ทำไมต้องเรียนศิลปะ
- 2.3.13 เรียนรู้อะไรในศิลปะ
- 2.3.14 สารและมาตรฐานการเรียนรู้
- 2.3.15 คุณภาพผู้เรียน
- 2.3.16 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายวิชา
- 2.4 รำวงมาตรฐาน
 - 2.4.1 ประวัติความเป็นมา
 - 2.4.2 ผู้แสดง
 - 2.4.3 วิธีแสดง
 - 2.4.4 คนตรี
 - 2.4.5 สถานที่แสดง
- 2.5 การจัดการเรียนรู้
 - 2.5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 2.5.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
 - 2.5.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
 - 2.5.4 หลักการจัดการเรียนรู้
 - 2.5.5 การวางแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.5.6 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี
 - 2.5.7 แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- 2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.6.4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2.1.1 ความหมายของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

วิชดา รัตนเพียร (2542, น.29) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการนำเสนอโปรแกรม บทเรียนบนเว็บเพจ โดยนำเสนอผ่านบริการเว็ลด์ไวด์เว็บในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ออกแบบและสร้างโปรแกรมการสอนผ่านเว็บจะต้องคำนึงถึงความสามารถและบริการที่หลากหลายของอินเทอร์เน็ต และนำคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

กิดานันท์ มลิทอง (2543, น.344) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอน โดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติของวิชาทั้งหมดตามหลักสูตร หรือใช้เพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่าง ๆ ของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเขียนโต้ตอบกันทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และการพูดคุยสดด้วยข้อความและเสียงมาใช้ประกอบด้วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2553, น.11) ให้ความหมายไว้ว่า การใช้คุณสมบัติของไฮเปอร์มีเดียและคอมพิวเตอร์เครือข่าย ซึ่งรวมทั้งเครื่องมือสื่อสารในการสรรค์สร้างกิจกรรมการเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่พร้อมกัน ณ สถานที่เดียวกัน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่หวังผลการเรียนรู้เชิงวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ

รีแลน และกิลลานี (Relan & Gillani, 1995) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการประยุกต์อย่างแท้จริงของการใช้วิธีการต่าง ๆ มากมาย โดยการใช้เว็บเป็นทรัพยากรเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นโครงสร้างสำหรับการแพร่กระจายการศึกษา

คลาร์ก (Clark, 1996 อ้างถึงใน เพ็ญญา ศิริชะเอื้อ, 2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการสอนรายบุคคล โดยการใช้ข่างานคอมพิวเตอร์สาธารณะหรือข่างานส่วนบุคคล โดยการใช้โปรแกรมค้นหาในการเสนอผล และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยผ่านทางข่างาน

กาน (Khan, 1997) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ตมาสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง

ไดรסקอลล์ (Driscoll, 1997) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนเอาไว้ว่าเป็นการใช้ทักษะหรือความรู้ต่าง ๆ ถ่ายโยงไปสู่ที่ใดที่หนึ่ง โดยการใช้เว็ลด์ไวด์เว็บเป็นช่องทางในการเผยแพร่สิ่งเหล่านั้น

พาร์สัน (Parson, 1997 อ้างถึงใน เพ็ญญา ศรีชะเลื้อ, 2559) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการสอนที่นำเอาสิ่งที่ต้องการส่งให้บางส่วนหรือทั้งหมด โดยอาศัยเว็บช่วยสอนสามารถกระทำได้หลากหลายรูปแบบและหลากหลายขอบเขตที่เชื่อมโยงถึงกัน ทั้งการเชื่อมต่อบทเรียนวัสดุช่วยการเรียนรู้ และการศึกษาทางไกล

สุวรรณ บันลือ (2559) กล่าวว่า บทเรียนผ่านเว็บ หรือบทเรียนออนไลน์ หมายถึง การเรียนการสอนออนไลน์ เป็นรูปแบบที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษา หลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา การถ่ายทอดความรู้การนำเสนอเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยถ่ายทอดกลยุทธ์การสอนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

ศุภเศรษฐ์ พึ่งบัว (2562, น.23) เป็นการเรียนจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษา หลักการเรียนรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติ ทั้งนี้การใช้เครื่องมือที่เรียกว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

ปดิวิธดา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา และฐิติวีร์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2563, น.19) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนการสอน E-Learning คือ นวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนที่เป็นอยู่

แบบเดิม เป็นการเรียนที่ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เช่น อินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงหมายรวมถึง การเรียนทางไกล การเรียนผ่านเว็บห้องเรียนเสมือนจริง ซึ่งมีจุดเชื่อมโยง คือ เทคโนโลยีการสื่อสารเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ การศึกษาบทเรียนโดยอาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการนำเสนอผ่านบริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตัวเองมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนโดยไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่และเวลา

2.1.2 ประเภทของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถทำได้ในหลายลักษณะ โดยแต่ละเนื้อหาจะมีวิธีการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในประเด็นนี้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเภทของการเรียนการสอนผ่านเว็บเพจดังต่อไปนี้

พาร์สัน (Parson, 1997 อ้างถึงใน เพ็ญญา ศรียะเสื่อ, 2559) ได้แบ่งประเภทของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไว้ 3 ลักษณะ คือ

1) แบบรายวิชาอย่างเดียว เป็นเว็บรายวิชาที่มีเครื่องมือและแหล่งเข้าไปถึงและเข้าหาได้โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอย่างมากที่สุด ถ้าไม่มีการสื่อสารก็สามารถที่จะผ่านระบบคอมพิวเตอร์สื่อสารได้ ลักษณะของเว็บช่วยสอนแบบนี้มีลักษณะเป็นแบบวิทยาเขตมีนักศึกษาจำนวนมากที่เข้ามาใช้จริง เป็นเว็บที่มีการบรรจุเนื้อหาหรือเอกสารในรายวิชาเพื่อการสอนเพียงอย่างเดียว มีลักษณะการสื่อสารส่งข้อมูลระยะไกลและมักจะเป็นการสื่อสารทางเดียว

2) แบบสนับสนุนรายวิชา เป็นเว็บรายวิชาที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมที่มีการพบปะระหว่างครูกับนักเรียน การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือการมีเว็บที่สามารถชี้ตำแหน่งของแหล่งบนพื้นที่ของเว็บไซต์ที่ร่วมกิจกรรมเอาไว้ เป็นการสื่อสารสองทางที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และมีแหล่งทรัพยากรทางการศึกษาให้มากมาย โดยมีการกำหนดงานให้ทำบนเว็บ การกำหนดให้อ่าน การร่วมกันอภิปราย การตอบคำถาม มีการสื่อสารอื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ทำในรายวิชา มีการเชื่อมโยงไปยังแหล่งทรัพยากรอื่น ๆ

3) แบบศูนย์การศึกษา หรือเว็บไซต์ทรัพยากรการศึกษา เป็นเว็บที่มีรายละเอียดทางการศึกษา การเชื่อมโยงไปยังเว็บอื่น ๆ เครื่องมือ วัตถุประสงค์ และรวมรายวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสถาบันการศึกษาไว้ด้วยกัน และยังรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาไว้บริการทั้งหมด และเป็นแหล่งสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา ทั้งทางด้านวิชาการและไม่ใช่วิชาการ โดยการใช้สื่อที่หลากหลายรวมถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลด้วย

เจมส์ (James, 1997 อ้างถึงใน เพ็ญนภา ศรีชะเสื่อ, 2559) สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1) โครงสร้างแบบค้นหา ลักษณะของโครงสร้างเว็บไซต์แบบนี้ เป็นแหล่งของเว็บไซต์ที่ใช้ในการค้นหา ไม่มีการกำหนดขนาด รูปแบบ ไม่มีโครงสร้างที่ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเว็บ ลักษณะของเว็บไซต์แบบนี้จะมีแต่การให้ใช้เครื่องมือในการสืบค้นหรือเพื่อบางสิ่งที่ต้องการค้นหาตามที่กำหนดหรือโดยผู้เขียนเว็บไซต์ต้องการเลือก แต่โครงสร้างแบบนี้จะมีปัญหากับผู้เรียน เพราะผู้เรียนอาจจะไม่สนใจข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้าง โดยไม่กำหนดแนวทางในการสืบค้น

2) โครงสร้างแบบสารานุกรม ลักษณะของโครงสร้างเว็บไซต์แบบนี้มีลักษณะเป็นโครงสร้างข้อมูลในแบบต้นไม้ในการเข้าสู่ข้อมูล ซึ่งเหมือนกับหนังสือที่มีเนื้อหาและมีการจัดเป็นบทเป็นตอน ซึ่งจะกำหนดให้ผู้เรียนหรือผู้ใช้ได้ผ่านเข้าไปหาข้อมูลหรือเครื่องมือที่อยู่ในพื้นที่ของเว็บหรืออยู่ภายในและภายนอกเว็บไซต์ โดยเว็บไซต์จำนวนมากมีโครงสร้างในลักษณะดังกล่าวนี้

3) โครงสร้างแบบการเรียนการสอน เป็นรูปแบบโครงสร้างหลายอย่างในการนำมาสอนตามต้องการทั้งหมด เป็นที่รู้จักดีในบทบาทของการออกแบบทางการศึกษาสำหรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือเครื่องมือมัลติมีเดีย ซึ่งความจริงมีหลักการแตกต่างกันระหว่างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเว็บช่วยสอนนั้น คือ ความสามารถของภาษา HTML ในการที่จะจัดทำในแบบไฮเปอร์เท็กซ์กับการเข้าถึงข้อมูลหน้าจอ โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

แฮนนัม (Hannum, 1998 อ้างถึงใน นพดล เพ็ญประชุม, 2562) ได้แบ่งประเภทของการเรียนการสอนผ่านเว็บ ออกเป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1) รูปแบบการเผยแพร่ รูปแบบนี้สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ชนิด คือ

1.1) รูปแบบห้องสมุด เป็นรูปแบบที่ใช้ประโยชน์จากความสามารถในการเข้าไปยังแหล่งทรัพยากร การนำเอาลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดที่มีทรัพยากรจำนวนมากมาประยุกต์ใช้ ส่วนประกอบของรูปแบบนี้ ได้แก่ สารานุกรม วารสาร หนังสือออนไลน์ สารบัญการอ่านออนไลน์ เว็บห้องสมุด เว็บงานวิจัย รวมทั้งการรวบรวมรายชื่อเว็บที่สัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ โดย

วิธีการจัดหาเนื้อหาให้ผู้เรียนผ่านการเชื่อมโยงไปยังแหล่งเสริมต่าง ๆ เช่น สารานุกรม วารสาร หรือ หนังสือออนไลน์ทั้งหลาย

1.2) รูปแบบหนังสือเรียน การเรียนการสอนผ่านเว็บรูปแบบนี้ เป็นการจัดเนื้อหาของหลักสูตรในลักษณะออนไลน์ให้แก่ผู้เรียน เช่น คำอธิบาย สไลด์ นิยาม คำศัพท์รวมถึง ส่วนเสริม ผู้สอนสามารถเตรียมเนื้อหาออนไลน์ที่ใช้เหมือนกับที่ใช้ในการเรียนในชั้นเรียนปกติและสามารถทำสำเนาเอกสารให้กับผู้เรียนได้ รูปแบบนี้ต่างจากรูปแบบห้องสมุด คือ รูปแบบนี้จะเตรียมเนื้อหาสำหรับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

1.3) รูปแบบการสอนที่มีปฏิสัมพันธ์ รูปแบบนี้จัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้รับ โดยนำลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาประยุกต์ใช้เป็นการสอนแบบออนไลน์ที่เน้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ มีการให้คำแนะนำ การปฏิบัติ การให้ผลย้อนกลับ รวมทั้งการทำให้สถานการณ์จำลอง

2) รูปแบบการสื่อสาร การเรียนการสอนผ่านเว็บรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่อาศัยอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายมาเป็นสื่อเพื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถที่จะสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่น ๆ อาจารย์ได้โดยรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายในอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้แก่ อีเมลล์กลุ่ม อภิปราย การสนทนา และการประชุมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการส่งเสริมการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน

3) รูปแบบผสม เป็นรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บไซค์ รูปแบบนี้เป็นการนำเอา รูปแบบ 2 ชนิด คือ รูปแบบการเผยแพร่กับรูปแบบของการสื่อสารมารวมเข้าไว้ด้วยกัน เช่น เว็บไซค์ ที่รวมเอารูปแบบห้องเรียนกับรูปแบบหนังสือเรียนไว้ด้วยกัน เว็บไซค์ที่รวบรวมเอาบันทึกของหลักสูตรรวมทั้งคำบรรยายไว้หรือกลุ่มอภิปรายผ่านเว็บไซค์ที่รวมเอารายการแหล่งเสริมความรู้ต่าง ๆ และความสามารถของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไว้ด้วยกัน เป็นต้น

4) รูปแบบห้องเรียนเสมือน รูปแบบห้องเรียนเสมือน เป็นการนำเอาลักษณะเด่นหลาย ๆ ประการของแต่ละรูปแบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมาใช้ ฮิลทซ์ (Hiltz, 1993) ได้นิยามว่า ห้องเรียนเสมือนเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่นำแหล่งทรัพยากรออนไลน์มาใช้ในลักษณะการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยการร่วมมือระหว่างนักเรียนด้วยกัน นักเรียนกับผู้สอน ชั้นเรียนกับสถาบันการศึกษาอื่น และกับชุมชนที่ไม่เป็นเชิงวิชาการ ส่วน เทอโรฟฟ์ (Turoff, 1995) อ้างถึงใน นพดล เพ็ญประชุม, 2562) กล่าวถึงห้องเรียนเสมือนว่า เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ตั้งขึ้นภายใต้ระบบการสื่อสารผ่านอุปกรณ์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ในลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นความสำคัญของกลุ่มที่จะช่วยทำให้เกิดความร่วมมือทำ

กิจกรรมร่วมกัน นักเรียนและผู้สอนจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูล ลักษณะเด่นของการเรียนการสอนรูปแบบนี้ก็คือ ความสามารถในการลอกเลียนรูปแบบของห้องเรียนปกติมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยอาศัยความสามารถต่าง ๆ ของอินเทอร์เน็ต โดยมีส่วนประกอบคือ ประมวลรายวิชา เนื้อหาในหลักสูตร รายชื่อแหล่งเนื้อหาเสริม กิจกรรมระหว่างผู้เรียนผู้สอน คำแนะนำและการให้ผลป้อนกลับ การนำเสนอในลักษณะมัลติมีเดีย การเรียนแบบร่วมมือ รวมทั้งการสื่อสารระหว่างกัน รูปแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ปดิวิธดา ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา และจิตวีร์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา (2563, น.19) แบ่งบทเรียนออนไลน์ออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนแบบรวมศูนย์ (Instructor Centric) หมายถึง จุดศูนย์กลางของความรู้ทั้งหมดจะอยู่ที่ผู้สอน ผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมการเรียนทั้งหมด คือ มีลักษณะการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนหลายคน และมีผู้สอนเพียงคนเดียว โดยผู้สอนทำหน้าที่สอนผู้เรียนมีหน้าที่เรียน การสอนเป็นแบบครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนทั้งเป็นคนสำคัญที่จะควบคุมกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด

2) การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นจุดศูนย์กลางของการศึกษา ผู้เรียนสามารถเลือกได้ว่าจะเรียนเมื่อไหร่ เรียนที่ไหน เรียนอย่างไร การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานศึกษา ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกที่ทุกเวลาและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

จากการศึกษาประเภทของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะการใช้งาน โครงสร้างเว็บไซต์ รูปแบบการเผยแพร่ข้อมูล และบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นแบบให้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว แบบมีปฏิสัมพันธ์ หรือแบบรวมศูนย์รวมแหล่งทรัพยากรทางการศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถจัดการเรียนรู้แบบรวมศูนย์ที่ผู้สอนควบคุมเนื้อหา หรือแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนกำหนดการเรียนรู้เอง แนวโน้มของการเรียนออนไลน์มุ่งไปสู่รูปแบบห้องเรียนเสมือนที่ยืดหยุ่นและเปิดโอกาสให้เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

2.1.3 องค์ประกอบของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1) ความเป็นระบบ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1.1) ส่วนการนำเข้า (Input) ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้สอน วัตถุประสงค์ของการเรียน ฐานความรู้การสื่อสารหรือกิจกรรม การวัดและประเมินผล

1.2) ส่วนของกระบวนการ (Process) เป็นการสร้างสถานการณ์ที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ส่วนนำเข้าในการบริหารจัดการเพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3) ส่วนผลลัพธ์ (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จากการวัดและประเมินผล

2) ความเป็นเงื่อนไข เป็นการออกแบบระบบที่ผู้พัฒนาบทเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต้องกระทำในรูปแบบของการวางเงื่อนไข เช่น ถ้าหากเรียนจบบทเรียนแล้วจะต้องทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อทำข้อสอบผ่านเกณฑ์ในระดับดีอาจจะมีรางวัลเช่น การเล่นเกมส์ แต่ถ้าหากได้คะแนนน้อยต้องเรียนซ้ำใหม่ เป็นต้น

3) การสื่อสารหรือกิจกรรม ในการออกแบบบทเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผู้ออกแบบต้องมีกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายแห่งการเรียนรู้เช่นการใช้บริการ เว็บไซต์ กระตุ้นตอบ เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถติดต่อสื่อสารข้อสงสัยระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้สอนได้

4) แหล่งความรู้ (Learning Root) เป็นการกำหนดแหล่งความรู้ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโดยมีเงื่อนไข เช่น แหล่งความรู้ภายนอกที่มีความยากเป็นลำดับ หรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียนรู้เป็นลำดับ การกำหนด Learning Root โดยใช้เทคนิค Frame จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดภาวะหลงทาง

โจนส์ และฟาร์ควอร์ (Jones & Farquar, 1997) ได้แนะนำหลักการออกแบบเบื้องต้นที่จะเป็นจุดเริ่มในการพัฒนาเว็บเพื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1) ควรมีการจัด โครงสร้างหรือจัดระเบียบข้อมูลที่ชัดเจน การที่เนื้อหามีความต่อเนื่องไปไม่สิ้นสุดหรือกระจายมากเกินไปอาจทำให้เกิดความสับสนต่อผู้ใช้ได้ ฉะนั้น จึงควรออกแบบให้มีลักษณะที่ชัดเจนแยกย่อยออกเป็นส่วนต่าง ๆ จัดหมวดหมู่ในเรื่องที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งอาจมีการแสดงให้ผู้ใช้เห็นแผนที่โครงสร้างเพื่อป้องกันความสับสนได้

2) กำหนดพื้นที่สำหรับการเลือกให้ชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปจะมีมาตรฐานที่ชัดเจนอยู่แล้วเช่น ลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์ที่เป็นคำสีฟ้าและขีดเส้นใต้ พยายามหลีกเลี่ยงการออกแบบที่ขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปที่คนส่วนใหญ่ใช้ทุกวันจะมีความจำเป็นที่ต้องใช้ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการทำให้ตัวเลือกเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งปกติเมื่อมีการคลิกคำหรือข้อความใด ๆ เมื่อกลับมาที่หน้าเดิมคำหรือข้อความนั้น ๆ ก็จะเปลี่ยนจากสีฟ้าเป็นสีแดงเข้ม เพื่อบอกให้ทราบว่าผู้ใช้ได้เลือกส่วนนั้นไปแล้ว ในการออกแบบจึงควรใช้มาตรฐานเดิมแบบนี้เช่นกัน

3) กำหนดให้แต่หน้าจอภาพสั้น ๆ ทั้งนี้จากการวิจัยพบว่า ผู้ใช้ไม่ชอบการเลื่อนขึ้นลง(Scroll) นีลเส็น (Nielsen, 1996, as cited in Jones & Farquar, 1997) อีกทั้งยังเสียเวลาในการโหลดนานและยุ่งยากต่อการพิมพ์ที่ผู้ใช้ต้องการเนื้อหาเพียงบางส่วน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้หน้ายาวก็ควรกำหนดเป็นพื้นที่แต่ละส่วนของหน้า โดยให้ผู้เรียนสามารถเลือกไปยังจุดต่าง ๆ ได้ในหน้าเดียวในลักษณะของบุ๊กมาร์ค (Bookmark)

4) ลักษณะการเชื่อมโยงที่ปรากฏในแต่ละหน้า หากมีทั้งการเชื่อมโยงในหน้าเดียวกันและการเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่น ๆ หรือออกจากหน้าจอไปยังหน้าจอใหม่จะก่อให้เกิดการสับสนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เรียนใช้ปุ่มมาตรฐานที่มีอยู่ในโปรแกรมผ่านเว็บเบราว์เซอร์อาจทำให้ผู้เรียนหลงทางได้ ฉะนั้นจึงต้องออกแบบให้มีความแตกต่างและชัดเจน

5) ต้องระวังเรื่องของตำแหน่งในการเชื่อมโยง การที่จำนวนการเชื่อมโยงมากและกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในหน้าจออาจก่อให้เกิดความสับสน การออกแบบที่ดีควรจัดการเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่น ๆ อยู่รวมกันเป็นสัดส่วน มีลำดับก่อนหลังหรือมีหมายเหตุประกอบ เช่น จัดรวมไว้ส่วนล่างของหน้าจอ เป็นต้น

6) ความเหมาะสมของคำที่ใช้เชื่อมโยง คำที่ใช้สำหรับการเชื่อมโยงจะต้องเข้าใจง่าย มีความชัดเจนและไม่สั้นจนเกินไป

7) ความสำคัญของข้อมูลควรอยู่ส่วนบนของหน้าจอภาพ หลีกเลี่ยงการใช้กราฟิกด้านบนของหน้าจอ เพราะถึงแม้จะคิดแต่ผู้เรียนจะเสียเวลาในการได้รับข้อมูลที่ต้องการ

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2540) กล่าวว่า การออกแบบโครงสร้างของการเรียนการสอนผ่านเว็บควรประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชา ภาพรวมรายวิชา แสดงวัตถุประสงค์ของรายวิชา ตั้งเข็รายวิชา คำอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อการเรียนหรือหน่วยการเรียน
- 2) การเตรียมตัวของผู้เรียนหรือการปรับพื้นฐานผู้เรียน เพื่อที่จะเตรียมตัวเรียน

- 3) เนื้อหาบทเรียน พร้อมทั้งการเชื่อมโยงไปยังสื่อสนับสนุนต่าง ๆ ในเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ
- 4) กิจกรรมที่มอบหมายให้ทำพร้อมทั้งการประเมินผล การกำหนดเวลาเรียนการสอน
- 5) แบบฝึกหัดที่ผู้เรียนต้องการฝึกฝนตนเอง
- 6) การเชื่อมโยงไปแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนการศึกษาค้นคว้า
- 7) ตัวอย่างแบบทดสอบ ตัวอย่างรายงาน
- 8) ข้อมูลทั่วไปแสดงข้อความที่จะติดต่อผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องการลงทะเบียน
- 9) ค่าใช้จ่าย การได้รับหน่วยกิตและการเชื่อมโยงไปยังสถานศึกษาหรือหน่วยงาน และมีการเชื่อมโยงไปสู่รายละเอียดของหน้าที่เกี่ยวข้อง
- 10) ส่วนแสดงประวัติของผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 11) ส่วนของการประกาศข่าว
- 12) ห้องสนทนา ที่เป็นการสนทนาในกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน

จากการศึกษาองค์ประกอบของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์มีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ความเป็นระบบ ประกอบด้วยส่วนการนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ 2) ความเป็นเงื่อนไข เช่น การกำหนดเงื่อนไขการเรียนและการประเมินผล 3) การสื่อสารหรือกิจกรรม เช่น เว็บไซต์ กระตุ้นถามตอบ และ 4) แหล่งความรู้ เช่น การกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นระบบ นอกจากนี้ แนวทางการออกแบบเว็บเพื่อการเรียนการสอน ควรมีโครงสร้างข้อมูลที่ชัดเจน ใช้มาตรฐานสากลในการเชื่อมโยงข้อมูล และออกแบบหน้าเว็บให้ กระชับ เข้าใจง่าย และลดความซับซ้อนในการใช้งาน อีกทั้งการออกแบบโครงสร้างของบทเรียน ควรครอบคลุมตั้งแต่ข้อมูลรายวิชา การเตรียมตัวผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน กิจกรรม แบบฝึกหัด แหล่ง ทรัพยากร และช่องทางติดต่อผู้สอน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.1.4 การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ในการออกแบบและพัฒนาเว็บการเรียนการสอนผ่านให้มีประสิทธิภาพนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการที่จะใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอน ดังนี้

ดิลลอน (Dillon, 1991) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสร้างบทเรียนที่มีลักษณะเป็นสื่อหลายมิติ ซึ่งหลักการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาเว็บเพื่อการเรียนการสอน แนวคิดดังกล่าวมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียนและเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และหาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน
- 2) วางแผนเกี่ยวกับการจัดรูปแบบ โครงสร้างของเนื้อหา ศึกษาคุณลักษณะของเนื้อหาที่จะนำมาใช้เป็นบทเรียนว่าควรจะนำเสนอในลักษณะใด
- 3) ออกแบบโครงสร้างเพื่อการเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ออกแบบควรศึกษาทำความเข้าใจกับ โครงสร้างของบทเรียนแบบต่าง ๆ โดยพิจารณาจากลักษณะผู้เรียนและเนื้อหาว่าโครงสร้างลักษณะใดจะเอื้ออำนวยต่อการเข้าถึงข้อมูลของผู้เรียนได้ดีที่สุด
- 4) ทดสอบรูปแบบเพื่อหาข้อผิดพลาด จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขและทดสอบซ้ำอีกครั้งจนแน่ใจว่าเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้งาน

ฮิรูมิ และเบอร์มูเดส (Hirumi & Bermudez, 1996) เสนอกระบวนการในการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนผ่านเว็บไว้ 5 ขั้นตอน คือ

- 1) วิเคราะห์ทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) ออกแบบการเรียนการสอน
- 3) พัฒนาเว็บเพจโดยใช้แผน โครงเรื่อง ช่วยในการสร้างและกำหนดโครงสร้างของข้อมูล
- 4) นำเว็บไปใช้ในการเรียนการสอน
- 5) ประเมินผลการใช้งาน

อาแวนิติส (Arvanitis, 1997 อ้างถึงใน นพดล เพ็ญประชุม, 2562) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการสร้างเว็บไซต์นั้น ควรจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาว่าเป้าหมายของการสร้างเว็บไซต์นี้เพื่ออะไร
- 2) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่จะเข้ามาใช้ ว่ากลุ่มเป้าหมายใดที่ผู้สร้างต้องการสื่อสารข้อมูลอะไรที่พวกเขาต้องการ โดยขั้นตอนนี้ควรจะต้องปฏิบัติควบคู่ไปกับขั้นตอนที่หนึ่ง
- 3) วางลักษณะโครงสร้างของเว็บ

4) กำหนดรายละเอียดให้กับโครงสร้าง ซึ่งพิจารณาจากวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยตั้งเกณฑ์ในการใช้ เช่น ผู้ใช้ควรจะทำอะไรบ้าง จำนวนหน้าควรมีเท่าใด มีการเชื่อมโยงมากน้อยเพียงใด

5) หลังจากนั้นจึงทำการสร้างเว็บแล้วนำไปทดลอง เพื่อหาข้อผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงค่อยนำเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นขั้นตอนสุดท้าย

เพอร์นิตี และคาสาติ (Pernici & Casati, 1997) ได้แยกย่อยกระบวนการออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วย การตั้งวัตถุประสงค์ การกำหนดผู้เรียน และสิ่งที่จำเป็นในด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

2) ผู้สอนต้องกำหนดแนวทางในการสร้างเว็บไซต์ ได้แก่ เนื้อหาที่จะใช้ กิจกรรมต่าง ๆ ขั้นตอนการเรียนการสอน

3) เป็นการออกแบบในแนวกว้าง โดยผู้สอนจะต้องวางแผนลักษณะการเข้าสู่เนื้อหา ซึ่งรวมถึงการกำหนดรายการต่าง ๆ และการเรียงลำดับของข้อมูล

4) เป็นการออกแบบในแนวแคบ คือ การกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่มีในแต่ละหน้า

จากการศึกษาการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาบทเรียนออนไลน์มีแนวทางคือ ศึกษาผู้เรียน วางแผนเนื้อหา วิเคราะห์ทรัพยากร วิเคราะห์องค์ประกอบ กำหนดแนวทาง ออกแบบโครงสร้างและรายละเอียดของแต่ละหน้า พัฒนาเว็บเพจนำไปใช้ ทดสอบ ประเมินผล ปรับปรุงก่อนใช้งาน โดยควรให้ความสำคัญกับการกำหนดวัตถุประสงค์ ศึกษากลุ่มเป้าหมาย วางโครงสร้าง ทดลองใช้งาน และปรับปรุงก่อนเผยแพร่ แนวทางเหล่านี้ช่วยให้การพัฒนาบทเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

2.1.5 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ดี

คาน (Khan, 1997) ได้กล่าวไว้ว่า การออกแบบเว็บที่ดีมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรทำความเข้าใจถึงคุณลักษณะ 2 ประการ ของโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บ

1) คุณลักษณะหลัก เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บทุกโปรแกรม ตัวอย่างเช่น การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน ผู้สอน หรือผู้เรียน คน

อื่น ๆ การนำเสนอบทเรียนในลักษณะของสื่อหลายมิติ การนำเสนอบทเรียนระบบเปิด กล่าวคือ อนุญาตให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เว็บเพจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลบนเครือข่ายได้(Online Search) ผู้เรียนควรที่จะสามารถเข้าสู่โปรแกรมการสอนผ่านเว็บจากที่ใดก็ได้ทั่วโลก รวมทั้งผู้เรียนควรที่จะสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้

2) คุณลักษณะเพิ่มเติม เป็นคุณลักษณะประกอบเพิ่มเติม ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพและความยากง่ายของการออกแบบ เพื่อนำมาใช้งานและการนำมาประกอบกับคุณลักษณะหลักของโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บ ตัวอย่างเช่น ความง่ายในการใช้งานของโปรแกรมมีระบบป้องกันการลักลอบข้อมูล รวมทั้งระบบให้ความช่วยเหลือบนเครือข่ายมีความสะดวกในการแก้ไขปรับปรุงโปรแกรม เป็นต้น

ฮอลล์ (Hall, 1910 อ้างถึงใน นพดล เพ็ญประชุม, 2562) ได้กล่าวถึงการใช้เว็บในด้านการเรียนการสอนว่า การศึกษาทดลองหาวิธีการสร้างเว็บอย่างมีประสิทธิภาพยังอยู่ในระดับที่น้อย แต่จากการรวบรวมจากประสบการณ์และการนำเสนอของบรรดานักออกแบบเว็บเพื่อการเรียนการสอน สรุปได้ว่า เว็บเพื่อการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 1) ต้องสะดวกและไม่ยุ่งยากต่อการสืบค้นของผู้เรียน
- 2) ต้องมีความสอดคล้องตรงกันในแต่ละเว็บรวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างเว็บต่าง ๆ
- 3) เวลาในการแสดงผลแต่ละหน้าจอจะต้องน้อยที่สุด หลีกเลี่ยงการใช้ภาพกราฟิกขนาดใหญ่ ที่จะทำให้เสียเวลาในการดาวน์โหลด
- 4) มีส่วนที่ทำหน้าที่ในการจัดระบบในการเข้าสู่เว็บ นักออกแบบควรกำหนดให้ผู้เรียนได้เข้าสู่หน้าจอแรกที่มีคำอธิบาย มีการแสดงโครงสร้างภายในเว็บ เพื่อทราบถึงขอบเขตที่ผู้เรียนจะสืบค้น
- 5) ควรมีความยืดหยุ่นในการสืบค้น แม้จะมีการแนะนำว่าผู้เรียนควรจะเรียนอย่างไรตามลำดับขั้นตอนก่อนหลัง แต่ก็ควรเพิ่มความยืดหยุ่นให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ได้เอง
- 6) ต้องมีความยาวในหน้าจอให้น้อย แม้นักออกแบบส่วนใหญ่จะบอกว่าสามารถใช้ไฮเปอร์เท็กซ์ช่วยในการเลื่อนไปมาในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ในหน้าจอ แต่ในความเป็นจริงแล้วหน้าจอที่สั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด
- 7) ไม่ควรมีจุดจบหรือกำหนดจุดสิ้นสุดที่ผู้เรียนไปไหนต่อไม่ได้ ควรมีการสร้างในแบบวนเวียนให้ผู้เรียนสามารถหาเส้นทางไปกลับระหว่างหน้าต่าง ๆ ได้ง่าย นอกจากนี้ยังควรให้ผู้เรียนสามารถกลับไปเรียนในจุดเริ่มต้นได้ด้วยโดยการคลิกเพียงครั้งเดียว

จากการศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ดี ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ที่ดีควรมี คุณลักษณะหลัก เช่น การสนับสนุนปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การนำเสนอเนื้อหาแบบสื่อหลายมิติ การเปิดโอกาสให้เชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ควบคุมการเรียนรู้ได้เอง และเรียนรู้จากที่ใดก็ได้ทั่วโลก คุณลักษณะเพิ่มเติม รวมถึงความง่ายในการใช้งาน ระบบป้องกันข้อมูล และการปรับปรุงแก้ไขได้สะดวกเว็บเพื่อการเรียนการสอนที่ดีต้อง สะดวกในการสืบค้น เชื่อมโยงข้อมูลได้ดี โหลดเร็ว มีโครงสร้างชัดเจน ชัดหยุ่นให้ผู้เรียนกำหนดเส้นทางการเรียนได้เอง มีหน้าจอสั้นและกระชับ และไม่ควรมีจุดจบที่ทำให้ผู้เรียนหลงทาง แนวทางเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพและใช้งานได้ง่ายขึ้น

2.1.6 ประโยชน์ของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2544) ได้กล่าวถึง การสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อยู่หลายประการ ดังนี้

- 1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่อยู่ห่างไกล หรือไม่มีเวลาในการมาเข้าชั้นเรียนได้เรียนในเวลาและสถานที่ที่ต้องการ
- 2) ส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกันทางการศึกษา
- 3) ส่งเสริมแนวคิดในเรื่องการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีความใฝ่รู้ รวมทั้งมีทักษะในการตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกมีประสิทธิภาพ สนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับปัญหาที่พบในความเป็นจริง
- 5) ช่วยแก้ปัญหาของข้อจำกัดของแหล่งค้นคว้าแบบเดิมจากห้องสมุด เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการรูปแบบใหม่ครอบคลุมสารสนเทศทั่วโลกโดยไม่จำกัดภาษา
- 6) สนับสนุนการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นได้อยู่ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง
- 7) เอื้อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ ทั้งปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกันและ/หรือผู้สอน และปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนในเนื้อหาหรือสื่อการสอน
- 8) เปิดโอกาสสำหรับผู้เรียนในการเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ทั้งสถาบันในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก
- 9) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนสู่สายตาผู้อื่น และเห็นผลงานของผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนางานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

10) ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ทันสมัยได้อย่างสะดวกสบาย ผู้เรียนได้สื่อสารและแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ทำให้เนื้อหาการเรียนมีความยืดหยุ่นมากกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม และเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

11) สรุปประโยชน์ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกคน ทุกที่และทุกเวลา ผู้เรียนได้เพิ่มทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา สามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนทำให้เกิดความรู้ความจำได้ดีขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่สนใจใฝ่รู้และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

จากการศึกษาประโยชน์ของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงการศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งเสริมความเท่าเทียมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทั่วโลก แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนหรือเพื่อนร่วมเรียนได้สะดวก นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดของแหล่งค้นคว้าแบบเดิม ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ผู้เรียนได้รับทักษะเทคโนโลยีและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.7 การหาคุณภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนการหาคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาบทเรียน นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญและขาดไม่ได้ในกระบวนการวิจัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบบทเรียนที่สร้างขึ้น ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบคุณภาพของสื่อการนำเสนอหน้าจอ ความสมบูรณ์ในด้านการเชื่อมโยง เนื้อหาและเทคนิคต่าง ๆ ในการหาคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้กรอบแนวคิดของ ไพโรจน์ ตรีธรรนากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมล และ เสกสรรค์ แยมพินิจ (2546, น.197) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของบทเรียนเป็น 2 ด้าน คือ คุณภาพด้านเนื้อหา และคุณภาพด้านสื่อ ซึ่งจะต้องมีเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ และตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อ ไพโรจน์ ตรีธรรนากุล และคณะ (2546, น.198) ได้เสนอเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพของบทเรียนไว้ดังนี้

1) การตรวจสอบคุณภาพด้านเนื้อหา

1.1) เกณฑ์ตรวจสอบเนื้อหา คือ ความถูกต้องของการนำเสนอเนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหาที่นำเสนอโดยสื่อที่เหมาะสม และความถูกต้องของวิธีปรากฏของสื่อ

1.2) เกณฑ์ตรวจสอบการปฏิสัมพันธ์ คือ การปฏิสัมพันธ์ในบทเรียน การปฏิสัมพันธ์ในแบบฝึกหัด และการปฏิสัมพันธ์ในแบบทดสอบ

1.3) เกณฑ์ตรวจสอบโครงสร้างของบทเรียน คือ โครงสร้างของบทเรียนเป็นไปตามที่ออกแบบไว้ วิธีการเข้าถึงเนื้อหาง่ายและสะดวก การเชื่อมโยงเนื้อหาเหมาะสม เข้าใจง่าย ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงการเปลี่ยนหน้าจอเหมาะสมกับการเรียน และความสะดวกของการออกจากโปรแกรม

2) เกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพด้านสื่อ

2.1) เกณฑ์พิจารณาการนำเสนอบทเรียน คือ องค์ประกอบของหน้าจอ พื้นหลัง ตัวอักษร ปุ่มต่าง ๆ การเปลี่ยนหน้าจอ เสียง ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์

2.2) เกณฑ์ตรวจสอบการปฏิสัมพันธ์ คือ การปฏิสัมพันธ์ในบทเรียน การปฏิสัมพันธ์ในแบบฝึกหัด การปฏิสัมพันธ์ในแบบทดสอบ เกณฑ์ตรวจสอบโครงสร้างของบทเรียน การเข้าถึงเนื้อหาง่าย ความสมบูรณ์ของการเชื่อมโยงและการเปลี่ยนหน้าจอ ความสะดวกในการออกจากโปรแกรม และการให้โอกาสเลือกเรียนต่อจากครั้งก่อนได้

เครื่องมือที่ใช้ในการหาคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามประเมินคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดที่พบบ่อยในการวิจัยทางการศึกษา โดยมักจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีการให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 เพื่อประเมินคุณภาพของบทเรียนเป็นรายด้าน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (พรรณี ลิกิจวัฒน์, 2554, น.171) ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
5	หมายถึง ดีมาก
4	หมายถึง ดี
3	หมายถึง ปานกลาง
2	หมายถึง พอใช้
1	หมายถึง ควรปรับปรุง

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาจจากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อและภาพรวมเป็นรายด้าน มีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

คะแนน	4.50 - 5.00	หมายถึง	บทเรียนมีคุณภาพในระดับดีมาก
คะแนน	3.50 - 4.49	หมายถึง	บทเรียนมีคุณภาพในระดับดี
คะแนน	2.50 - 3.49	หมายถึง	บทเรียนมีคุณภาพในระดับปานกลาง

คะแนน 1.50 - 2.49 หมายถึง บทเรียนมีคุณภาพในระดับพอใช้

คะแนน 1.00 - 1.49 หมายถึง บทเรียนมีคุณภาพในระดับควรปรับปรุง

จากการศึกษาการหาคุณภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาเนื้อหา โดยแบ่งการตรวจสอบออกเป็น สองด้านหลัก ได้แก่ 1) คุณภาพด้านเนื้อหา เช่น ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของสื่อ วิธีการนำเสนอ การปฏิสัมพันธ์ในบทเรียน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ รวมถึงโครงสร้างบทเรียนและการเชื่อมโยงเนื้อหาให้เข้าใจง่าย 2) คุณภาพด้านสื่อ เช่น พิจารณาการออกแบบองค์ประกอบหน้าจอ เช่น พื้นหลัง ตัวอักษร ปุ่มนำทาง ภาพ เสียง และวิดีโอ รวมถึงการเข้าถึงเนื้อหาได้ง่าย การเปลี่ยนหน้าจอ และความสะดวกในการออกจากโปรแกรม โดยมีเครื่องมือประเมินใช้แบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ ตั้งแต่ ดีมาก ถึง ควรปรับปรุง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อกำหนดระดับคุณภาพของบทเรียน คะแนนที่สูงกว่า 4.50 หมายถึงบทเรียนมีคุณภาพดีมาก ขณะที่คะแนนต่ำกว่า 1.49 บ่งชี้ว่าควรปรับปรุง

2.2 การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน

2.2.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่าหมายถึงความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดไว้ ประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน

บุญชม ศรีสะอาด(2546) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียน โปรแกรม เอกสารประกอบการเรียน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ที่ทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนและแบบทดสอบ โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E1/E2=80/80$, $E1/E2=85/85$, $E1/E2=90/90$ เป็นต้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเป็นกระบวนการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยไปทดสอบด้วยกระบวนการ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้นและทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง จากนั้นพิจารณาผลการใช้สื่อการสอนจากการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เพื่อให้ทราบว่าสื่อนั้นมีคุณภาพส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้อันบรรลุตามจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ พร้อมนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงและพัฒนาสื่อต่อไป

2.2.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพดังนี้

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2554) กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อยู่ในระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนพึงพอใจ หากชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพถึงระดับแล้ว ชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปเสนอผู้เรียนได้ และให้ผลคุ้มค่าแก่การลงทุนในการผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก โดยได้ตั้งเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนไว้ 2 แบบ ดังนี้

1) กระบวนการเชิงพินิจ กระบวนการนี้เป็นการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินใจคุณค่า ในการดำเนินการเป็นการใช้ คณะบุคคลผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าเป็นการประเมินองค์ประกอบ ผลจากการคำนวณ โดยใช้สูตรจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน จะนำมาปรับค่าให้มีเพียงการยอมรับหรือไม่ยอมรับเท่านั้น

2) กระบวนการเชิงประจักษ์ วิธีการนี้เป็นการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพด้วยการนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียนโดยตรง แล้วนำผลที่ได้ซึ่งเป็นค่าเชิงปริมาณเป็นตัวชี้คุณภาพสื่อการสอน ประสิทธิภาพที่วัดออกมานี้ จะพิจารณาจากประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน

และประสิทธิภาพของผลลัพท์ โดยคำนวณจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน และการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน หรือผลลัพท์โดยแสดงค่าตัวเลขเป็น 2 ตัว เช่น 80/80 85/85 90/90 เป็นต้น ซึ่งมีความหมายว่า ตัวเลขแรกคือ เปอร์เซ็นต์ของคะแนนผู้ที่ทำแบบฝึกหัดถูกต้องถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และตัวเลขหลังคือ เปอร์เซ็นต์ของคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบถูกต้องถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพท์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) เสนอว่าประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มค่าการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E1 = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพท์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E2 = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพท์) มีรายละเอียดดังนี้

1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2) ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพท์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E1/E2 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ} / \text{ประสิทธิภาพของผลลัพท์}$

โดยมีวิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ กระทำได้ 2 วิธี ดังนี้

1) คำนวณ โดยใช้สูตร คือ การนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติหรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยวและคะแนนสอบหลังเรียน มาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า $E1/E2$ โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$1.1) \text{ สูตรที่ 1 } E1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{X}}{A} \times 100 \quad (2-1)$$

เมื่อ E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$1.2) \text{ สูตรที่ 2 } E2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{F}}{B} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

N คือ จำนวนผู้เรียน

2) คำนวณโดยไม่ใช้สูตร คือ วิธีการคำนวณหาค่า E1 และ E2 ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา ดังนี้

2.1) ค่า E1 คือ ค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วน โดยเป็นร้อยละ

2.2) ค่า E2 คือ ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยละ เพื่อหาค่าร้อยละ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ คือ ระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประสิทธิภาพนี้จะพิจารณาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

2.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระ นาฏศิลป์

2.3.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.3.2 หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.3.3 จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.3.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.3.4.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- (1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

(2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

(3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

(4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำ กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การ จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของ สังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

(5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ใน ด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมี คุณธรรม

2.3.4.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- (1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- (2) ซื่อสัตย์สุจริต
- (3) มีวินัย
- (4) ใฝ่เรียนรู้

- (5) อยู่อย่างพอเพียง
- (6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- (7) รักความเป็นไทย
- (8) มีจิตสาธารณะ

2.3.5 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ภาษาไทย
- 2) คณิตศาสตร์
- 3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6) ศิลปะ
- 7) การงานอาชีพ
- 8) ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.3.6 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

- 1) ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ(ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
- 2) ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ม. 1/2	
ม.1/2	ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2
1.1	สาระที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1
ว	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
ต 2.2 ม.4-6/ 3	
ม.4-6/3	ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 3
2.3	สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2
ต	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3.7 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ภาษาไทย : ความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชมการเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

2) คณิตศาสตร์ : การนำความรู้ ทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต และศึกษาต่อ การมีเหตุมีผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์

3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : การนำความรู้ และกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์และจิตวิทยาศาสตร์

4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม : การอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย

5) สุขศึกษาและพลศึกษา : ความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพ พละนาามัยของตนเอง และผู้อื่นการป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อ สุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต

6) ศิลปะ : ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่มจินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพ และการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

7) การงานอาชีพ : ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน การจัดการการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและการใช้เทคโนโลยี

8) ภาษาต่างประเทศ : ความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสารการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

2.3.8 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 87 มาตรฐาน

2.3.9 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

1) ทำไมต้องเรียนศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพ

ชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

2) เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

ทัศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

3) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 2 คนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

4) คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิกในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์

รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่าง ๆ

รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์กรประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์กรประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์และละครในชีวิตประจำวัน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิควิธีการ การแสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการออกแบบสร้างสรรค์งานที่เหมาะสมกับโอกาส สถานที่ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ

สังคมด้วยภาพถ่ายเขียนหรือการ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ

วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตกเข้าใจอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ในสังคม

รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากล ในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ

วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้นแสดงในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

5) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายวิชา

- (1) รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
- (2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- (3) วิชานาฏศิลป์ 3
- (4) รหัสวิชา ศ 23103
- (5) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

(6) เวลาเรียนทั้งหมด/ ภาคเรียน จำนวน 20 ชั่วโมง

(7) มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ศ 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. ระบุโครงสร้างของบทละคร โดยใช้ศัพท์ทางการละคร	องค์ประกอบของบทละคร <ul style="list-style-type: none"> - โครงเรื่อง - ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา
ม.3	2. ใช้นาฏศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ - ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์ ร่างมาตรฐาน
ม.3	3. มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนา รูปแบบการแสดง	รูปแบบการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงเป็นหมู่ - การแสดงเดี่ยว - การแสดงละคร การแสดงเป็นชุดเป็นตอน
ม.3	4. มีทักษะในการแปลความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง	การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ศ 3.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	5. วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	องค์ประกอบนาฏศิลป์ - จังหวะทำนอง - การเคลื่อนไหว - อารมณ์และความรู้สึก - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - รูปแบบของการแสดง - การแต่งกาย
ม.3	6. ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	วิธีการเลือกการแสดง - ประเภทของงาน - ขั้นตอน - ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง
ม.3	7. นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ละครกับชีวิต

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ศ 3.3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	การออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนาฏศิลป์
ม.3	2. อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน	ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน
ม.3	3. แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	การอนุรักษ์นาฏศิลป์

2.4 รำวงมาตรฐาน

2.4.1 ประวัติความเป็นมา

กาญจนา อินทรสนานนท์ (2541, น. 7) ได้บันทึกไว้ว่า รำวงมาตรฐานเป็นการแสดง รำวง ที่มาจากการรำโทนซึ่งเป็นรำวงพื้นบ้านของไทยที่ชาวบ้านนิยมเล่นในฤดูเทศกาลต่าง ๆ อย่าง แพร่หลายในสมัยโบราณสืบต่อเนื่องกันมา จนถึงช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2484 ถึง พ.ศ. 2488 โดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2484 ถึง พ.ศ. 2488 เป็นระยะที่ญี่ปุ่นยกกองทัพผ่านประเทศไทย มีการโจมตีทางอากาศอยู่เสมอ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี สมัยนั้นต้องการ จะปลดปล่อยประชาชนจากความกลัวภัยสงครามประกอบกับจะเชิดชู ศิลปะการแสดง และรักษา แบบแผนนาฏศิลป์ไทย จึงมอบให้กรมศิลปากรปรับปรุงการรำโทนขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2487 มีการแต่งเนื้อ เพลงเพิ่มเติมขึ้นใหม่อีก 4 เพลง ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเพิ่มอีก 6 เพลง ปรับปรุง ทำนองเพลง และใช้เครื่องดนตรีเข้ามาบรรเลงประกอบการขับร้อง จัดทำรำวงให้คงตาม ถูกต้องตาม แบบนาฏศิลป์ไทยโดยนำแม่ทำในทำรำแม่บทมากำหนดไว้เป็นแบบฉบับมาตรฐานตลอดทั้งเปลี่ยน ชื่อเรียกจากรำโทนมาเป็นรำวงจนต่อมารวมศิลปากร ได้เรียกการรำวงที่มีแบบแผนเดียวกันว่า “รำ วงมาตรฐาน” มีทั้งหมด 10 เพลง มีดังนี้

1) เพลงงามแสงเดือน

บทและทำนองของกรมศิลปากร ใช้ทำรำสอดสร้อยมาลา

งามแสงเดือนมาเยือนส่องหล้า งามใบหน้าเมื่ออยู่วงรำ (ซ้ำ)
เราเล่นเพื่อสนุก ขอให้เพื่อนรำ เปลื้องทุกข์วายระกำ เพื่อสามัคคีเอย

2) เพลงชาวไทย

บทและทำนองของกรมศิลปากร ใช้ทำรำชักแป้งผัดหน้า

ชาวไทยเจ้าเอ๋ย ขออย่าละเลยในการทำหน้าที่
การที่เราได้เล่นสนุก เปลื้องทุกข์สบายอย่างนี้
เพราะชาติเราได้เสรี มีเอกราชสมบูรณ์
เราจึงควรช่วยชูชาติ ให้แก่เงาเงาจิตจำรูญ
เพื่อความสุขเพิ่มพูน ของชาวไทยเราเอย

3) เพลงรำชิมารำ

บทและทำนองของกรมศิลปากร ใช้ทำรำสาย

มาชิมารำ เริงระบำกันให้สนุก

ยามงานเราทำจริงจัง	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชิญชุก
ถึงยามว่างเราจึงเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกข์
ตามเข็ญอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ
มาซิมาเจ้าเอ๋ยมาเพื่อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเลย

4) เพลงคืนเดือนหงาย

บทและทำนองของกรมศิลปากร ใช้ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง

ยามกลางคืนเดือนหงาย	เย็นพระพายโบกพลิวปลิวมา
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต	เท่าเย็นผูกมิตร ไม่เมื่อระอา
เย็นร่วมธงไทยปกไทยทั่วหล้า	เย็นยั้งน้ำฟ้ามาประพรมเอย

5) เพลงดอกไม้ของชาติ

บทร้อง ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ทำนอง กรม ศิลปากร ใช้ทำรำยั่ว

ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสนวนาครายรำ (สร้อย)
เอวองค์อ่อนงาม	ตามแบบนาฏศิลป์
ชี้ชาติไทยเนาถิ่น	เจริญวัฒนธรรม (สร้อย)
งานทุกสิ่งสามารถ	สร้างชาติช่วยชาติ
ดำเนินตามนโยบาย	ผู้ทนเหนี่ยวยากตราครุฑ (สร้อย)

6) เพลงหญิงไทยใจงาม

บทร้อง ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ทำนอง ของกรม ประชาสัมพันธ์ ใช้ทำรำ
พรหมสี่หน้าและยุงเพื่อนหาง

เดือนพราวดาวแวววาวระยับ	แสงดาวประดับส่องให้เดือนงามเด่น
ดวงหน้าโสภะเพียงเดือนเพ็ญ	คุณความดีที่เห็นเสริมให้เด่นเลิศงาม
ขวัญใจหญิงไทยสงศรีชาติ	รูปงามพิลาสใจกล้าหาญเรื่องนาม
เกียรติยศก้องปรากฏทั่วคาม	หญิงไทยใจงามยิ่งเดือนดาวพราวแพรว

7) เพลงนุชานักรบ

บทร้อง ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ทำนองกรมประชาสัมพันธ์ ใช้ทำรำ ชาย-
จันทร์ทรงกลดและขอแก้ว หญิง-ซัดจางนางและล่อแก้ว

นักรักกรูชาพี	ที่มันคงที่มันคงกล้าหาญ
เป็นนักรู้เขี้ยวชาญ	สมศักดิ์ชาตินักรบ
นักรักกรูชาพี	ที่มานะที่มานะอดทน

นักแสดงนักพีฬงญ	เกียรติพีฬงจรจบ
น้องรักกรักภูษาพี	พีฬงย่นพีฬงย่นกักร
บักบ่นสร้างหลักรฐาน	ทำทุกค่านทำทุกค่านครันครบ
น้องรักกรักภูษาพี	พีฬงรักชาติพีฬงรักชาติย่งชีวิต
เลื้อคเนื้อพีฬงพลอุทศ	ชาติยงอยู่ชาติยงอยู่คู้พีฬง

8) ควงจันทรวันเพ็ญ

บทร้อง ท่านผู้หญงละเอียด พินุลสงคราม หมิ่นมานิตย่นเรศ (เฉลิม เสวตนันท์) เป็น ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง นายมนตรี ตราโมท เป็นผู้ปรับรง ทำนองเพลง สำหรับผู้ประคิษฐ์ทำรำ คือ หม่อมค่วน (ครุศุกถักษณ์ ภักทรนาวิก) ครุมลลลล คงประภักทร์ และครุลมุล ชมะคูปต์

ควงจันทรวันเพ็ญลอยค่นอยู่ในภา	ทรงกลดศคสิร์คมีทอแสงงามตา
แสงจันทรอรัมฉายงามส่องฟ้า	ไม่งามเท่าหน้านวลน้องของโย
งามเอยแสงงามงามจริงยอดหญงชาติไทย	งามวงพักตร์ย่งควงจันทร
จริตกริยานี้มนวลละไม	วาจาก้งวานอ่อนหวานจับใจ
รูปทรงสมส่วนย้วยวนหทัย	สมเป็นคอกไม้ข้วยใจชาติเอย

9) เพลงควงจันทรข้วยฟ้า

บทร้อง ท่านผู้หญงละเอียด พินุลสงคราม ทำนองกรมประชาสัมพันธ์ ใช้ทำรำ ชาย-จันทรทรงกลดหญง-ข้างประสานงา

ควงจันทรข้วยฟ้า	ขุ่นชิวาข้วยพี
จันทรประจำราตรี	แต่ข้วยพีประจำใจ
พีฬงเกิดทูนค้อชาติ	เอกราชอธิปไตย
ถนอมแนบสนทใน	ค้อข้วยใจพีเอย

10) เพลงยอดชายใจหาญ

บทร้อง ท่านผู้หญงละเอียด พินุลสงคราม ทำนองกรมประชาสัมพันธ์ ใช้ทำรำ ชาย-จ้อเพลิงกาพหญง-ชะนีรำไม้

โอ้ยอดชายใจหาญ	ขอสมานไมตรี
น้องขอร่วมชีวิต	กอบกรณียกักรชาติ
แม้ศคยากล้าเค็ญ	ไม้อขอเว่นเดินตาม
น้องจะสู้พยายาม	ทำค้อมความสามารถ

2.4.2 ผู้แสดง ใช้ผู้แสดงทั้งผู้ชายและผู้หญิงจับคู่กัน จำนวนคู่เท่าไรก็ได้

2.4.3 การแสดง ราวมาตรฐานจะมีวิธีแสดงดังนี้

- 1) แสดงเป็นแบบหมู่ชายหญิงหลายคู่แล้วแต่สถานที่
- 2) มีความพร้อมเพียงในเวลาแสดง ระยะระหว่างคู่ไม่ให้ห่างหรือชิดจนเกินไป ระวังอย่า ให้วงเบียดหรือวงขาด
- 3) ก่อนเริ่มรำ หญิงชายทำความเคารพกันโดยการยกมือไหว้ แต่บางครั้งก็ออกมาจากเวทีเป็นคู่ ๆ ขึ้นอยู่กับโอกาสที่แสดงด้วยเหมือนกัน
- 4) การรำแต่ละเพลงจะรำไปตามท่าทางแบบฉบับของนาฏศิลป์ไทย ที่ได้กำหนดท่ารำที่ลง ไปในบทเพลงแต่ละเพลง

2.4.4 การแต่งกาย มักนิยมแต่งกาย 4 แบบ แต่ให้เป็นผู้เดียวกันทั้งผู้ชายและผู้หญิงดังนี้

- 1) ชาย นุ่งโจงกระเบนสวมเสื้อคอกลมคอหูกหรือแพร หญิง นุ่งผ้าถุงหรือโจงกระเบน ใส่เสื้อแขนกระบอกห่มสไบ หรือเฉพาะสไบก็ได้
- 2) ชาย นุ่งโจงกระเบนสวมเสื้อราชปะแตน หญิง นุ่งโจงกระเบน ใส่เสื้อคอหมูแฮม แขนพอง (แบบเสื้อชาวตะวันตก)
- 3) ชาย แต่งชุดสากล หญิง แต่งชุดไทยเรือนต้นหรือไทยจักรี หรือชุดไทยอื่น ๆ ก็ได้
- 4) ชาย แต่งชุดตามสมัยนิยม หญิง แต่งตามสมัยนิยม

2.4.5 คนตรี ใช้วงดนตรีไทยชนิดใดก็ได้ หรือจะใช้วงดนตรีสากลก็ได้

2.4.6 สถานที่แสดง แสดงที่ใดก็ได้ไม่จำกัดเวที โอกาสที่แสดง แสดงได้ในงานทั่วไป หรือใช้สำหรับเวลาว่างงานรื่นเริงสังสรรค์กันก็ได้

สรุปได้ว่า ราวมาตรฐานมีต้นกำเนิดมาจาก รำโตน ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นเมืองของไทย เนื้อเพลงของแต่ละเพลงจะมีความหมายในตัว บางเพลงแสดงถึงความรักชาติ บางเพลงแสดงถึง ความเก่งกล้าของสตรีไทย ทำนองเพลงจะแสดงถึงความสนุกสนาน ปลูกใจ นิยมแสดงเป็นคู่ ชาย และหญิง ผู้แสดงจะแสดงด้วยความพร้อมเพียง และท่ารำของราวมาตรฐานจะเป็นท่าตายตัว ไม่

สามารถเปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงได้ ยังถือได้ว่าเป็นร่างมาตรฐานเป็นทำรำพื้นฐานของนาฏศิลป์ไทยอีกด้วย

2.5 การจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ (Learning Management) ไว้ดังนี้

ฮู และคินแคน (Hough & Duncan, 1970, p. 144) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และมีความสุข ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา และการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
- 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
- 3) ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ผลได้
- 4) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลของการจัดการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542, น. 255) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินการตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543, น. 21) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ วิธีการ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีการจัดบรรยากาศ เนื้อหาสาระ กระบวนการ การประเมินผลการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม

ของชุมชน แหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิตให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557, น. 8) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

กุลิศรา จิตรชญาณิช (2562, น. 2) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ จนถึงสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์ (2559) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน โดยผ่านกิจกรรม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผล 4) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และสามารถนำประสบการณ์นั้นไปประยุกต์ใช้ได้

2.5.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ดังนี้

กุลิศรา จิตรชญาณิช (2562, น. 11)อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เกิดพัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยทั่วไป ผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้ เพื่อเป็นแนวทาง

ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น หรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา

2) การจัดการเรียนรู้ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษابรรลุผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของสังคมไทย อาจจะมีทั้งความเหมือนกันและต่างกัน แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับจะกำหนดไว้อย่างไร สิ่งที่สำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษابรรลุผลก็คือ การจัดการเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3) การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

4) การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่สามารถแยกดีชั่วถูกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม และทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5) การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด เนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาด รวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน และยังสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคม ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ประสบการณ์และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษาและการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งดังกล่าวมาใช้ให้เป็นประโยชน์และรู้จักที่จะเอาตัวรอดอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6) การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7) การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8) การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้น่าองค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าได้

ปรัชญา เวสารัชช (2545) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดการศึกษามีความสำคัญและจำเป็น เพราะต้องการคนที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญมาดูแลรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นการรับผิดชอบด้านการสอน การบริหาร หรือการสนับสนุน ตัวอย่างเช่น ครูที่ดีต้องได้รับการศึกษาอบรมมาอย่างดี มีความรู้ความชำนาญ และมีคุณลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู การเป็น

ครูจึงเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงเนื่องจากสังคมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การจัดการศึกษา จำเป็นต้องได้รับการปรับเปลี่ยนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละยุคสมัย การจัดการศึกษาที่อยู่กับที่ย่อมหมายถึงความล้ำสมัย ไม่เหมาะสม ไม่คุ้มประโยชน์ปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ หรือเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจที่เรียกว่าเศรษฐกิจฐานความรู้ความรู้จึงเป็นเครื่องมือจำเป็นที่ขาดไม่ได้ ในสังคมสมัยใหม่นี้ความรู้ที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับสภาพการณ์จะช่วยแก้ปัญหาได้ และนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นพลังสำคัญสำหรับการอยู่รอดและการพัฒนา ทั้งสำหรับบุคคลแต่ละคนและสำหรับสังคมประเทศชาติโดยรวม

อุษา กงทอง (2553, น. 14) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนและเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเรียนของผู้เรียนจะไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้ที่ดีของผู้สอน หากผู้สอนรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะมีผลดีต่อการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

- 1) มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
- 2) เกิดทักษะหรือมีความชำนาญในเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมที่เรียนรู้
- 3) เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
- 4) สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 5) สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีกได้

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เปรียบดั่งเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองทุก ๆ ด้าน ไปสู่ความสำเร็จ ทั้งนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียน หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

2.5.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ดังนี้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน(2557, น.9) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1) ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก ได้แก่ ความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐาน

2) บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นส่วนสำคัญ และส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งเครียด ความขุ่นบานของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด แต่ถึงกระนั้นก็ตามบรรยากาศในชั้นเรียนยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกนอกเหนือไปจากตัวผู้สอน คือ ผู้เรียนที่เข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้รับประทานอาหารเช้า หรืออาหารกลางวัน ผู้เรียนเริ่มเรียนชั่วโมงแรกด้วยความรู้สึกหิว หรือบางครั้งผู้เรียนได้รับสิ่งกระทบกระเทือนใจติดตามมาเนื่องจากความไม่ปรองดองในครอบครัว เป็นต้น ส่วนทางด้านตัวผู้สอนนั้นอาจมีความกดดันจากฝ่ายบริหารหรือจากครอบครัว เศรษฐกิจ สิ่งที่น่ามาก่อนเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่ผู้สอนและผู้เรียนจะมาพบกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะส่งผลต่อบรรยากาศทางจิตวิทยาในห้องเรียนได้

3) บรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้จะปรากฏออกมาในรูปแบบใดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรคิดถึงผู้เรียนในฐานะเป็นบุคคลหนึ่งผู้เรียนมีสิทธิที่จะได้รับความต้องการพื้นฐาน และผู้สอนควรจะฝึกให้มีความไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ต่อไป

กฤติตรา จิตรชญาวิช (2562, น. 6-7) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้คือ การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน จึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สำหรับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จัดไว้อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจำเป็นจะต้องศึกษารายละเอียดทั้งหมดในหลักสูตรเพื่อทำความเข้าใจและสามารถนำสิ่งต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนด ที่สำคัญถ้าผู้สอนไม่ได้มีการศึกษาเรียนรู้

รายละเอียดต่าง ๆ ในหลักสูตรก็ไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าจะสอนเนื้อหาอะไร เพื่ออะไร และวัดผลประเมินผลอย่างไร

2) จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้เริ่มต้นจะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกครั้งเพราะจะทำให้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย สามารถทราบว่าผู้เรียนจะเกิดพฤติกรรมใดบ้าง รวมทั้งสามารถวางแผนเตรียมเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

3) การจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นเดียวกัน เพราะจะทำให้ผู้สอนทราบว่าจัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้วิธีการใดบ้าง โดยการจัดการเรียนรู้จะต้องเลือกวิธีการที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4) สื่อการเรียนรู้ การนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนทราบว่าจัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้วิธีการใดบ้าง โดยการจัดการเรียนรู้จะต้องเลือกวิธีการที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5) การวัดผลและประเมินผล จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยทำให้ผู้สอนนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถนำปัญหาที่ค้นพบมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

6) ผู้สอน หรือครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้เกิดขึ้นและเป็นผู้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้เรียน

7) ผู้เรียน หรือนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเท่ากับผู้สอน เพราะถ้าไม่มีผู้เรียนหรือผู้รับความรู้ และประสบการณ์ การจัดการเรียนรู้อาจไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้เพราะไม่มีผู้รับ

เพ็ญญา วันศรี (2560, น. 24) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) ผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงผู้เรียนทั้งความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางอารมณ์ จิตใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้

2) ผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่จะกำหนดทิศทางในการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นที่ไปในรูปแบบที่ต้องการ การนำเนื้อหาสาระมาดำเนินการสอน มีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้สื่อในการประกอบการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

3) วิธี/กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอน วิธีการสอนและกิจกรรมการสอนจะถูกออกแบบโดยผู้สอน

4) ผลการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่มีหลายอย่างด้วยกัน อาทิ หลักสูตร จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งองค์ประกอบทางจิตวิทยา คือ บรรยากาศทางจิตวิทยา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้อย่างยิ่ง หากขาดองค์ประกอบหนึ่งไป อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ไม่เต็มศักยภาพและไม่บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.5.4 หลักการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการกล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543, น. 21) ได้กำหนดหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) มุ่งประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน
- 2) ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 3) ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 4) ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง
- 5) ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ

ต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

5.1) สมอของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด ผู้สอนจะต้องสนใจและให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมอง (Head) จิตใจ (Heart) มือ (Hand) และสุขภาพองค์รวม (Health)

5.2) ความหลากหลายของสติปัญญา การจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมศักยภาพ ความเก่ง ความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

5.3) การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการ จัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรม และประเมินผล

ทิสนา เขมฉนิ (2553) ได้ให้แนวคิดว่า หลักการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

- 1) การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี
- 2) ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ครูจึงควรสอนแบบชี้นำ (Non-Directive) โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตน (Self-Directive) และคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล
- 3) ในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) เป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่บุคคลใช้ในการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้ต่อไป

วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์ (2559) ได้ให้แนวคิดว่า หลักการจัดการเรียนรู้เป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้ที่จะเป็นผู้สอนแม้ว่าผู้สอนแต่ละคนจะมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้เฉพาะของตน แต่ก็จำเป็นจะยึดหลักการพื้นฐานเดียวกันในการจัดการเรียนรู้ อันได้แก่ หลักการเตรียมความพร้อมพื้นฐาน ได้แก่ การเตรียมตัวผู้สอนด้านความรู้ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้และด้านการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ หลักการวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การเตรียมเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อเตรียมบททดสอบและข้อสอบ หลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ เช่น หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักการเร้าความสนใจ หลักการเสริมแรง และหลักการประเมินผลและรายงานผล ซึ่งเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ การสร้างและการใช้เครื่องมือ การประเมิน การตีความหมายและการรายงานผลการประเมิน

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า หลักพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย การเตรียมความพร้อมพื้นฐาน การวางแผน เตรียมการ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ ประเมินผลและรายงานผล เพื่อการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนอย่างครบถ้วน และเกิดประโยชน์สูงสุด

2.5.5 การวางแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้อธิบายการวางแผนการจัดการเรียนรู้ดังน้
กรมสามัญศึกษา (2542, น.13-16) อธิบายแนวทางการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีรายละเอียดดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ

1.1) เตรียมตนเอง ครูต้องเตรียมตนเองให้พร้อม สำหรับบทบาทของผู้บริการ
ที่ให้ความรู้ที่จะต้องให้คำอธิบายแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน รวมทั้ง
แหล่งความรู้ที่จะแนะนำให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้ ดังนั้นครูจะต้องมีภาระหนักเตรียม
ตนเอง ด้วยการอ่าน การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติในเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบ รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.2) เตรียมแหล่งข้อมูล เมื่อบทบาทครูไม่ใช่ผู้บอกเล่ามวลความรู้อีกต่อไป ครู
จึงต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้แก่นักเรียน ในด้านสื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้
ประกอบกิจกรรมในห้องเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีข้อมูลความรู้ที่ผู้เรียนสามารถเลือก
ศึกษาค้นคว้าตามต้องการหรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์สื่อห้องสมุด ห้องโสต
ทัศนศึกษา ห้องสมุด รวมถึงแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนด้วย ซึ่งครูสามารถสำรวจบัญชีรายชื่อ
หนังสืออุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าทั้งในและนอกเวลาเรียน จัดทำแผนการ
เรียนรู้บทบาทของครูก่อนการจัดการเรียนรู้ทุกครั้งคือ วางแผนการจัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้ที่กำหนด ครูจะต้องวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ได้สาระสำคัญและเนื้อหาข้อควรรู้
อันจะนำไปสู่การออกแบบการเรียนรู้ที่จะสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ได้ ใน
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องเตรียมสิ่งเหล่านี้

1.3) เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้
ผู้เรียนได้มีบทบาทในการเรียนรู้ การค้นหาความรู้และการสร้างความรู้ โดยการทำหน้าที่ผู้จัดการที่
กำหนดบทบาทในการเรียนรู้และความรับผิดชอบแก่ผู้เรียนให้สามารถทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับ
ความต้องการ ตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน

1.4) เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ เมื่อออกแบบหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว
ครูจะต้องพิจารณาและกำหนดว่า จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์ใดเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผล
และจัดเตรียมให้พร้อม บทบาทของครูตรงนี้เป็นผู้อำนวยการความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผล

1.5) เตรียมวัดและประเมินผล การเตรียมวัดและประเมินการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น
โดยการวัดให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และวัดให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของกระบวนการ และ

ผลงาน ที่เกิดขึ้นทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยเตรียมวิธีการวัดและเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

2) ขั้นตอนการ ควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อไปนี้

2.1) ช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนพยายามจัดการเรียนการสอนที่ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี และมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียน

2.2) ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่มโดยยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มได้พูดคุย ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นและจะปรับให้สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้

2.3) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา กิจกรรมที่จัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะ อาทิ ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ๆ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน มีประเด็นท้าทายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหรือลงมือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้เรียนรู้จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก เกี่ยวข้องกับชีวิตประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน

2.4) เน้นกระบวนการ (Process) ควบคู่ไปกับผลงาน (Product) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มิใช่มุ่งจะพิจารณาถึงผลงานแก่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของกระบวนการ

2.5) เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดแนวทางที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน พยายามส่งเสริมให้การปฏิบัติจริงและพยายามติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน

3) ขั้นตอนประเมินผล ครูผู้สอนจะต้องดำเนินการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าสามารถจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ครูควรเตรียมเครื่องมือและวิธีการให้พร้อม ก่อนถึงขั้นตอนการวัดและประเมินผลทุกครั้ง และการวัดควรให้ครอบคลุมทุกด้าน วัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยเน้นการวัดจากการปฏิบัติและจากแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งในการวัดและประเมินผลนี้ นอกจากครูจะเป็นผู้วัดและประเมินผลเองแล้ว ผู้เรียนและสมาชิกของแต่ละกลุ่มควรจะมีบทบาทร่วมวัดและประเมินตนเองและกลุ่มด้วย

กุลิศรา จิตรชนาวณิช (2562, น.188) ได้อธิบายการวางแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 1) วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง
- 2) วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและค่านิยม
- 3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ
- 4) วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 5) วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้
- 6) วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น.230-231) ได้อธิบายไว้ว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถจัดทำได้ตามขั้นตอนดังนี้

- 1) วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชาที่ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลาเรียน และน้ำหนักคะแนนในแต่ละหน่วย ซึ่งจะเห็นในภาพรวมในระดับรายวิชาว่าผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ในแต่ละปีการศึกษา หรือภาคการศึกษาทั้งหมดก็หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียนเท่าใด
- 2) วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชา โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม
- 3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา เพื่อนำมาใช้ในการเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นรวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4) วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตลอดจนสาระการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติจริง มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและชีวิตจริงได้

5) วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายใช้เครื่องมือวัดที่มีความน่าเชื่อถือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6) วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ โดยผู้สอนเตรียมตนเองเป็นผู้ให้ความรู้ เตรียมแหล่งข้อมูล เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ เตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ เตรียมวัดและประเมินผล ต่อมาขั้นดำเนินการ เป็นการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นกระบวนการควบคู่ไปกับผลงานตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากนั้นขั้นประเมินผลดำเนินการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าสามารถจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดควรให้ครอบคลุมทุกด้าน วัดและประเมินผลตามสภาพจริง

2.5.6 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้อธิบายลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดีดังนี้ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555, น.55) ได้อธิบายถึงลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1) การเรียนรู้กระบวนการทางสติปัญญาหรือกระบวนการทางสมอง (A Cognitive Process) ซึ่งบุคคลใช้ในการสร้างความเข้าใจ หรือการสร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ ให้แก่ตนเอง ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการของการจัดกระทำ (Acting On) ต่อข้อมูลและประสบการณ์

2) การเรียนรู้เป็นงานเฉพาะตนหรือเป็นประสบการณ์ส่วนตัว (Personal Experience) ที่ไม่มีผู้ใดเรียนรู้หรือทำแทนกันได้

3) การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม (A Social Process) เนื่องจากบุคคลอยู่ในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อตน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจึงสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ และขยายขอบเขตของความรู้ได้

4) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ทั้งจากการคิดและการกระทำ รวมทั้งการแก้ปัญหา และการศึกษาวิจัยต่าง ๆ

5) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตื่นตัวสนุก (Active and Enjoyable) ทำให้ผู้เรียนรู้รู้สึกผูกพันเกิดความใฝ่รู้ การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่นำมาซึ่งความสนุกสนาน หรือท้าทายให้“ใฝ่รู้สู่สิ่งยาก”

6) การเรียนรู้อาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Nurturing Environment) สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่ดี

7) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (Any Time And Any Place) ทั้งในโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน

8) การเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลง (Change) กล่าวคือ การเรียนรู้จะส่งผลต่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านเจตคติ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำเพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติ สุขและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

9) การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Process) บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อการพัฒนาชีวิตจิตใจของตนเอง การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นกระบวนการที่ยั่งยืน ช่วยให้ผู้บุคคลและสังคมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กฤษรา จิตรชญาวิช (2562, น.10) ได้สรุปการจัดการเรียนรู้ที่ดีในสถานศึกษาทุกระดับได้ดังนี้

1) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มองเห็นได้ (Visible Learning) โดยผู้สอนอาจใช้วิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่สูง เช่น การให้ผู้เรียนบอกความคาดหวังและให้เกรดตนเอง การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย การอภิปรายในชั้นเรียน การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน การฝึกคิดเกี่ยวกับการใช้ความคิดของตนเอง(Think about Thinking) การจัดการห้องเรียนและการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง

2) ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนและผู้สอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ เช่น วิทยุภาวะของผู้เรียน ความยากง่ายของเนื้อหาที่เรียน การใช้แรงเสริม การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

3) จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และจะต้องส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4) ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องพยายามใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมีความน่าสนใจและทันสมัยมาใช้พัฒนาผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

5) มีการวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจุบันการวัดผลประเมินผลสามารถใช้วิธีการได้หลายรูปแบบ เช่น การวัดผลตามสภาพจริงทั้งนี้การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ คือ การวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นมีลักษณะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร มีการเตรียมการสอนให้ครบองค์ประกอบ ลำดับขั้นตอนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์กับเนื้อหาและกับผู้เรียน คำนี้ถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย รวมทั้งผู้สอนรู้จักใช้จิตวิทยาการในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน

2.5.7 แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

นิรดา เวชญาลักษณ์ (2561, น.58) อธิบายว่า โลกในศตวรรษที่ 21 ในแต่ละวัน มีสิ่งใหม่ปรากฏขึ้นมากมาย ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้จบสิ้น ดังนั้นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสิ่งที่ควรนำไปสอนผู้เรียนยังมีอีกมากมายและไม่สามารถสอนจนหมดสิ้นภายในเวลาเรียนที่กำหนดได้ ดังนั้น เนื้อหาสาระที่จะนำไปจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงควรมุ่งเน้นที่การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เป็นบุคคลที่มีเครื่องมือในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

เป็นหลัก มีความสามารถในการสกัดและคัดกรองข้อมูลที่ควรเรียนรู้ ผู้สอนจึงควรมุ่งสอนเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความอยากที่จะเรียนรู้ ที่เรียกว่ามีจิตแห่งวิทยาการ เกิดการรู้คิด สอนเกี่ยวกับการคิดขั้นสูง การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา การจัดการแก้ไขปัญหา การสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น การสร้างเครือข่าย มีทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยได้เรียนเกี่ยวกับการใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือในการช่วยแสวงหาความรู้และนำมาสร้างองค์ความรู้ ฝึกวางแผนการทำงาน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการความรู้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ รวมทั้งได้เรียนรู้วิธีการวิเคราะห์แนวโน้มและสามารถคาดการณ์ความเป็นไปในอนาคต

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2557, น.43-46) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการทัศน์ใหม่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาที่เน้นให้คนมีปัญญา เพราะปัญญาของคนในชาติ มีความสำคัญยิ่งกว่าทรัพยากรแร่ธาตุ การศึกษาในยุคนี้เน้นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ เน้นการร่วมมือจากปวงชน เป็นการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้แบบรวมพลัง การจัดการเรียนรู้เน้นการสอนที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ครูต้องสามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนใช้ปัญญาในการสร้างความรู้ และผลิตผลด้วยตนเองที่มีค่าต่อสังคม กระบวนทัศน์ของการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับกระบวนทัศน์ของครูไทยจากกระบวนทัศน์เดิมที่ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Centered) เป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-Centered) เน้นการบูรณาการ (Integration) โดยกระบวนทัศน์ใหม่สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้สนับสนุน และเป็นพี่เลี้ยง
 - 1.2) ใช้หลากหลายรูปแบบในการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ
 - 1.3) ปล่อยให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น กระตุ้นความสนใจให้คิดลงมือปฏิบัติ
- สำรวจ ตรวจสอบและเรียนรู้
- 1.4) การสอนเป็นกระบวนการริเริ่ม อำนวยความสะดวก และให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และค้นพบความสามารถที่สมบูรณ์ด้วยตนเอง
- 1.5) การสอนคือ การร่วมกันอย่างมีความสุขในการใช้กระบวนการแล้ว ทำให้เกิดผลการเรียนรู้โดยผู้เรียน
- 1.6) การสอนเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และหมายถึงการค้นพบอยู่เสมอ การทดลองความสามารถ หรือศักยภาพของตนเอง การสะท้อนกลับและการพัฒนาอาชีพ

2) การเรียนรู้ที่เน้นท้องถิ่นและเน้นความเป็นสากล

- 2.1) ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ในท้องถิ่น ในชุมชนและในจังหวัด
- 2.2) จะต้องเป็นการสอนที่เน้นกลุ่มหรือทีมและการสร้างเครือข่าย
- 2.3) เป็นการสอนจากห้องเรียน สู่ออกนอก
- 2.4) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนอย่างไม่จำกัดเวลาและสถานที่
- 2.5) สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนผ่านกระบวนการกลุ่ม
- 2.6) เน้นการสร้างเครือข่ายของครูในโรงเรียน ออกสู่ออกนอก

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นกระบวนการแสวงหาความรู้ ฝึกทักษะการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการหลายรายวิชาเข้าด้วยกัน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้สนับสนุน และเป็นพี่เลี้ยง โดยใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มศักยภาพใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสร้างเครือข่ายผู้โลกภายนอก สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1993, p. 7 อ้างถึงใน รสริน พันธู, 2550, น. 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ คือ การทำให้สำเร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางการกระทำที่กำหนดให้หรือในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การซึ่งความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียนซึ่งอาจจะพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

เวลมิเออร์ (Wehmeier, 2000) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรประกอบด้วยส่วนสำคัญอย่างน้อย 3 ส่วน คือ ความรู้ทักษะ และสมรรถภาพด้านอื่น ๆ

วุฒิชัย ดานะ (2553, น. 32) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจ ทักษะที่เกิดขึ้นหรือพัฒนามาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบหรือเกรดที่ได้จากการเรียน

สิริสรณ์ สิทธิรินทร์ (2554, น. 18) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จทางการเรียนของบุคคลที่วัดได้จากกระบวนการทดสอบหรือกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การตรวจผลงาน การสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

ทศนา เขมมณี (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาทักษะของผู้เรียน หรือผลที่เกิดจากการกระทำของผู้เรียนเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือจากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนสามารถประเมินค่าได้จากแบบทดสอบหรือการสังเกตของผู้สอน

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะของผู้เรียนที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลังเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัยและใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

2.6.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

รสริน พันธุ (2550, น.38) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน

สุพัตรา เกษมเรืองกิจ (2551, น. 33) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดแบบอิงกลุ่ม และการทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดแบบอิงเกณฑ์

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2552, น. 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่ที่สร้างขึ้นมักมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาทั้งหลายที่ได้จัดสอนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียน ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งที่เป็นข้อเขียนและที่เป็นภาคปฏิบัติจริง

บลูม (Bloom, 1982, p.45 อ้างถึงใน สิริสรณ์ สิริชินทร์, 2554, น.20) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือว่าสิ่งใดก็ตามที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว ซึ่งผลการวัดจะเป็นประโยชน์ในลักษณะทราบและประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของผู้เรียน และระดับความรู้ ความสามารถตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อประเมินความรู้ ความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

2.6.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษารวบรวมที่เกี่ยข้อง นักวิชาการได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

วรรณรัตน์ อึ้งสุประเสริฐ (2544) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1) แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เป็นแบบทดสอบที่มีคำถามและคำตอบที่มีตัวเลือกให้ผู้ทดสอบได้เลือกตอบ จำแนกได้ดังนี้

1.1) แบบทดสอบแบบเลือกตอบสองตัวเลือก หรือแบบทดสอบแบบถูก-ผิด (True or False) เป็นการให้ผู้ทดสอบพิจารณาข้อความ และนำความรู้จากบทเรียนมาคิดและตอบคำถามหากถูกต้องให้ตอบถูก และหากไม่ถูกต้องให้ตอบผิด และอาจสอบถามเหตุผลเพิ่มเติม

1.2) แบบทดสอบแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก เป็นรูปแบบที่นิยมใช้เนื่องจากสะดวกในการนำมาใช้วัดความรู้ของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว โดยจะมีข้อความมาให้ให้นักเรียนได้พิจารณาซึ่งสามารถสร้างแบบทดสอบที่มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ครอบคลุมได้ทั้งความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ โดยตัวเลือกอาจมี 3 ตัวเลือก 4 ตัวเลือก หรือ 5 ตัวเลือก และแล้วแต่เงื่อนไขในแบบทดสอบซึ่งสามารถมีข้อถูกได้มากกว่า 1 ข้อเช่นกัน

1.3) แบบทดสอบแบบตอบสั้น แบบทดสอบที่มีข้อความและให้นักเรียนเขียนตอบเป็นประโยคหรือข้อความ แต่เป็นไปด้วยความกระชับและคำตอบต้องเป็นคำสำคัญชัดเจน สื่อความหมายได้ตรงตัว

1.4) แบบทดสอบแบบบรรยายเป็นแบบทดสอบมีข้อความและให้นักเรียนเขียนบรรยายในการตอบ ซึ่งรูปแบบข้อสอบแบบนี้สามารถใช้วัดความสามารถ องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักเรียนต้องเข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้จึงจะสามารถเขียนบรรยายร้อยเรียงเหตุผล หรือข้อพิสูจน์เพื่อนำไปสู่คำตอบที่สมเหตุสมผล มีความถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ออกข้อสอบต้องสร้างเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบนี้ให้ชัดเจนและเหมาะสม

วิชาญ เดิศลพ (2543, น. 23-24 อ้างถึงใน ศิริชัย นามบุรี, 2550, น. 36) กล่าวว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหน้าที่หรือการนำไปใช้วัดเป็น 2 แบบ คือ

1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher – Made Test) เป็นข้อสอบหรือปัญหาหรือโจทย์คำถามต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อวัดผลขณะที่มีการเรียนการสอน และสามารถพลิกแพลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ

2) แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardize Test) เป็นแบบทดสอบที่วิวัฒนาการมาจากแบบทดสอบที่ครูสร้างและได้ผ่านการทดลองใช้ ตรวจสอบวิจัย ปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นจนมีความเป็นมาตรฐานทั้งในแง่เวลาที่ใช้ การดำเนินการสอน การให้คะแนนและการแปลความแบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้แบ่งตามลักษณะข้อสอบได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1) แบบอัตนัย (Subjective Test หรือ Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดปัญหาหรือคำถามให้ และให้ผู้ตอบแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ และความคิดตามที่โจทย์กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด การใช้ภาษาในการเขียนตอบขึ้นอยู่กับตัวผู้สอบ แบบทดสอบประเภทนี้สามารถวัดได้หลาย ๆ ด้านในแต่ละข้อ เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา ความคิด เจตคติ และอื่น ๆ

2.2) แบบปรนัย (Objective Test) เป็นแบบทดสอบที่มีคำตอบไว้ให้แล้ว ผู้สอบต้องตัดสินใจเลือกข้อที่ต้องการหรือพิจารณาข้อความให้ว่าถูกหรือผิด ได้แก่ แบบถูกผิด แบบเติมคำหรือตอบสั้น ๆ และแบบเลือกตอบ

แบบทดสอบทั้งสองแบบดังกล่าวต่างก็มีข้อเด่นและข้อด้อยแตกต่างกัน และไม่มีกฎตายตัวว่าต้องใช้ประเภทใด แต่ควรคำนึงถึงจุดประสงค์และสภาพการณ์ของการใช้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556 อ้างถึงใน ศรีสุภา วรคามิน, 2565) อธิบายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะถามเนื้อหาสิ่งที่คุณเรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1) แบบทดสอบปรนัย (Objective Tests) ได้แก่ แบบถูก – ผิด (True-False) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short Answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

1.2) แบบอัตนัย (Essay Tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended Response Items)

2) แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น และ แบบทดสอบมาตรฐาน โดยสามารถออกแบบได้เป็น แบบปรนัย และแบบอัตนัยที่มีทั้งข้อคำถามปลายเปิดและปลายปิด ซึ่งแบบทดสอบจะวัด

ความรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

2.6.4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักวิชาการ ได้อธิบายถึงการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

บุษวรรษ แสนปลื้ม (2559 อ้างถึงใน ศรีสุภา วรคามิน, 2565) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหนังสือประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน
- 2) วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างผังข้อคำถามของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3) สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามผัง โดยจะต้องครอบคลุมตามระดับพฤติกรรมที่กำหนดและมีจำนวนมากกว่าที่ต้องการใช้ประมาณ 1.5 เท่า เช่น ต้องการ 20 ข้อ ให้สร้าง 30 ข้อ
- 4) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาว่าแต่ละข้อสามารถวัดตามสิ่งที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่
- 5) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ผ่านเกณฑ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหานั้นมาแล้ว อย่างน้อยจำนวน 30 คน
- 6) วิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ โดยคำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก
- 7) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ในจำนวนที่ต้องการใช้ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เช่น สร้าง 30 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญประเมินผ่านเกณฑ์จำนวน 28 ข้อ เมื่อนำไปทดลองใช้พบว่ามีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ 23 ข้อ แต่ต้องการใช้เพียง 20 ข้อ ดังนั้นให้เลือกมา 20 ข้อ จาก 23 ข้อ และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ในกรณีมีจำนวนข้อคำถามผ่านเกณฑ์ไม่ถึง 20 ข้อ จะต้องเริ่มสร้างใหม่อีกครั้ง
- 8) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- 9) นำคะแนนที่ได้มาแปลความหมายและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

10) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นมาจัดทำธนาคารข้อสอบเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้อธิบายการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และสร้างตารางลักษณะข้อคำถาม โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อต่าง ๆ
- 2) สร้างตารางวิเคราะห์ข้อคำถาม โดยด้านซ้ายของตารางในแต่ละแถวให้ระบุหัวข้อของเนื้อหาตามลำดับ ด้านคอลัมน์จะเป็นการวิเคราะห์จุดประสงค์สำหรับสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนิยมใช้จุดประสงค์ในกากระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ (1) ความรู้ความจำ (2) ความเข้าใจ (3) การนำไปใช้ (4) การวิเคราะห์ (5) การสังเคราะห์ และ (6) การประเมินค่า
- 3) พิจารณาจำนวนข้อคำถาม ความสำคัญ และระดับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดของแต่ละหัวข้อและระบุจำนวนข้อที่ต้องการในแต่ละระดับพฤติกรรมของหัวข้อนั้น ๆ
- 4) กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม และศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 5) สร้างข้อคำถามตามตารางลักษณะข้อคำถามที่สร้างขึ้นในข้อ 1 และตารางวิเคราะห์ข้อคำถามที่สร้างขึ้น
- 6) ตรวจสอบข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ เช่น ภาษา ตัวलग ความสอดคล้องกับตารางวิเคราะห์ข้อคำถามที่สร้างขึ้น การสะกดคำ เป็นต้น
- 7) จัดพิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลองพร้อมระบุคำชี้แจงและคำอธิบายวิธีการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ชัดเจน
- 8) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างและทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
- 9) พิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์ที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นในระดับที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

สันติ งามเสริฐ (2560) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้านใดบ้างหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาผู้สอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจน ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

2.1) สถานการณ์ เป็นเงื่อนไขที่ผู้สอนกำหนดขึ้น เช่น เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้เมื่อกำหนดสถานการณ์มาให้ เป็นต้น

2.2) พฤติกรรมของผู้เรียน เป็นผลลัพธ์ที่ผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรม จะใช้ในรูปแบบของคำกริยา เช่น อธิบาย ระบุ จำแนก สร้าง นำเสนอ เป็นต้น

2.3) เกณฑ์การประเมินผล ผู้สอนจะกำหนดขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับตัดสินผลการบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ เช่น ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อธิบายได้ถูกต้อง หรือระบุได้ถูกต้อง

3) กำหนดผังการสร้างข้อคำถาม โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย (1) เนื้อหา (2) น้ำหนักความสำคัญแต่ละเนื้อหา (3) จำนวนข้อสอบ และ (4) ระดับพฤติกรรมทางพุทธิพิสัยที่ต้องการวัด ผังการสร้างข้อคำถามจะช่วยให้ผู้สอนออกแบบข้อคำถามได้อย่างมีหลักการ ครอบคลุมเนื้อหา มีจำนวนข้อคำถามที่เหมาะสมในแต่ละเนื้อหา ครอบคลุมสมรรถนะที่ต้องการวัด

4) เลือกรูปแบบข้อคำถาม เช่น จับคู่ถูกผิด หลายตัวเลือก เต็มคำ เป็นต้น ซึ่งข้อสอบแต่ละแบบมีคุณลักษณะและความสามารถในการวัดผลการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรเลือกให้เหมาะสมกับผลการเรียนรู้และสมรรถนะที่ต้องการวัด

5) เขียนข้อคำถามและตัวเลือกตามผังการสร้างข้อคำถาม โดยคำนึงถึงหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ได้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพ และได้คะแนนทดสอบที่สามารถสะท้อนความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนตามเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้

6) ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสามารถตรวจสอบได้ 2 ช่วงเวลา ได้แก่

6.1) ตรวจสอบคุณภาพก่อนนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ โดยวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนไม่ต่ำกว่า 3-5 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยค่า IOC ควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พิจารณาภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนความยาวของข้อคำถามมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอบและคะแนนที่ต้องการหรือไม่ คำสั่งและคำชี้แจงมีความชัดเจนหรือไม่ เป็นต้น

6.2) ตรวจสอบคุณภาพหลังนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ โดยวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ นำมาหาค่าความยากง่ายของข้อคำถาม ค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ

จากที่กล่าวในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีดังนี้

- 1) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้
- 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้
- 3) กำหนดผังการสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหา มีจำนวนข้อคำถามที่เหมาะสมในแต่ละเนื้อหา ครอบคลุมสมรรถนะที่ต้องการวัด
- 4) กำหนดรูปแบบของข้อคำถามให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรเรียนรู้ที่ต้องการวัด
- 5) สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ มากกว่าจำนวนที่ต้องการใช้ เพื่อใช้สำหรับการหาคุณภาพและประสิทธิภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาใช้ในการทดสอบ
- 6) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการวัดประเมินผลจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)
- 7) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อความเหมาะสม จากนั้นนำผลการตรวจมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
- 8) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีผลตามเกณฑ์ที่เหมาะสมไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา ใจหาญ (2558) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น และหาประสิทธิภาพบทเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80:80 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ในเกณฑ์ค่าที่เรียน โดยใช้บทเรียนบน

เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้มาโดยการทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 35 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นกลุ่มผู้เรียนที่ดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ในเกณฑ์ต่ำ ดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น จำนวน 15 คน ผลวิจัยพบว่า 1) บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.75:81.87 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80:80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ในเกณฑ์ต่ำ โดยใช้บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สุภาพรรณ มาลัย (2559) ได้ศึกษา การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน เรื่อง ความรู้เบื้องต้น โปรแกรมไมโครซอฟต์เอกเซล สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวนเรื่องความรู้เบื้องต้น โปรแกรมไมโครซอฟต์เอกเซล ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนกับหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวน 60 คน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเซิงเทรารากาเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน เรื่อง ความรู้เบื้องต้น โปรแกรมไมโครซอฟต์เอกเซล แบบประเมินคุณภาพ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40–0.75 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30–0.70 และค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ชนิดสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลวิจัยพบว่า 1) บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวนมีคุณภาพด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.51/88.78 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไถยสิทธิ์ อภิระติง และชนาภรณ์ หมั่นเพียรสุข (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.48/81.37 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

กันหา ราชโคตร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการเขียน โปรแกรมจาวา (JAVA) สำหรับนักเรียนแผนการเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผลการวิจัยพบว่าได้บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการเขียน โปรแกรมจาวาสำหรับนักเรียนแผนการเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่ออยู่ในระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพ 84.58/85.45 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พันทิพา ศรีสวัสดิ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การจัดการข้อมูลสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่อง การจัดการข้อมูลสารสนเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.50/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

ปริญญา ขวงทอง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขาเพิ่มนารีผลวิทยา จังหวัดนครนายก ผลการศึกษา พบว่า 1) การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 แบ่งเป็นทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง พัฒนาการของอินเทอร์เน็ต หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสาร ในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การทำงานของอินเทอร์เน็ต และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีความรับผิดชอบ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ www.network.m2.wasuntom.ac.h มีรูปแบบการเรียนการสอนและสื่อการสอนที่ประกอบด้วย สื่อ วีดีโอ สื่อ Infographic แบบฝึกทักษะ และมีผลการประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.69) 2) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 82.59/82.87$ 3) ผลการศึกษาทักษะการคิดเชิงคำนวณที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณหลังจากที่เรียนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย = 2.70 และ 4) ผลการศึกษาคำพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59

กรกนก ยงค์โกชน์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิชา ประวัติศาสตร์บทเรียนวิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม มีประสิทธิภาพ 79.10/82.25 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สถิติที่ระดับ .05

กุลนิษฐ์ วงศ์แก้ว(2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site เรื่อง โครงการงานอาชีพเห็ดสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site เรื่อง โครงการงานอาชีพเห็ดสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (E1/E2) เท่ากับ 86.68/82.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site เรื่อง โครงการงานอาชีพเห็ดสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site เรื่อง โครงการงานอาชีพเห็ดสวรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จิตร์รัตน์ นัยพัฒน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์วิชาการพัฒนาเว็บด้วยภาษา HTML นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีธรรมาภิบาลวิทยาการ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ เรื่อง วิชาการพัฒนาเว็บด้วยภาษา HTML มีประสิทธิภาพ 87.91/81.55 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์การใช้เครื่องมือสร้างวัตถุที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าบทเรียนออนไลน์เรื่องการพัฒนาเว็บด้วยภาษา HTML ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สูงขึ้นตามเกณฑ์ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนที่กำหนดไว้

ปานิสรา สิงหพงษ์ (2560, น.61) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์(ง31231) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต ผลการวิจัย พบว่า 1) การสร้างบทเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 91.60/88.65 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(80/80) 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ออกจากบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของ

นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site ด้านภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($x= 4.29$, $S.D.=0.52$)

ลักษณะภา แก้วคำแจ้ง (2561, น.65) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) บทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 90.09/92.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/ 90 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผู้เรียนมีทัศนคติทางบวกอยู่ในระดับมาก

มะลิ จรรย์กรณ (2563, น.68) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 82.75/81.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่ เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินรวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวม อยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

วิฑูรย์ นิรมลรัตน์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.83/ 96.67 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/ 90 (The 90/ 90

Standard) ที่ตั้งไว้ และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 และความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.37) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14

ศุภเศรษฐ์ พิงบัว (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชา อินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ วิชา อินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์E1 มีค่าเท่ากับ 82.06, 2 มีค่าเท่ากับ 81.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด(80/80) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ วิชา อินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ วิชา อินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลังเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ณัชชา ทัดทอง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ (เพิ่มเติม) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยคาศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้นจำนวน 3 บทเรียนผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นจากการประเมินว่าบทเรียนออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้กับรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากมีเนื้อหาที่สามารถให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้หลายรูปแบบ โดยมีผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($X = 4.43$ S.D. = 0.50) และด้านการออกแบบบทเรียนอยู่ในระดับดี ($X = 4.38$ S.D. = 0.59) 2) ผลของการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 มีค่าเท่ากับ84.75/83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.58$ S.D. = 0.61)

สุนารี คำนวน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เรื่อง ราวมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

นาฏศิลป์ไทย โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี

สุพัตรา คชฤทธิ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ รายวิชา ศ 21103 นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 6 เล่มประกอบด้วย เล่มที่ 1 เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 5.11 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.53 ของคะแนนเต็มเล่มที่ 2 เรื่อง ระบำ รำ ฟ้อน ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 5.45 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 54.47 ของคะแนนเต็มเล่มที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมือง ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 2.89 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 57.89 ของคะแนนเต็มเล่มที่ 4 เรื่อง การละครไทย ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 8.71 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 58.07 ของคะแนนเต็มเล่มที่ 5 เรื่อง การแสดงโขน ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 5.32 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 53.16 ของคะแนนเต็มและเล่มที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์นานาชาติ ค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 5.53 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 55.26 ของคะแนนเต็ม 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ รายวิชา ศ 21103 นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนพบว่า ค่าความก้าวหน้าของนักเรียนทุกคนมีค่าเป็นบวก โดยค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าเป็น 17.39 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 57.98 ของคะแนนเต็ม 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ รายวิชา ศ 21103 นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการ ใช้บทเรียนสำเร็จรูปมากที่สุด คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.31

จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์โดยการเรียนรู้แบบ บรรณา รายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) สื่อวีดิทัศน์ ออนไลน์ เพื่อการเรียนรู้แบบบรรณารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คุณภาพสื่ออยู่ในระดับคุณภาพดีมาก คุณภาพเนื้อหาอยู่ในระดับ ดีมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก หลังเรียนสื่อวีดิทัศน์ ออนไลน์ เพื่อการเรียนรู้แบบบรรณาแล้วผู้เรียนเกิดเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติ สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

วานิสรา เพิ่มอุคมทรัพย์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์ศิลปะการแสดงพื้นเมือง สำหรับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา ศิลปะการแสดง 3 ชุมชนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.0/87.5 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.742 และความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และโรงเรียนบดินทรเดชา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.0/85.0 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.659 และความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ธิตยา หมั่นนิยม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 83.70/82.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 2)นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($x = 4.61$)

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยการใช้บทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานั้น สามารถส่งเสริมผลการเรียนรู้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คลาร์ก (Clark, 2005) ได้ศึกษา เรื่อง ผลกระทบจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาเลขาคณิตให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นในการสอบวัดระดับความรู้ของฟลอริดา ผลการวิจัยพบว่า มีความเปลี่ยนแปลงในด้านบวกเกิดขึ้นกับกลุ่มทดลอง กล่าวคือ กลุ่มที่มีการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น มีคะแนนดีขึ้นมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนโดยมีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ออฮาน อิกแคน (Orhan Ercan, 2013) ได้ศึกษา เรื่อง ผลของการสอนบนเว็บด้วยภาพเคลื่อนไหว การศึกษาเนื้อหาที่อวัยวะประสาทสัมผัสขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและทัศนคติ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนการสอนบนเว็บด้วยเนื้อหาการ

เคลื่อนไหวด้านการศึกษาที่ประสาทสัมผัสอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และทัศนคติในวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กิ่งทดลองใช้วิธีการวิจัยในการศึกษารุ่นนี้เพื่อวัตถุประสงค์นี้เป็เครื่องมือในการวัดวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ และแบบวัดทัศนคติของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ 15 ข้อ ในกลุ่มทดลองอวัยวะประสาทสัมผัสถูกอธิบายด้วยเนื้อหาการเรียนการสอนบนเว็บพร้อมกับการศึกษาเนื้อหาเคลื่อนไหวและการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่ใช้ในการทดสอบหลังเรียน ในกลุ่มควบคุมหัวข้อเรื่อง อวัยวะประสาทสัมผัสถูกแสดงออกมาในรูปแบบการบรรยายแบบดั้งเดิมและการประยุกต์ใช้เสรีจิ้นแล้ว โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบและเจตคติต่อการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดสอบ / การทดสอบหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บวัสดุที่มีเนื้อหาเคลื่อนไหวการศึกษาและกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการบรรยายแบบดั้งเดิม พบว่าไม่มีมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โรเฮนดี (Rohendi, 2012) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา E-Learning จากเนื้อหาแอนิเมชันสำหรับการปรับปรุงความสามารถในการเชื่อมต่อทางคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า 1) E-Learning บนพื้นฐานของเนื้อหาแอนิเมชันสามารถทำได้ พัฒนาตามการพัฒนาระบบ แบบจำลอง ได้แก่ การศึกษาเบื้องต้น การวางแผน ภาคสนาม การทดสอบและการแก้ไขแบบจำลอง 2) นักเรียนที่มี E-Learning มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ความสามารถในการเชื่อมต่อทางคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนด้วยการเรียนรู้แบบเดิมในนักเรียนมัธยมปลาย

Sopian, Inderawati, and Petrus (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา E-Learning นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น เพื่อนักเรียนเกรดแปด ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนา E-Learning นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น มีความถูกต้องของเนื้อหา โครงสร้าง การออกแบบ จากการทบทวน โดยผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษสามคน การออกแบบการเรียนการสอนและการประยุกต์ ที่คะแนนที่ได้คือ (3.85) ซึ่งอยู่ในระดับมาก 2) E-Learning นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น ใช้ได้จริงหลังการให้สื่อการอ่านให้กับนักเรียนแบบตัวต่อตัว โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ (3.67) และ การประเมินกลุ่มย่อยด้วยคะแนนเฉลี่ยคือ (3.51) E-Learning นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น มีประสิทธิภาพดังนี้ การประเมินการอ่าน ดำเนินการโดยผลการทดสอบการอ่านของนักเรียน คือ (76,93%)

Astra and Kartini (2023) ได้ศึกษาเรื่อง E-learning ที่ใช้ PjBL บูรณาการเข้ากับ STEM โดยใช้ Microsoft Sway เกี่ยวกับ วัสดุการเคลื่อนที่แบบพาราโบล่าเพื่อปรับปรุงความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของชั้นเรียนมัธยมปลาย ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษานี้ขึ้นอยู่กับสัดส่วนเฉลี่ยของการทดสอบการตรวจสอบความถูกต้องของวัสดุ 96.25% การทดสอบการตรวจสอบความถูกต้องของสื่อ 73.62% การทดสอบการตรวจสอบการเรียนรู้ 80% และการประเมินผลิตภัณฑ์โดยมุมมองของครู 89.23% และการประเมินผลิตภัณฑ์โดยนักเรียน 88.4% ด้วยค่าเฉลี่ยโดยรวม 85.5% ตามการตรวจสอบผลิตภัณฑ์และการทดลอง สัดส่วน 85.5% สื่อการเรียนรู้ E-learning ของ Sway อยู่ในหมวดหมู่ที่เป็นไปได้มาก และยังพบว่าคะแนน n-gain อยู่ที่ 0.58 คือ ในหมวดกลาง จากผลลัพธ์ของค่า n-gain สรุปว่า E-learning ที่ใช้ PjBL บูรณาการกับ STEM โดยใช้ Microsoft sway เกี่ยวกับวัสดุการเคลื่อนที่แบบพาราโบล่า สามารถปรับปรุงการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้

Alneyadi, Wardat, Alshannag, and Abu-Al-Aish (2023) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ Smart E-Learning App ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 ผลการศึกษาพบว่าการทดสอบความสำเร็จเผยให้เห็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยสนับสนุนกลุ่มทดลอง จากผลของประเภทแอปพลิเคชันอัจฉริยะที่ใช้ โดยเฉพาะแพลตฟอร์ม Alef เมื่อเปรียบเทียบกับแพลตฟอร์ม Boclips และ Connect ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยสำหรับระดับความสำเร็จของนักเรียนกลุ่มทดลองเกี่ยวกับแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ นักวิจัยแนะนำให้รวมแอปพลิเคชันอัจฉริยะเข้ากับกระบวนการศึกษาโดยคำนึงถึงข้อค้นพบเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสอนหัวข้อทางวิทยาศาสตร์

Barakat, Maghaireh, and AlAkash (2022) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของ e-Learning เรื่อง สื่อประยุกต์ สำหรับนักศึกษานิเทศศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากนำ e-Learning เรื่อง สื่อประยุกต์ ไปใช้ ซึ่งแสดงว่าวิธีการที่ใช้ได้ผลดี ดังนั้นนักวิชาการต้องเจาะลึกคำถามเหล่านี้และออกแบบแนวทางใหม่ในการเรียนรู้แบบ eLearning หากต้องการให้เป็นวิธีการสอนมาตรฐาน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา

Salehudin et al. (2023) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้ผ่านมือถือด้วยแอปพลิเคชัน Discord เป็นการสอนเชิงสร้างสรรค์ ผลการศึกษาพบว่า การใช้แอปพลิเคชัน Discord สำหรับการเรียนรู้ผ่านมือถือได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นประสบการณ์ที่น่าสนใจและสนุกสนาน จากผลการประเมิน

ประสบการณ์ผู้ใช้ UEQ-online.org ทั้งหมด พบว่ามีคะแนนที่ตีมาก ในขณะที่เดียวกัน ข้อค้นพบเหล่านี้สอดคล้องกับข้อค้นพบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมในห้องเรียนและการพัฒนาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ ประสบการณ์ผู้ใช้การเรียนรู้ผ่านมือถือกับแอปพลิเคชันนี้ได้รับการดำเนินการอย่างเชี่ยวชาญ ซึ่งบ่งบอกถึงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีได้สำเร็จเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและสร้างสรรค์

Mahfud, Hermawan, Pradana, and Susanti1 (2020) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้จากปัญหาผ่าน E-Learning สำหรับวิชาประวัติศาสตร์เพื่อยกระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ SMA Negeri 1 Rogojampi ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของการเรียนรู้จากปัญหาผ่าน E-Learning มีประสิทธิผลในการปรับปรุงผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของชั้นเรียนทดลองเท่ากับ 74.2 และชั้นเรียนควบคุมเท่ากับ 66.3 และข้อดีของรูปแบบการเรียนรู้จากปัญหาผ่านอิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้โดยครูเพื่อให้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเนื้อหาการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ช่วยให้พวกเขาบรรลุความรู้ผ่านการเรียนรู้ที่แพร่หลาย

Soeparno and Muslim (2018) ประสิทธิภาพของ E-Learning สำหรับนักเรียนหลักสูตรวิศวกรรมอาคารมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ข้อดีของ E-Learning คือ การเรียนรู้สามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงสื่อและงานต่าง ๆ สะดวกในการสื่อสารและอภิปราย ในขณะที่การขาดแคลนคือต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่ดีและขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูและนักเรียน E-Learning เหมาะสมกับความสามารถความรู้พื้นฐานและไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถและทักษะขั้นสูง วิธีการเรียนรู้โดยใช้ E-Learning ที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนมัธยมศึกษาสาขาวิศวกรรมอาคารเป็นวิธีผสมผสานที่ผสมผสานระหว่างวิธีการทั่วไปและ E-Learning

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยการใช้บทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัศึกษานั้น สามารถส่งเสริมผลการเรียนรู้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การนำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มาจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีการออกแบบอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยคุณสมบัติและทรัพยากรของเว็ลด์ไวด์เว็บ มาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น อาจจัดการเรียนการสอนทั้งกระบวนการหรือนำมาใช้เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของกระบวนการก็ได้ การเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตถือเป็นวิธีการเรียนแบบใหม่ที่จะช่วยพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้และช่วยขจัดปัญหาอุปสรรคของการเรียนในเรื่องของเวลาและสถานที่ ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียนปกติอีกต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องราวมาตรฐาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ วิชา นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนเนื้อหาที่เรียน เข้าเรียนซ้ำไปซ้ำมาก็ครั้งก็ได้ตามต้องการของผู้สนใจผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในวิชาอื่น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามต้องการ ไม่จำกัดสถานที่ และเวลา เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามรูปแบบ One - Group Pretest -Posttest มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนابทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 2) หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 3) เปรียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวนทั้งหมด 90 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

3.2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

3.3 การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ผู้วิจัยสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และขั้นตอนวิธีการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

3) ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

4) ออกแบบและจัดลำดับเนื้อหาของบทเรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 บทให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ประกอบด้วย บทที่ 1 ละครคือ “รำวงมาตรฐาน” บทที่ 2 องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน บทที่ 3 รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน บทที่ 4 ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

5) พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ในรูปแบบของเว็บไซต์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้บริการเว็บโฮสติ้ง จดโดเมนของเว็บไซต์ชื่อ <https://coachtortew.com> ทำการติดตั้งระบบลงบนเว็บโฮสติ้งที่ได้เช่าไว้ ทำการบันทึกวีดิโอการสอน ตัดต่อภาพกราฟิกในแต่ละบทเรียน จากนั้นนำวีดิโอเนื้อหา ที่เตรียมไว้มาสร้างเป็นบทเรียนตามที่ได้ออกแบบไว้

6) นำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำ

7) นำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นและปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชานาฏศิลป์ จำนวน 2 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

8) วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.0 หมายถึง บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

9) นำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดสอบประสิทธิภาพกับกลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และกลุ่มย่อย 20 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐานมาแล้ว

ตารางที่ 3.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และ กลุ่มย่อย 20 คน

กลุ่ม Try Out	E1	E2
1 คน	85	80
6 คน	84.58	80
20 คน	87.13	80.67

10) นำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ทดสอบประสิทธิภาพกับกลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และ กลุ่มย่อย 20 คน ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในการวิจัยครั้งนี้

3.3.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน

ผู้วิจัยสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และขั้นตอนวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

3) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

4) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ภาคความรู้ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระสำคัญเกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน และเหมาะสมกับการวัดและประเมินผล ผ่านบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวง มาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายบท จำนวน 6 ชั่วโมง ประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ กระบวนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แบบฝึกหัด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นและปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชานาฏศิลป์ จำนวน 2 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน มีเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน มีเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน มีเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

8) วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) ของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.0 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ทดสอบกับกลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และ กลุ่มย่อย 20 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน มาแล้ว

10) นำผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ใช้ทดสอบกับกลุ่ม Try Out แบบเดี่ยว 1 คน และกลุ่มย่อย 6 คน และ กลุ่มย่อย 20 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในการวิจัยครั้งนี้

3.3.3 การสร้างและการหาประสิทธิภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ผู้วิจัยสร้างและหาประสิทธิภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร งานวิจัย หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และขั้นตอนวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญเกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

3) จัดทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญเกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

4) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำ

5) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นและปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา นาฏศิลป์ จำนวน 2 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานนั้นตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานนั้นตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

6) วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย (IOC : Index of Item Objective Congruence) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยมีค่า IOC รายข้อจำนวน 40 ข้อ มีค่าเท่ากับ 1.0 ทุกข้อ หมายถึง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานไปหาความยากง่าย อำนาจจำแนก และ ความเชื่อมั่น จากกลุ่ม Try Out จำนวน 27 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เคยเรียนวิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มาแล้ว

ตารางที่ 3.2 ความยากง่าย และอำนาจจำแนก ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาานุกูลศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ข้อที่	p	r	สรุป	ข้อที่	p	r	สรุป
1	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว	21	0.75	0.24	คัดเลือกรั้ว
2	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว	22	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว
3	0.75	0.24	คัดออก	23	0.12	-0.08	คัดออก
4	0.67	0.25	คัดเลือกรั้ว	24	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว
5	0.45	0.27	คัดเลือกรั้ว	25	1	0	คัดออก
6	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว	26	0.75	0.24	คัดเลือกรั้ว
7	0.34	0.65	คัดเลือกรั้ว	27	0.78	0.46	คัดเลือกรั้ว
8	0.52	0.26	คัดเลือกรั้ว	28	0.56	0.62	คัดเลือกรั้ว
9	0.6	0.25	คัดเลือกรั้ว	29	0.78	0.46	คัดเลือกรั้ว
10	0.78	0.46	คัดเลือกรั้ว	30	0.78	0.46	คัดเลือกรั้ว
11	0.78	0.31	คัดเลือกรั้ว	31	0.78	0.46	คัดเลือกรั้ว

ตารางที่ 3.2 ความยากง่าย และอำนาจจำแนก ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์
เรื่องรำวงมาตรฐาน (ต่อ)

ข้อที่	p	r	สรุป	ข้อที่	p	r	สรุป
12	0.78	0.46	คัดเลือกไว้	32	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
13	0.6	0.25	คัดเลือกไว้	33	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
14	0.38	0.26	คัดออก	34	0.93	0.15	คัดเลือกไว้
15	0.75	0.24	คัดเลือกไว้	35	0.93	0.15	คัดเลือกไว้
16	0.78	0.46	คัดเลือกไว้	36	0.12	0.07	คัดออก
17	0.6	0.25	คัดออก	37	0.97	0.07	คัดออก
18	0.67	0.25	คัดเลือกไว้	38	0.52	0.26	คัดออก
19	0.78	0.46	คัดเลือกไว้	39	1	0	คัดออก
20	0.6	0.25	คัดเลือกไว้	40	0.93	0	คัดออก

ตารางที่ 3.3 ความเชื่อมั่นรายข้อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	20.70	67.063	0.402	0.948
2	20.70	66.986	0.413	0.948
3	20.81	66.311	0.446	0.948
4	21.04	66.960	0.339	0.950
5	20.70	67.140	0.390	0.949
6	21.15	65.977	0.490	0.948
7	20.96	65.960	0.461	0.948
8	20.89	65.103	0.579	0.947
9	20.70	63.678	0.913	0.944
10	20.70	65.140	0.689	0.946

ตารางที่ 3.3 ความเชื่อมั่นรายข้อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวง
มาตรฐาน (ต่อ)

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11	20.70	65.140	0.689	0.946
12	20.89	65.564	0.520	0.948
13	20.74	64.738	0.708	0.946
14	20.70	65.217	0.677	0.946
15	20.81	66.772	0.385	0.949
16	20.70	63.678	0.913	0.944
17	20.89	67.410	0.288	0.950
18	20.74	65.969	0.532	0.947
19	20.70	67.217	0.379	0.949
20	20.70	64.601	0.771	0.945
21	20.74	65.046	0.664	0.946
22	20.70	63.678	0.913	0.944
23	20.93	65.225	0.556	0.947
24	20.70	63.678	0.913	0.944
25	20.70	63.678	0.913	0.944
26	20.70	63.678	0.913	0.944
27	20.70	65.755	0.596	0.947
28	20.70	64.601	0.771	0.945
29	20.56	67.333	0.599	0.947
30	20.56	67.333	0.599	0.947

8) ได้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20–0.70 และความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

9) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการจำลองสถานการณ์การจัดการเรียนรู้ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ คือผู้เข้าร่วมใช้คอมพิวเตอร์ในการเข้าใช้งานบทเรียนร่วมทั้งติดต่อสื่อสารกับผู้วิจัยผ่านบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเท่านั้น โดยมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

3.4.1 ปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

3.4.2 กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเก็บรวบรวมคะแนนก่อนเรียน

3.4.3 กลุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานและทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4.4 เมื่อสิ้นสุดการศึกษาบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานและทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกครั้งเพื่อเก็บรวบรวมคะแนนหลังเรียน

3.4.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติดังนี้

3.5.1 สถิติใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.5.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภูร, 2555, น.

3.5.1.2 การหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 98)

3.5.1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 (Kuder Richardson-20) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 103)

3.5.2 สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

3.5.2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ(คะแนนแบบฝึกหัด)/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์(คะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน) (E1/E2) (ชัยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 10)

3.5.2.2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test Dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น.133)

3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

การวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐาน การดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต โดยเอกสารรับรองเลขที่ COA. No. RSUERB2024-117

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 2) หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

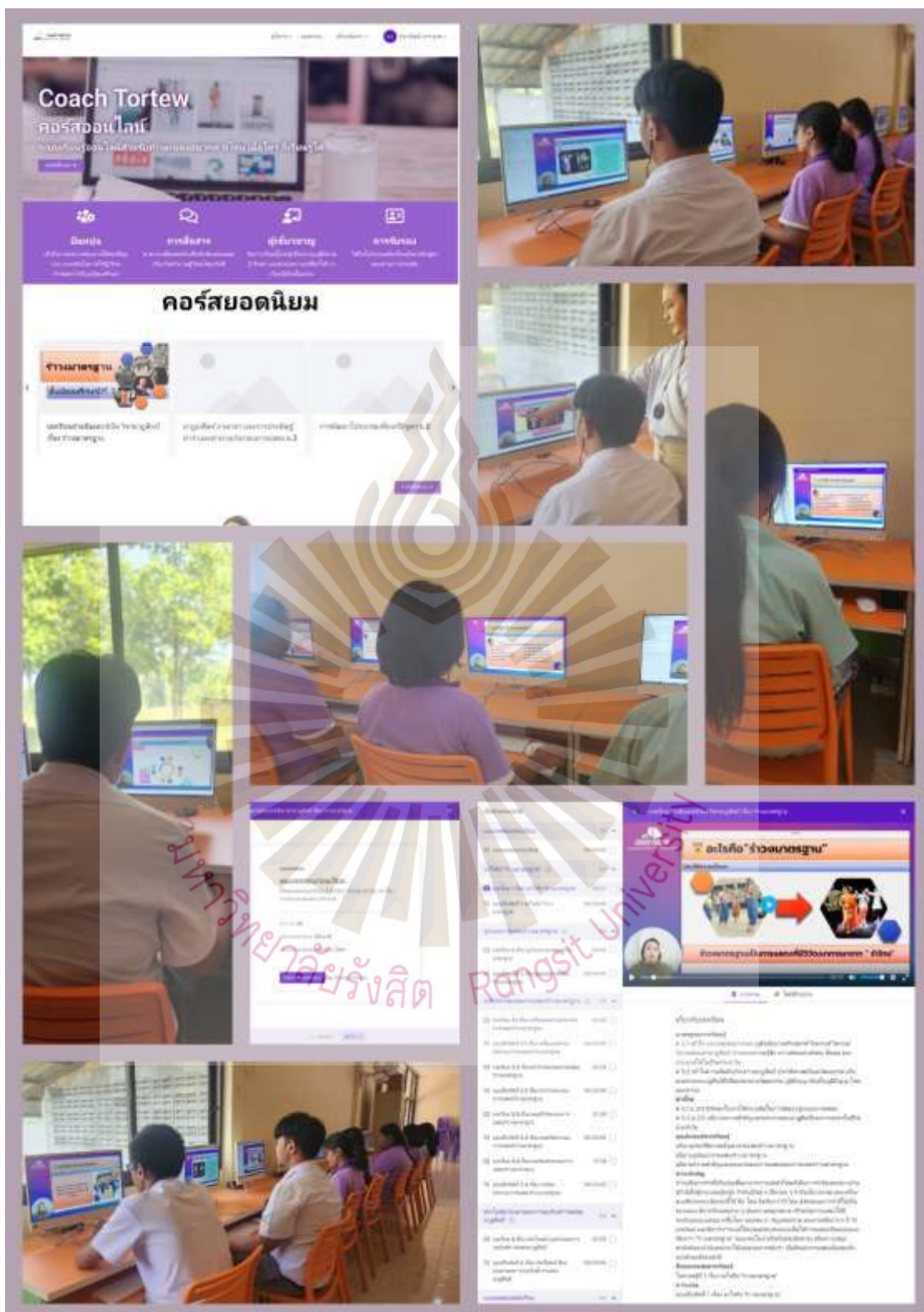
4.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

4.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

4.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

จากการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป WordPress และ Tutor LMS บนเว็บไซต์ชื่อ <https://coachtortew.com/courses/standard-circle-dance-g9> เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ และบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 อะไรคือ “รำวงมาตรฐาน” บทที่ 2 องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน บทที่ 3 รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน บทที่ 4 ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งแต่ละบทเรียนจะนำเสนอเนื้อหาด้วยข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และกิจกรรมแบบฝึกหัด โดยก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าศึกษาบทเรียนจะมีการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังเสร็จสิ้นการศึกษาบทเรียนทั้งหมด โดยทุกขั้นตอนผู้เรียนดำเนินการผ่านบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

รูปที่ 4.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน

4.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ตารางที่ 4.1 คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียนและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียน (10 คะแนน)				รวม (40 คะแนน) (X)	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้บทเรียน (30 คะแนน) (Y)
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4		
1	8	8	10	9	35	22
2	8	8	9	8	33	28
3	8	8	9	8	33	24
4	9	8	10	9	36	27
5	8	8	10	8	34	24
6	8	8	9	9	34	26
7	8	8	10	8	34	19
8	8	9	9	8	34	24
9	8	8	8	8	32	25
10	8	8	10	8	34	27
11	8	8	10	8	34	27
12	9	8	9	8	34	26
13	8	8	9	8	33	26
14	8	8	9	8	33	24
15	8	8	10	8	34	18
16	8	8	10	9	35	23
17	9	8	10	10	37	28
18	9	8	10	10	37	28
19	9	8	10	10	37	28
20	9	8	10	10	37	28
21	8	8	10	8	34	22
22	9	8	10	9	36	21
23	9	8	10	9	36	23
24	8	9	10	8	35	24

ตารางที่ 4.1 คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียนและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึกหัด ระหว่างใช้บทเรียน (10 คะแนน)				รวม (40 คะแนน) (X)	คะแนนทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หลังใช้บทเรียน (30 คะแนน) (Y)
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4		
25	8	8	10	9	35	22
26	8	8	10	8	34	22
27	10	9	10	9	38	26
28	10	8	9	8	35	26
29	10	8	9	9	36	27
30	8	8	8	9	33	20
รวมคะแนน					$\sum X = 1042$	$\sum Y = 735$
คะแนนเฉลี่ย					34.73	24.50
					$E1 = 86.83$	$E2 = 81.67$

จากตารางที่ 4.1 หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ได้เท่ากับ $E1 / E2 = 86.83 / 81.67$ หมายความว่า ผลที่ได้จากการใช้วัตกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว พบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมระหว่างการใช้และหลังการใช้บทเรียน เป็น 34.73 : 24.50

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

ตารางที่ 4.2 คะแนนก่อนใช้บทเรียนและคะแนนหลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา
นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)
1	13	22
2	18	28
3	19	24
4	23	27
5	17	24
6	20	26
7	15	19
8	19	24
9	24	25
10	22	27
11	22	27
12	16	26
13	15	26
14	20	24
15	20	18
16	13	23
17	21	28
18	21	28
19	21	28
20	21	28
21	15	22
22	21	21
23	20	23
24	18	24
25	12	22
26	17	22

ตารางที่ 4.2 คะแนนก่อนใช้บทเรียนและคะแนนหลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา
นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)
27	17	26
28	21	26
29	20	27
30	11	20
คะแนนเฉลี่ย	18.40	24.50

จากตารางที่ 4.2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้บทเรียนเท่ากับ 18.40 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้
บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐานเท่ากับ 24.50 ซึ่งมีค่าสูงขึ้น
ดังนั้นแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ราว
มาตรฐาน

ประเด็น การเปรียบเทียบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t*	P
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
คะแนน	18.40	3.390	24.50	2.838	-10.856	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 18.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 3.390
และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 2.838

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน 2) หาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นสามารถพัฒนานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลทางสถิติเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยการหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน และ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ดังนี้

5.1.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป WordPress และ Tutor LMS บนเว็บไซต์ชื่อ <https://coachtortew.com/courses/standard-circle-dance-g9> เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การ

เรียนรู้สาระสำคัญ และบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 อะไรคือ “ร่างมาตรฐาน” บทที่ 2 องค์ประกอบของการแสดงร่างมาตรฐาน บทที่ 3 รูปแบบการแสดงร่างมาตรฐาน บทที่ 4 ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งแต่ละบทเรียนจะนำเสนอเนื้อหาด้วยข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และกิจกรรมแบบฝึกหัด โดยก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าศึกษาบทเรียนจะมีการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังเสร็จสิ้นการศึกษาบทเรียนทั้งหมด โดยทุกขั้นตอนผู้เรียนดำเนินการผ่านบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.1.2 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 86.83 : 81.67$ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่าบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนได้

5.1.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้ 1) บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.2.1 จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ $E1 : E2 = 86.83 : 81.67$ ซึ่งตรงตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ที่ผลปรากฏเช่นนี้เนื่องมาจากในการพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแผนการจัดการเรียนการสอน เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงได้ดำเนินการ

พัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามขั้นตอนและหลักการออกแบบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ดี เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาและวัยของผู้เรียน ตลอดจนสนับสนุนการเรียนรู้ของบุคคลที่แตกต่างกันให้ได้เรียนไปตามความสามารถจนประสบความสำเร็จ สามารถทบทวนได้ตามต้องการจนกว่าจะเข้าใจ การนำเสนอเนื้อหา มีการนำเสนอเนื้อหาเป็นลำดับ แบ่งแยกหัวข้ออย่างชัดเจนจึงไม่ทำให้เกิดความสับสนในการเรียน มีการนำบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กตั้งแต่ 1 คน, 6 คน และ 20 คน และมีการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง จึงทำให้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นบทเรียนที่มีลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยอิสระโดยปราศจากการควบคุมของครูผู้สอน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dixon (1992) ที่เสนอว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีของกลุ่มมานุษยนิยม เชื่อในเรื่องความเป็นอิสระ ซึ่งน่าจะเป็นผลทำให้เกิดความตั้งใจเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิฑูรย์ นิรมลรัตน์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.83/ 96.67 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (The 90/ 90 Standard) ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกนก ยงค์โกษณ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาชะลาวิทยาคม ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิชา ประวัติศาสตร์บทเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาชะลาวิทยาคม มีประสิทธิภาพ 79.10/82.25 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติยา หมั่นนิยม(2563) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 83.70/82.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาณิสรา เพิ่มอุดมทรัพย์ (2565) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์ศิลปะการแสดงพื้นเมือง สำหรับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา ศิลปะการแสดง 3 ชุมชนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนอุดรดิศดัดครุณมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.0/87.5 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.742 และความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และโรงเรียนบดินทรเดชา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.0/85.0

ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.659 และความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2544) ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์หลากหลายประการ ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกคน ทุกที่และทุกเวลา ผู้เรียนได้เพิ่มทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา สามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนทำให้เกิดความรู้ความจำได้ดีขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่น่าสนใจใฝ่รู้และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สอดคล้องกับ กาน (Khan, 1997) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็น โปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ตมาสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า สถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา องค์ประกอบและรูปแบบของการแสดงราวมาตรฐาน รวมถึงประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ เพิ่มมากขึ้น อาจเนื่องมาจากบทเรียนผ่านการสร้างและหาประสิทธิภาพมาแล้ว เมื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจึงช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการเรียน โดยในแต่ละขั้นตอนของบทเรียน ผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทั้งบทเรียนตลอดเวลา บทการกระตุ้นให้เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ด้วยการสลับบทเรียนกับแบบฝึกหัดเพื่อผู้เรียนจึงเกิดองค์ความรู้สอดคล้องกับแบบทดสอบทำให้ผู้เรียนสามารถทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้แบบทดสอบที่จัดทำขึ้นได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างมีความสอดคล้องกับเนื้อหา หลักสูตร และตัวชี้วัด โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และการวิเคราะห์จากการนำไปทดลองใช้ หากความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นแล้ว นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ มีความกระตือรือร้นในการเรียน และช่วยเหลือเพื่อนในห้องเรียนมากขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิฑูรย์ นิรมลรัตน์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทาง พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบ คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน พบว่ามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกนก ยงค์โกชน (2561) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชา ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาคะลาวิทยาคม ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาคะลาวิทยาคม พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์ โดยการเรียนรู้แบบหรรษา รายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติ สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดิยา หมั่นนิยม (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณารี คำนวน (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เรื่อง รำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี ผลการศึกษาพบว่า พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เรื่อง รำวงมาตรฐาน ทุกคนมีค่าร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mahfud et al. (2020) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้จากปัญหาผ่าน E-Learning สำหรับวิชาประวัติศาสตร์เพื่อยกระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ที่ SMA Negeri 1 Rogojampi ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของการเรียนรู้จากปัญหาผ่าน E-Learning มีประสิทธิผลในการปรับปรุงผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของชั้นเรียนทดลองเท่ากับ 74.2 และชั้นเรียนควบคุมเท่ากับ 66.3 และแสดงความเห็นไว้ว่า ข้อดีของรูปแบบการเรียนรู้จากปัญหาผ่านอิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้โดยครูเพื่อให้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเนื้อหาการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ช่วยให้พวกเขาบรรลุความรู้ผ่านการเรียนรู้ที่แพร่หลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ คลาร์ก (Clark, 2005) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาเลขาคณิตให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ในการสอบวัดระดับความรู้ของฟลอริดา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น มีคะแนนดีขึ้นมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน โดยมีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ $E1/E2 = 86.83 / 81.67$ และค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนแตกต่างกันกับหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ครูผู้สอนที่ทำการสอน วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำไปใช้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้จริง

5.3.1.2 ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E-Learning) ให้มีประสิทธิภาพ ควรได้ทำการศึกษาธรรมชาติของบทเรียนและควรได้รับความร่วมมือจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่นผู้บริหาร อาจารย์ประจำรายวิชา นักเทคโนโลยีการศึกษา นักวัดผล และหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เพื่อให้บทเรียนที่ทำการพัฒนาขึ้น มีคุณภาพและสามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ

5.3.1.3 ครูผู้สอนที่จะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรเตรียมระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อม และศึกษา วิธีการและภาระวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.1.4 ก่อนที่จะเรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ควรให้นักเรียนศึกษา คู่มือแนะนำการใช้บทเรียนตลอดจนทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์และปุ่มคำสั่งต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนเป็นไปอย่างไม่ติดขัด

5.3.1.5 การเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ครูยังคงมีบทบาทสำคัญ โดยเป็นผู้ชี้แนะ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในกรณีที่คอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมมีปัญหา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เช่น การออกแบบหน้าจอ การใช้ภาพเคลื่อนไหว และใช้เครื่องมือในส่วนต่าง ๆ ของบทเรียน เป็นต้น

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็น ความพึงพอใจ หรือเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.2.3 ครูผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กรกนก องค์กรโกชนันท์. (2561). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขาคะลาวิทยาคม (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- กรมสามัญศึกษา. (2542). การจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2558). กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ลาดพร้าว.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2554). นวัตกรรมและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กันหา ราชโลตร. (2557). การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการเขียนโปรแกรมจาวา (JAVA) สำหรับนักเรียนแผนการเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กาญจนา อินทรสุนานนท์, และรุจี ศรีสมบัติ. (2552). รวบรวมมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คุณิษฐ์ วงศ์แก้ว. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site เรื่อง โครงงานอาชีพหัตถ์สวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- กุลิศรา จิตรชญาณิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไถยสิทธิ์ อภิระติง, และธนาภรณ์ หมั่นเพียรสุข. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม. วารสารวิชาการ "การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ", 5(2), 28-36.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2553). *โครงการวิจัยรูปแบบเว็บไซต์และรูปแบบบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งในระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์. (2562). *การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์โดยการเรียนรู้แบบหรรษา รายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2553). การพัฒนารูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการสร้างความรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 16(3), 383-395.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์ วิจัย*, 5(1), 7-19.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). *80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์เวอร์ซัน.
- จิตติรัตน์ นัยพัฒน์. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์วิชาการพัฒนาเว็บด้วยภาษา HTML นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ กรุงเทพมหานคร* (Unpublished Master's thesis). วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ, กรุงเทพฯ.
- ณัฐกร ทองอ่อน. (2554). *ทำเงินออนไลน์ให้รวยไม่รู้จบด้วย Amazon+wordpress*. กรุงเทพฯ: วิตตี้ กรุ๊ป.
- ณัชชา ทัดทอง. (2565). *การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ (เพิ่มเติม) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยคาพิทยาคม* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2561). *หลักการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เดชนี ภิรมย์. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง ศึกษาและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา : โรงเรียนปลายพระยาวิทยาคม จ.กระบี่. สืบค้นจาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640706_123435_0605.pdf
- ถนอมพร เลาหงษ์แสง. (2544). การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อคุณภาพการเรียนการสอน. *ศึกษาศาสตร์สาร*, 28(1), 87-94.
- ทิสนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิสนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทือน ทองแก้ว. (2563). การออกแบบการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่: ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID19 New Normal Based Design in Education: Impact of COVID-19. *วารสารคุรุสภาวิทยากร*, 1(2), 1-10.
- ธิดิยา หมั่นนิยม. (2563). รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. อุบลราชธานี: โรงเรียนบัวงามวิทยา.
- นพดล เพ็ญประทุม. (2562). *การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ ส่วนงานเพื่อส่งเสริมทักษะด้านดิจิทัล สำหรับบุคลากรภาครัฐ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์.
- ปดิวรรดา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, และจิตวีร์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2563). การเรียนการสอนแบบ E-Learning กับการใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) เป็นสื่อรูปแบบใหม่ทางการศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 14(1), 17-31.
- ปทีป เมธาคุณวุฒิ. (2540). ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนทางไกล โดยการใช้การเรียนการสอนแบบเว็บเบส. ใน *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2710643 หลักสูตรและการเรียนการสอนทางอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). *หลักการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ปริญญา ขวทอง. (2564). *การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่อง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ปรีชา ใจหาญ. (2558). *การพัฒนาบทเรียนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง อักษรคันจิขั้นต้น* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, นครปฐม.
- ปานิสรา สิงหพงษ์. (2560). *รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ง 31231) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต. ปทุมธานี: โรงเรียนสายปัญญารังสิต.*
- เผชิญ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7, 44-52.*
- พงศ์ศักดิ์ อภิลักขิตพงศ์. (2552). *สร้างเว็บไซต์ในพริบตาด้วย Joomla! ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. (2554). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พันทิพา ศรีสวัสดิ. (2562). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่อง การจัดการข้อมูลสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสุวรรณภูมิ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.
- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์, และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญภา วันศรี. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการรับใช้สังคม ที่เสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชุมนุมจิตสาธารณะ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- เพ็ญภา ศรีษะเสื่อ. (2559). *การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพโรจน์ ตีรณชนากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมล, และเสกสรรค์ เข้มพินิจ. (2546). *การออกแบบและ
การผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน.
(2557). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- มะลิ จรรยากรณ์. (2563). การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยี
สารสนเทศ เพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001. *พัฒนวารสาร*, 7(2), 388-391.
- เขวาคี วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสริน พันธู. (2550). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่
ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์* (Unpublished
Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ลักษณ์ภา แก้วคำแจ้ง. (2561). *การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (Unpublished
Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วรรณรัตน์ อังสุประเสริฐ. (2544). *การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
จันทรเกษม.
- วานิสรา เพิ่มอุดมทรัพย์. (2565). *การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์ศิลปะการแสดงพื้นเมือง สำหรับ
ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา ศิลปะการแสดง 3 ชุมชนอัตลักษณ์ทาง
วัฒนธรรม จังหวัดอุดรธานี* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิกิพีเดีย. (2563). *การระบาดของโควิด-19*. สืบค้น 1 กันยายน 2567, จาก [https://th.wikipedia.org/
wiki/การระบาดของโควิด-19](https://th.wikipedia.org/wiki/การระบาดของโควิด-19)
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- วิชุดา รัตนเพียร. (2542). การเรียนการสอนผ่านเว็บ : ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย.
วารสารครุศาสตร์, 27(23), 29-35.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิฑูรย์ นิรมลรัตน์. (2561). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดเลย (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- ศรีสุภา วรคามิน. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะการร่วมพลังทำงานเป็น ทีมด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- ศิริชัย นามบุรี. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อม แบบ อีเลิร์นนิ่งผ่านโปรแกรม Moodle (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลา, ยะลา.
- ศุภเศรษฐ์ พึ่งบัว. (2562). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชา อินเทอร์เน็ต ด้วยแอปพลิเคชัน Google classroom สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา, อยุธยา.
- สันติ งามเสริฐ. (2560). การสร้างข้อสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน. วารสารวิชาการ โรงเรียนนาย เรือ ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์, 4(1), 48-66.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2560). ขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0. สืบค้นจาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/33499-ขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่%20ไทยแลนด์%204.0.html>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สายสมร บุญยม. (2566). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับการใช้บทเรียนออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 17(3), 108-117.
- สำนักงานคณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สิริสรณ์ สิทธิรินทร์. (2554). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจในการแลกเปลี่ยนความรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการความรู้* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุนารี คำนวน, พิมพิกา มหามาตย์, และปิยะบุตร ฉันทา. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา นาฏศิลป์ไทย โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เรื่อง ราวมาตรฐานของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี. *วารสารภูพานสาส์น มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*, 5(1), 136-154. สืบค้นจาก <https://ppsj.snru.ac.th/article-104.html>
- สุพัตรา เกษมเรืองกิจ. (2551). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่อง นพบุรีศรีนครพิงค์* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุพัตรา ชาญฤทธิ์. (2565). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ไทยสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุธีวิทยา. *วารสารนิสิตวัง*, 24(1), 14-23. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jonw/article/view/257084>
- สุภาพรรณ มาลัย. (2559). *การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการทบทวน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นโปรแกรม ไมโครซอฟต์แอกเซส สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ* (Unpublished Master's thesis). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(2), 250-260.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุษา คงทอง. (2553). *การจัดระบบการเรียนการสอนที่ีดีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. พระนครศรีอยุธยา: เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Alneyadi, S., Wardat, Y., Alshannag, Q., Abu-Al-Aish, A. (2023). The effect of using smart e-learning app on the academic achievement of eighth-grade students. *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 19(4), 1-11.
- Astra, I. M., & Kartini, K. (2023). E-learning based on PjBL integrated to STEM using microsoft sway on parabol motion materials to improve critical thinking ability of high school class X students. *Journal of Physics: Conference Series*, 2596(1), 012072.
- Barakat, F. H., Maghaireh, Z. N., & AlAkash, H. M. (2022). Efficiency of e-Learning in Applied Materials for Visual Communication Students: An Experimental Study. *International Journal of Society, Culture, & Language*, 12(1), 109-120.
- Dillon, A., & Zhu, E. (1991). Designing web-based instruction: a human-computer interaction perspective. In B. H. Khan (Ed.), *Web-Based Instruction* (pp. 221-224). Englewood Cliffs, NJ: Educational Technologies Publications.
- Driscoll, M. (1997). Defining Internet-Based and Web-Based Training. *Performance Improvement*, 36(4), 5-9.
- Hiltz, S. (1993). Correlates of learning in a virtual classroom. *International Journal of Man-Machine Studies*, 39, 71-98.
- Hirumi, A., & Bermudez, A. (1996). Interactivity distance education and instructional systems design converge on the information superhighway. *Journal of Research on Computing in Education*, 29(1), 1-16.
- Hough, J. B., & Duncan, K. (1970). *Teaching description and analysis*. Boston: Addison-Westlu.
- Jones, M. G., & Farquhar, J. D. (1997). User Interface Design for Web-Based Instruction. In B. H. Khan (Ed.), *Web-based instruction* (pp. 241-242). Englewood Cliffs, NJ: Educational Technologies Publications.
- Khan, B. H. (1997). *Web-Base Instruction*. Englewood Cliffs, NJ: Education Technology Publications.
- Mahfud, Hermawan, C., Pradana, D. A., & Susanti, H. D. (2020). Developing a Problem-Based Learning Model through E-Learning for Historical Subjects to Enhance Students Learning Outcomes at SMA Negeri 1 Rogojampi. *IOP Conference Series Earth and Environmental Science*, 485(1), 012014. doi:10.1088/1755-1315/485/1/012014

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Office of the Basic Education Commission. (2020). *Education in the digital age*. Retrieved from <https://www.posttoday.com/social/general/>
- Orhan, E. (2013). The Effect of Web-based Instruction with Educational Animation Content at Sensory Organs Subject on Students' Academic Achievement and Attitudes. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 116, 2430-2436.
- Pernici, B., & Casati, F. (1997). The design of distance education applications based on The World Wide Web. In B. H. Khan (Ed.), *Web-based instruction* (pp. 245-254). Englewood Cliffs, NJ: Educational Technologies Publications.
- Relan, A., & Gillani, B. B. (1995). *Web-Based Information and the Traditional Classroom: Similarities and Differences*. Englewood Cliffs: Educational Technologies Publications.
- Rohendi, D. (2012). Developing E-Learning Based on Animation Content for Improving Mathematical Connection Abilities in High School Students. *IJCSI International Journal of Computer Science*, 9(4), 1-5.
- Salehudin, M., Zurqoni, Z., Robingatin, R., Syobah, S. N., Janah, F., Rorimpandey, W. H. F. . . . Subakti, H. (2023). Mobile Learning with Discord Application as Creative Teaching. *TEM Journal*, 12(3), 1697-1705. doi:10.18421/TEM123-51
- Soeparno, & Muslim, S. (2018). Effectiveness of E-Learning for Students Vocational High School Building Engineering Program. *IOP Conf. Series: Materials Science and Engineering*, 336, 012039. doi:10.1088/1757-899X/336/1/012039.
- Sopian, S., Inderawati, R., & Petrus, I. (2019). Developing e-learning based local-folklores for eighth graders. *English Review: Journal of English Education*, 8(1), 100-112. <https://doi.org/10.25134/erjee.v8i1.1813>
- Wehmeier, S. (2000). *OXFORD Advanced Learner's Dictionary* (6th ed.). USA: Oxford University Press.
- World Economic Forum. (2020). *4 ways COVID-19 could change how we educate future generations*. Retrieved From <https://www.weforum.org/agenda/2020/03/4-ways-covid-19-education-future-generations/>

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ตารางที่ ก.1 ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4
1.บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีองค์ประกอบครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	1	1	1	1
2.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
3.สาระสำคัญมีความครบถ้วนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
4.เนื้อหาของบทเรียนมีความครบถ้วนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความครบถ้วนและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
6.ภาระงานมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
7.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ย	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1				

จากตารางพบว่า ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1

ตารางที่ ก.2 ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน ผ่าน
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4
1.แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนและ สัมพันธ์กัน	1	1	1	1
2.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
3.สาระสำคัญ มีความครบถ้วนและสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
4.กระบวนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
5.สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความครบถ้วนและสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
6.ภาระงานมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
7.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ย	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1				

จากตารางพบว่า ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้
ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1

ตารางที่ ก.3 ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของข้อคำถามกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
2.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
3.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
4.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
5.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
6.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
7.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
8.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
9.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
10.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
11.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
12.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
13.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
14.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
15.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
16.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
17.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
18.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
19.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
20.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
21.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
22.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
23.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
25.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
26.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
27.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
28.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
29.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
30.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
31.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
32.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
33.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
34.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
35.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
36.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
37.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
38.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
39.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้
40.	+1	+1	+1	3	1	ยอมรับได้

ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) มีค่า 1.00 ทุกข้อ

ตารางที่ ก.4 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน

ข้อที่	p	r	สรุป
1	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
2	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
3	0.75	0.24	คัดออก
4	0.67	0.25	คัดเลือกไว้
5	0.45	0.27	คัดเลือกไว้
6	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
7	0.34	0.65	คัดเลือกไว้
8	0.52	0.26	คัดเลือกไว้
9	0.6	0.25	คัดเลือกไว้
10	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
11	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
12	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
13	0.6	0.25	คัดเลือกไว้
14	0.38	0.26	คัดออก
15	0.75	0.24	คัดเลือกไว้
16	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
17	0.6	0.25	คัดออก
18	0.67	0.25	คัดเลือกไว้
19	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
20	0.6	0.25	คัดเลือกไว้
21	0.75	0.24	คัดเลือกไว้
22	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
23	0.12	-0.08	คัดออก
24	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
25	1	0	คัดออก
26	0.75	0.24	คัดเลือกไว้
27	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
28	0.56	0.62	คัดเลือกไว้
29	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
30	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
31	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
32	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
33	0.78	0.46	คัดเลือกไว้
34	0.93	0.15	คัดเลือกไว้
35	0.93	0.15	คัดเลือกไว้
36	0.12	0.07	คัดออก
37	0.97	0.07	คัดออก
38	0.52	0.26	คัดออก
39	1	0	คัดออก
40	0.93	0	คัดออก

จากตารางพบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.012–1.00 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.08–0.65 ผู้วิจัยเลือกข้อสอบแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มี ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ตารางที่ ข.1 ความเชื่อมั่นรายข้อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
เรื่องสำนวนมาตรฐาน

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	20.7	67.063	0.402	0.948
2	20.7	66.986	0.413	0.948
3	20.81	66.311	0.446	0.948
4	21.04	66.96	0.339	0.95
5	20.7	67.14	0.39	0.949
6	21.15	65.977	0.49	0.948
7	20.96	65.96	0.461	0.948
8	20.89	65.103	0.579	0.947
9	20.7	63.678	0.913	0.944
10	20.7	65.14	0.689	0.946
11	20.7	65.14	0.689	0.946
12	20.89	65.564	0.52	0.948
13	20.74	64.738	0.708	0.946
14	20.7	65.217	0.677	0.946
15	20.81	66.772	0.385	0.949
16	20.7	63.678	0.913	0.944
17	20.89	67.41	0.288	0.95
18	20.74	65.969	0.532	0.947
19	20.7	67.217	0.379	0.949
20	20.7	64.601	0.771	0.945
21	20.74	65.046	0.664	0.946
22	20.7	63.678	0.913	0.944

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
23	20.93	65.225	0.556	0.947
24	20.7	63.678	0.913	0.944
25	20.7	63.678	0.913	0.944
26	20.7	63.678	0.913	0.944
27	20.7	65.755	0.596	0.947
28	20.7	64.601	0.771	0.945
29	20.56	67.333	0.599	0.947
30	20.56	67.333	0.599	0.947

จากตารางพบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา
นาฏศิลป์ เรื่อง ราวงมาตรฐาน มีความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.948

ตารางที่ ค.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างใช้บทเรียนและคะแนนทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง รำวง
มาตรฐาน โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
(E1/E2)

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึกหัด ระหว่างใช้บทเรียน (10 คะแนน)				รวม (40 คะแนน) (X)	คะแนนทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หลังใช้บทเรียน (30 คะแนน) (Y)
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4		
1	8	8	10	9	35	22
2	8	8	9	8	33	28
3	8	8	9	8	33	24
4	9	8	10	9	36	27
5	8	8	10	8	34	24
6	8	8	9	9	34	26
7	8	8	10	8	34	19
8	8	9	9	8	34	24
9	8	8	8	8	32	25
10	8	8	10	8	34	27
11	8	8	10	8	34	27
12	9	8	9	8	34	26
13	8	8	9	8	33	26
14	8	8	9	8	33	24
15	8	8	10	8	34	18
16	8	8	10	9	35	23
17	9	8	10	10	37	28
18	9	8	10	10	37	28
19	9	8	10	10	37	28
20	9	8	10	10	37	28
21	8	8	10	8	34	22
22	9	8	10	9	36	21

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบฝึกหัด ระหว่างใช้บทเรียน (10 คะแนน)				รวม (40 คะแนน) (X)	คะแนนทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หลังใช้บทเรียน (30 คะแนน) (Y)
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4		
23	9	8	10	9	36	23
24	8	9	10	8	35	24
25	8	8	10	9	35	22
26	8	8	10	8	34	22
27	10	9	10	9	38	26
28	10	8	9	8	35	26
29	10	8	9	9	36	27
30	8	8	8	9	33	20
รวมคะแนน					$\sum X = 1042$	$\sum Y = 735$
คะแนนเฉลี่ย					34.73	24.50
					$E1 = 86.83$	$E2 = 81.67$

จากตารางพบว่า ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E1/E2$) ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ได้เท่ากับ $E1 / E2 = 86.83 / 81.67$ และ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมระหว่างการใ้และหลังการใช้บทเรียนเท่ากับ $34.73 : 24.50$

ตารางที่ ค.2 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)
1	13	22
2	18	28
3	19	24
4	23	27
5	17	24
6	20	26
7	15	19
8	19	24
9	24	25
10	22	27
11	22	27
12	16	26
13	15	26
14	20	24
15	20	18
16	13	23
17	21	28
18	21	28
19	21	28
20	21	28
21	15	22
22	21	21
23	20	23
24	18	24
25	12	22
26	17	22
27	17	26
28	21	26
29	20	27

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)	คะแนนหลังใช้บทเรียน (คะแนนเต็ม 30)
30	11	20
คะแนนเฉลี่ย	18.40	24.50

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนใช้บทเรียนเท่ากับ 18.40 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานเท่ากับ 24.50 ซึ่งมีค่าสูงขึ้น ดังนั้นแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ค.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้สถิติ t-test Dependent

ประเด็น การเปรียบเทียบ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t*	P
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
คะแนน	18.40	3.390	24.50	2.838	-10.856	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 18.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 3.390 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 2.838

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ภาควิชา

วิศวกรรมเครื่องกล

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

Coach Tortew

บริการ - บทความ - เกี่ยวกับเรา - 00. สมัครสมาชิก -

Coach Tortew

คอร์สออนไลน์

ระบบเรียนออนไลน์สำหรับทักษะแห่งอนาคต ที่ไหน เมื่อไหร่ ก็เรียนได้

สมัครเลย >

- ยินดีต้อนรับ**
เพื่อให้บริการของเรามีคุณภาพสูง
คุณจะได้พบกับโค้ชที่มีประสบการณ์
และการบริการในระดับมืออาชีพ
- การสื่อสาร**
สามารถติดต่อขอรับข้อมูลเพิ่มเติม
เป็นรายสัปดาห์ทางอีเมลได้ฟรี
- ผู้เข้าศึกษา**
จัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์
ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เข้าใจง่าย
และรู้เป็นเชิงมืออาชีพ
- การรับรอง**
ได้รับใบรับรองเมื่อเรียนจบหลักสูตร
และผ่านการประเมิน

คอร์สยอดนิยม

ร่างมาตรฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์
เรื่อง ร่างมาตรฐาน

กลยุทธ์ทำกิจกรรม และการประดิษฐ์
ทำการ์ดแห่งทางประกอบการแสดง ม.3

การวัดและประเมินเพื่อแก้ปัญหา ม.2

สมัครเลย >

รณาวดี ธารายศ (โค้ชต่อแต้ว)

© 2022 coachtortew.com All rights reserved.
* ผู้พัฒนาโปรแกรม โดย โค้ชต่อแต้ว โทร coachtortew.com

coachtortew@gmail.com โค้ชต่อแต้ว โค้ชต่อแต้ว

© 2022 coachtortew.com All rights reserved.

รูปที่ ก.1 หน้าหลักของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาอนุศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน

The screenshot shows a web interface for an e-learning course. At the top, there are navigation links for 'บริการ' (Service), 'บทความ' (Articles), 'เกี่ยวกับเรา' (About Us), and 'เข้าสู่ระบบ' (Login). The course title is 'บทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน' (Internet-based lesson, Arts subject, Standards Draft). The instructor is CoachTortew. The video player shows a title card for 'ร่างมาตรฐาน' (Standards Draft) for 'ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3' (Grade 3). To the right, there are buttons for 'ลงทะเบียนเรียน' (Enroll) and 'เข้าดูวิดีโอ' (Watch video). Below the video, there are sections for 'ข้อมูลครุภัณฑ์' (Equipment info), 'เกี่ยวกับคอร์ส' (About the course), 'เนื้อหาของคอร์ส' (Course content), 'สิ่งที่คุณจะได้' (What you will get), and 'กลุ่มเป้าหมาย' (Target audience). The course content includes a syllabus, a list of standards, and a list of related content.

บริการ - บทความ - เกี่ยวกับเรา - เข้าสู่ระบบ

★★★★★

บทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน

CoachTortew

สมัครเรียนฟรี

ฟรี

ลงทะเบียนเรียน

เข้าดูวิดีโอ

ดู - ทุกรุ่น

30 นาทีเรียนเฉลี่ย

20 มกราคม 2025 อัปเดตล่าสุด

Enrollment validity: ปรากฏในไฟล์

27%

ข้อมูลครุภัณฑ์ 11%

เกี่ยวกับคอร์ส

จำนวน 23103 คนเรียนการสอนวิชา นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาพเรียนที่ 1 มี การศึกษา 2567

คุณจะได้เรียนรู้อะไร?

- อะไรคือ "ร่างมาตรฐาน"
- รูปแบบการนำเสนอร่างมาตรฐาน
- องค์ประกอบของการแสดงร่างมาตรฐาน
- ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การศึกษานาฏศิลป์

เนื้อหาของคอร์ส

- แบบทดสอบก่อนเรียน
- แบบทดสอบก่อนเรียน
- อะไรคือ "ร่างมาตรฐาน"
- รูปแบบการนำเสนอร่างมาตรฐาน
- องค์ประกอบของการแสดงร่างมาตรฐาน
- ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การศึกษานาฏศิลป์
- แบบทดสอบหลังเรียน

สิ่งที่คุณจะได้

- บทเรียน
- ใบความรู้
- แบบฝึกหัด
- แบบประเมินสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

© 2022 coachtortew.com All rights reserved.

รูปที่ ก.2 หน้าบทเรียนของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน

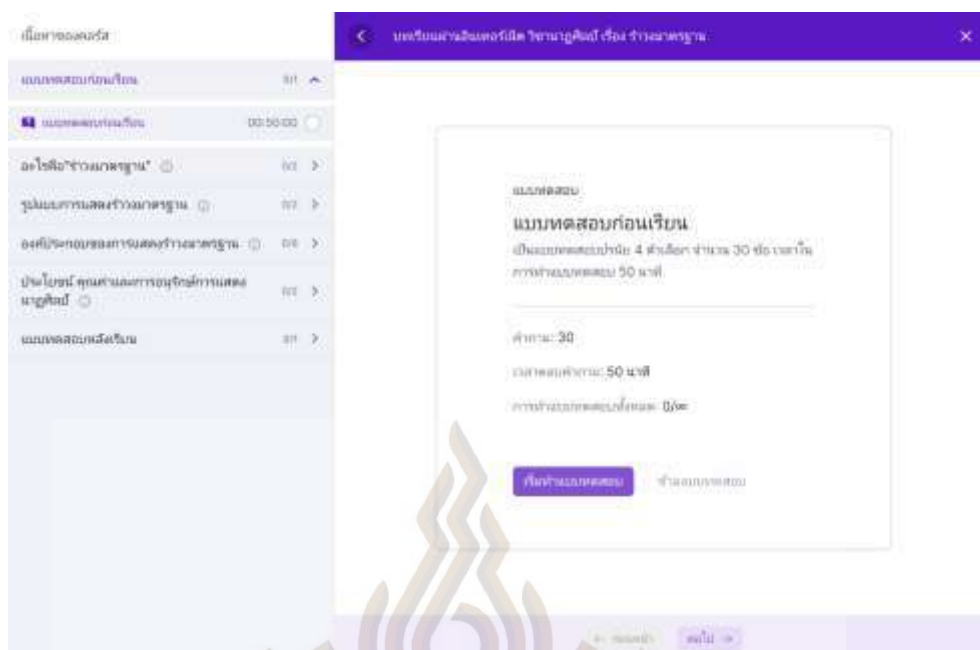
บทเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

COACH TORTEW
 มาตรฐานการเรียนรู้ ศึกษาศาสตร์

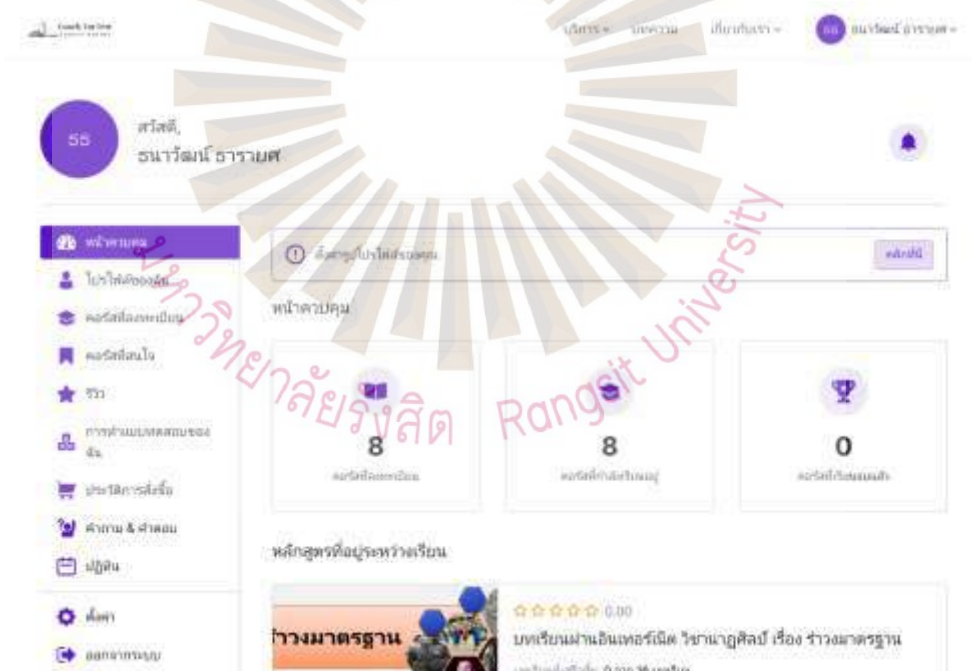
รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

เกี่ยวกับบทเรียน
 มาตรฐานการเรียนรู้
 ศ.2.1 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในระดับ วิชา นาฏศิลป์ ศึกษาศาสตร์ (บทเรียนมาตรฐาน
 ศ.2.1.1 และ ศ.2.1.2) เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในระดับ วิชา นาฏศิลป์ ศึกษาศาสตร์
 ศ.2.1.1.1/2 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.1 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.2 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.3 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.4 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.5 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.6 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.7 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.8 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.9 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน
 ศ.2.1.1.1.10 เข้าใจ และแสดงออกทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ ในการศึกษารูปแบบการแสดง
 รำวงมาตรฐาน

รูปที่ ก.4 หน้าเนื้อหาของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

รูปที่ ก.5 หน้าแบบทดสอบของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน

รูปที่ ก.6 หน้าศูนย์ควบคุมผู้ใช้ของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน

รูปที่ ก.7 บรรยากาศการใช้บทเรียนผ่านเครื่องข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชานาฏศิลป์ เรื่อง ราวมาตรฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2567
ชั่วโมงที่ 1 เรื่อง อะไรคือ ”รำวงมาตรฐาน”

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล
ตัวชี้วัด

ศ 3.1 ม.3/3 มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง

ศ 3.2 ม.3/2 อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายประวัติความเป็นมาการแสดงรำวงมาตรฐาน

อธิบายรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

อธิบายความสำคัญและบทบาทของการแสดงของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3. สาระสำคัญ

รำวงเป็นการรำที่ปรับปรุงขึ้นมาจากการเล่นรำโทนที่เป็นการรำร้องของชาวบ้าน ผู้รำมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง รำกันเป็นคู่ ๆ เป็นรอบ ๆ รำกันเป็นวงกลม และเครื่องดนตรีประกอบจังหวะที่ใช้คือ โทน จึงเรียกว่ารำโทน มีลักษณะการรำที่ไม่เป็นแบบแผน มีการร้องเล่นง่าย ๆ เน้นความสนุกสนาน ปรับปรุงการแสดงให้มีระเบียบแบบแผนมากขึ้น โดย จอมพล ป. พิบูลสงคราม และกรมศิลปากร มี 10 บทเพลง และมีทำรำกำหนดไว้ตามแต่ละบทเพลงเพื่อให้การแสดงเป็นแบบแผน เรียกว่า "รำวงมาตรฐาน" นิยมเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนานสัพคคีและยังนิยมนำมาใช้เล่นแทนการเต้นรำ เป็นศิลปะการแสดงที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1. ผู้เรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียน

4.2. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
บทเรียนที่ 1 เรื่อง อะไรคือ”รำวงมาตรฐาน” โดยมีเนื้อหาบทเรียน ได้แก่ ใบความรู้ที่ 1

4.3. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ :

5.1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทเรียนที่ 1
เรื่อง อะไรคือ”รำวงมาตรฐาน”

5.2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง อะไรคือ”รำวงมาตรฐาน”

6. ภาระงาน : แบบฝึกหัดที่ 1 เรื่อง อะไรคือ”รำวงมาตรฐาน”

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1. วิธีการวัด : ตรวจแบบฝึกหัด

7.2. เครื่องมือวัด : แบบฝึกหัด

7.3. เกณฑ์การประเมิน : ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 70 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

8.1 ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....

8.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

8.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....

(นายธนวัฒน์ ธารายศ)

ครูผู้สอน

ใบความรู้ที่ 1 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
เรื่อง อะไรคือ”รำวงมาตรฐาน”

ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐานเป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก " รำโกน "

" รำโกน "

เป็นการร้องรำของชาวไทยภาคกลาง
หลังจากเสร็จภารกิจในการทำงาน
ผู้ชายและผู้หญิงจะรำกันเป็นคู่ใน
ลักษณะเป็นวงกลมรอบครกตำข้าวที่
วางคว่ำไว้

ลักษณะการร้องรำไม่มีแบบแผน
มีจุดประสงค์ของร้อง รำ เล่น
เพื่อความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ

เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบคือ ฉิ่ง กรับและโขน
โดยรำตามจังหวะหน้าทับของโขน คือ "ปะ โขน ปะ โขน ปะ โขน โขน "

ตั้งนั้นจึงเรียกการแสดงชุดนี้ตามจังหวะหน้าทับว่า " รำโทน "

ต่อมาจอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น
ได้ตระหนักถึงคุณค่าและ
ความสำคัญของการละเล่น รำโทน
ซึ่งชาวบ้านนิยมเล่นกันอย่าง
แพร่หลาย จึงมีแนวคิดที่จะนำมา
ปรับปรุงให้มีระเบียบแบบแผนมาก
ยิ่งขึ้น

ในปี พ. ศ. 2487 ได้มอบหมายให้
กรมศิลปากร ปรับปรุงรำโทนให้มี
แบบแผน โดยมีการแต่งเนื้อร้อง
ทำนองเพลงขึ้นใหม่ และปรับปรุง
ทำรำ โดยนำท่ารำจากรำแม่บท มา
กำหนดเป็นท่ารำเฉพาะของแต่ละ
เพลง และเปลี่ยนชื่อมาเป็น "รำ
วง"

ต่อมาเนื่องจากกระบวน
ท่ารำที่มีระเบียบแบบแผนเป็น
มาตรฐาน กรมศิลปากรจึง
เรียกว่า "รำวงมาตรฐาน"
นิยมเล่นในงานรื่นเริงบันเทิง
ต่างๆ และยังมีนิยมนำมาใช้เล่น
แทนการเต้นรำ

รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลง 10 เพลง

1. เพลงงามแสงเดือน	2. เพลงชาวไทย
3. เพลงรำขิมารำ	4. เพลงคืนเดือนหงาย
5. เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	6. เพลงดอกไม้ของชาติ
7. เพลงดวงจันทร์ขั้วฟ้า	8. เพลงหญิงไทยใจงาม
9. เพลงบุษานักรบ	10. เพลงยอดชายใจหาญ

**กรมศิลปากรแต่งเนื้อร้อง
จำนวน 4 เพลง คือ
เพลงงามแสงเดือน
เพลงชาวไทย
เพลงรำซิมาร์
เพลงคืนเดือนหงาย**

**ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ
เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ
เพลงดอกไม้ของชาติ
เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
เพลงหญิงไทยใจงาม
เพลงบุษานักรบ
เพลงยอดชายใจหาญ**

**กรมศิลปากรและกรมประชาสัมพันธ์
เป็นผู้แต่งทำนองเพลง**

ผู้ประติบฐ์ทำร่ำ

**นางลมูล ยมะคุปต์
ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์**

ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ
นางมัลลี คงประภัสร์
ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์

ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ
หม่อมครูถ้วน (ศุภลักษณ์)
ภัทรนาวิก
ผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย
วิทยาลัยนาฏศิลป์

ปรากฏรายชื่อผู้แสดงครั้งแรกดังนี้

1. นายอาคม สายาคม
2. นายจำนง พรพิสุทธิ์
3. นายธีรยุทธ ยวงศรี
4. นางสุวรรณีย์ ชลาบุเคราะห์
5. นางศิริวัฒน์ ดัชยบัณฑิต
6. นางสาวสุนันทา มุณยเกตุ

ความสำคัญและบทบาท

ร่างมาตรฐาน ยังคงได้รับความนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน นิยมเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ นำมาใช้เล่นแทนการเดินรำ หรือใช้หลังจากจบการแสดง หรืองานบันเทิงต่างๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสนุกสนาน

แบบฝึกหัดที่ 1 เรื่อง อะไรคือ"รางวัลมาตรฐาน"

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. รางวัลมาตรฐาน มีวิวัฒนาการมาจากสิ่งใด
 - ก. ราโทน
 - ข. ละคร
 - ค. โชน
 - ง. ระเบ้า
2. ข้อใดเป็นลักษณะการเล่นของราโทน
 - ก. ราโทนจะมีการจับร้องบทเพลงที่มีการประพันธ์ไว้แล้ว
 - ข. ราโทนจะเดินเป็นวงกลมใช้ทำรำใดก็ได้
 - ค. ราโทนจะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน
 - ง. ราโทนจะใช้กลองยาวตีประกอบจังหวะ
3. ข้อใดไม่ใช่เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ ราโทน
 - ก. ระนาด
 - ข. ฉิ่ง
 - ค. กรับ
 - ง. โทน
4. ข้อใดคือจังหวะหน้าทับของเสียงโทน ในการเล่นราโทน
 - ก. ตู๊บ ทิง ทิง ตู๊บ ทิง ทิง
 - ข. จะ โจง จะ ทิง โจง ทิง
 - ค. ปะ โทน ปะ โทน ปะ โทน โทน
 - ง. มง แซะ มง แซะ แซะ มง ตลุม ตุม มง
5. หน่วยงานหรือบุคคลใดที่มีแนวคิดริเริ่มในการปรับปรุงแบบแผนของราโทน
 - ก. กรมศิลปากร
 - ข. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
 - ค. กรมประชาสัมพันธ์
 - ง. จอมพล ป. พิบูลสงคราม
6. ข้อใดเป็นสาเหตุที่ทำให้มีการปรับปรุงการแสดงรางวัล
 - ก. เพื่อให้การแสดงมีความสวยงาม น่าสนใจ
 - ข. เพื่อให้คนไทยรู้จักการแสดงรางวัลมาตรฐาน

- ค. เพื่อให้มีความเป็นระเบียบแบบแผน
 - ง. เพื่อแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ
7. รำวงมาตรฐานมีความสำคัญอย่างไร
- ก. เป็นสิ่งที่ทำให้คนในชาติมีชีวิตที่ดีมีความสุข
 - ข. สร้างความสนุกสนาน ผ่อนคลายให้คนในชาติ
 - ค. ช่วยทำให้คนในชาติเกิดความสบายใจ
 - ง. ทำให้คนในชาติรู้จักกันมากขึ้น
8. ผู้แต่งเนื้อร้องรำวงมาตรฐาน คือผู้ใด
- ก. กรมศิลปากรและจอมพล ป. พิบูลสงคราม
 - ข. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมประชาสัมพันธ์
 - ค. กรมประชาสัมพันธ์และกรมศิลปากร
 - ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมศิลปากร
9. ผู้แต่งทำนองเพลงรำวงมาตรฐาน คือผู้ใด
- ก. กรมศิลปากรและจอมพล ป. พิบูลสงคราม
 - ข. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมประชาสัมพันธ์
 - ค. กรมประชาสัมพันธ์และกรมศิลปากร
 - ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมศิลปากร
10. ข้อใดไม่ใช่ผู้ประดิษฐ์ทำรำ รำวงมาตรฐาน
- ก. นางลมุล ยมะคุปต์
 - ข. นางมัลลิกา คงประภัสร์
 - ค. หม่อมครู ต่วน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก
 - ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2567

ชั่วโมงที่ 2 เรื่อง รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด

ศ.3.1 ม.3/3 มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

3. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน เป็นรำมาตรฐาน ประเภทรำหมู่ เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ชาย-หญิง ด้วย กระทบท่ารำที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน การรำรำมีความสัมพันธ์คู่ สี่อารมณ์ความรู้สึกด้วยสายตาและกระทบท่ารำ การรำรำและการแปรแถวในรูปแบบของการ รำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน ซึ่งกำหนดแบบแผนการรำรำแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ เริ่ม แสดง และจบ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทเรียนที่ 3 เรื่องรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาบทเรียน ได้แก่ ใบความรู้ที่ 3

4.2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 เรื่องรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ :

5.1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทที่ 2 เรื่อง รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

5.2. ใบความรู้ที่ 2 เรื่องรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

6. ภาระงาน : แบบฝึกหัดที่ 2 เรื่องรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1. วิธีการวัด : ตรวจแบบฝึกหัด

7.2. เครื่องมือวัด : แบบฝึกหัด

7.3. เกณฑ์การประเมิน : ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 70 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

8.1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

8.2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

8.3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

(นายธนวัฒน์ ธารายศ)

ครูผู้สอน

ใบความรู้ที่ 2 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
เรื่อง รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

รำวงมาตรฐาน เป็นรำมาตรฐานประเภทรำหมู่ เป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ชาย-หญิง ด้วยกระบวนท่ารำที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน การรำรำมีความสัมพันธ์คู่ สื่ออารมณ์ความรู้สึกด้วยสายตาและกระบวนท่ารำ การรำรำและการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน ซึ่งกำหนดแบบแผนการรำรำแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1

ผู้แสดงชายและหญิงเดินออกมาเป็นแถวตอนหญิงซ้าย และชายขวา

สีม่วง แทน ผู้แสดงผู้หญิง
สีเขียว แทน ผู้แสดงผู้ชาย

สองแถวหันหน้าเข้าหากัน
ผู้หญิงไหว้และผู้ชายรับไหว้

ช่วงที่ 2

รำแปรแถวเป็นวงกลม เวียนซ้ายทวนเข็มนาฬิกา ตามทำนองเพลงและบทร้อง

โดยเปลี่ยนทำร้ายรำไปตามเพลงต่าง ๆ ที่กำหนดไว้แล้ว

ช่วงที่ 3 แบบที่ 1

เมื่อรำจบเพลงที่ 10 ผู้หญิงไหวและผู้ชายรับไหวแล้วเดินเข้า

ช่วงที่ 3 แบบที่ 2

เป็นรูปแบบการแสดงบทร้อง
เมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่
10 ผู้แสดงรำเข้าเวที
ทีละคู่ ตามทำนองเพลงจบ
เพลง โดยเดินเป็นวงเข้า
ด้านซ้ายของเวที

แบบฝึกหัดที่ 2 เรื่องรูปแบบการแสดงร้องมาตรฐาน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข้อใดเป็นลักษณะการเล่นของรำโทน
 - ก. รำโทนจะมีการขับร้องบทเพลงที่มีการประพันธ์ไว้แล้ว
 - ข. รำโทนจะเดินเป็นวงกลมใช้ทำรำใดก็ได้
 - ค. รำโทนจะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน
 - ง. รำโทนจะใช้กลองยาวตีประกอบจังหวะ
2. ข้อใดคือจังหวะหน้าทับของเสียงโทน ในการเล่นรำโทน
 - ก. ตู้บ ทิง ทิง ตู้บ ทิง ทิง
 - ข. จะ โจง จะ ทิง โจง ทิง
 - ค. ปะ โทน ปะ โทน ปะ โทน โทน
 - ง. มง แซะ มง แซะ แซะ มง ตลุม ตุม มง
3. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับรูปแบบการแสดงร้องมาตรฐาน
 - ก. รำวงมาตรฐาน เป็นระบำมาตรฐาน ประเภทระบำหมู่
 - ข. รำวงมาตรฐานเป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชาย-หญิง
 - ค. รำวงมาตรฐานมีกระบวนท่ารำที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน
 - ง. รำวงมาตรฐานเป็นการรำรำมีความสัมพันธ์คู่ สื่ออารมณ์ความรู้สึกด้วยสายตาและกระบวนท่ารำ
4. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปแบบการแสดงร้องมาตรฐาน
 - ก. มีการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน
 - ข. ก่อนการแสดงฝ่ายหญิง-ชายจะทำความเคารพด้วยวิธีกอด
 - ค. ผู้แสดงเดินออกมาเป็นแถวตอน หญิงซ้าย และชายขวา สองแถวหันหน้าเข้าหากัน ผู้หญิงไหวและผู้ชายรับไหว
 - ง. ผู้แสดงชายรำรำตามทำนองเพลงและบทร้อง โดยเปลี่ยนท่ารำรำไปตามเพลงต่าง ๆ
5. การแสดงร้องมาตรฐานบนเวทีควรมีผู้แสดงจำนวนเท่าไร เพราะเหตุใด
 - ก. จำนวน 1 คน เพราะ ความโดดเด่นในการแสดง
 - ข. จำนวน 2 คน เพราะ รำวงมาตรฐานเป็นรำคู่
 - ค. จำนวน 5 คน เพราะ ผู้แสดงจะได้พอดีเหมาะสมกับขนาดเวที
 - ง. จำนวน 2 คู่ขึ้นไป เพราะ ควรรำอย่างน้อย 2 คู่ เพื่อให้สามารถแปรแถวเป็นวงได้

- 6.รูปแบบการแสดงร่างมาตรฐาน ควรปรับเปลี่ยนหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ล้าสมัย
 - ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ไม่งดงาม
 - ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ จะเป็นการทำลายวัฒนธรรมอันดีงาม
 - ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ควรค่าแก่การอนุรักษ์ต่อไป
- 7.นิว เป็นผู้แสดงร่างมาตรฐาน เพราะเหตุใด ช่วงที่ 1 นิวจึงเดินออกมาเป็นแถวตอนด้านซ้าย
- นิว แสดงเป็นผู้แสดงหญิง
 - นิว แสดงเป็นผู้แสดงชาย
 - นิว เข้าแถวไม่ถูกต้อง
 - นิว ไม่มีคู่
- 8.นิกำลัง “เดินออกมาเป็นแถวตอนทำความเคารพด้วยวิธีไหว้” นิกำลังแสดงร่างมาตรฐานช่วงใด
- ช่วงเริ่มต้นการแสดง
 - ช่วงกำลังแสดง
 - ช่วงสิ้นสุดการแสดง
 - ช่วงเตรียมการแสดง
- 9.เมย์กำลัง “รำรำแปรแถวเป็นวงกลม เวียนซ้ายทวนเข็มนาฬิกา” เมย์กำลังแสดงร่างมาตรฐานช่วงใด
- ช่วงเริ่มต้นการแสดง
 - ช่วงกำลังแสดง
 - ช่วงสิ้นสุดการแสดง
 - ช่วงเตรียมการแสดง
- 10.ตั๋กำลัง “รำรำเพลงบุษานักรบรอบที่สองแล้วค่อยรำรำเข้าเวทีไป” ตั๋กำลังแสดงร่างมาตรฐานช่วงใด
- ช่วงเริ่มต้นการแสดง
 - ช่วงกำลังแสดง
 - ช่วงสิ้นสุดการแสดง
 - ช่วงเตรียมการแสดง

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ชั่วโมงที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด

ศ 3.1 ม.3/5 วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่อง
องค์ประกอบนาฏศิลป์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

ระบุงค์ประกอบนาฏศิลป์ของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3. สาระสำคัญ

การแสดงรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย 10 บทเพลง มีดนตรีมีทั้งไทยและสากล และมี
ท่ารำกำหนดไว้ตามแต่ละบทเพลง ผู้แสดงแต่งกายด้วยเครื่องแต่งการตามแบบสมัยนิยมตั้งแต่อดีต
ถึงปัจจุบัน

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
บทเรียนที่ 3.1 เรื่อง เครื่องแต่งการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาบทเรียน
ได้แก่ ใบความรู้ที่ 3.1

4.2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3.1 เรื่อง เครื่องแต่งการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

4.3. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
บทเรียนที่ 3.2 เรื่อง ท่ารำการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาบทเรียน ได้แก่
ใบความรู้ที่ 3.2

4.4. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3.2 เรื่อง ท่ารำการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

4.5. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
บทเรียนที่ 3.3 เรื่อง ดนตรีการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาบทเรียน
ได้แก่ ใบความรู้ที่ 3.3

- 4.6. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3.3 เรื่อง คนตรีการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน
 4.7. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
 บทเรียนที่ 3.4 เรื่อง บทร้องการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน โดยมีเนื้อหาบทเรียน
 ได้แก่ ใบความรู้ที่ 3.4

4.8. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3.4 เรื่อง บทร้องการประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ :

5.1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทที่ 2 เรื่อง
 องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

5.2. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

6. ภาระงาน : แบบฝึกหัดที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1. วิธีการวัด : ตรวจแบบฝึกหัด

7.2. เครื่องมือวัด : แบบฝึกหัด

7.3. เกณฑ์การประเมิน : ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 70 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

8.1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

8.2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

8.3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

(นายธนาวัฒน์ ธารายศ)

ครูผู้สอน

ใบความรู้ที่ 3 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.1 เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย 4 แบบ

แบบพื้นบ้าน

ชาย
 มุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอ
 พวงมาลัย เอวคาดผ้าห้อยชาย
 ด้านหน้า
 หญิง
 มุ่งโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจับ
 ปล้อยผม ประดับดอกไม้ที่ผม
 ด้านซ้าย คาดเข็มขัด ใส่
 เครื่องประดับ

แบบไทยพระราชนิยม

ชาย
 มุ่งโจงกระเบนสวมเสื้อราชประแตน
 สวมถุงเท้า รองเท้า
 หญิง
 มุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบ
 พาดป่าชาย หูกเป็นโบว์ ทิ้งชายไว้
 ข้างลำตัวด้านขวา ใส่เครื่องประดับ
 มุก

แบบสากลนิยม

ชาย
นุ่งกางเกง สวมสูทผูกไทด์

หญิง
นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวคลุมเท้า
ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก

แบบราตรีสโมสร

ชาย
สวมเสื้อพระราชทาน นุ่งกางเกง
ผ้าคาดเอวห้อยชายด้านหน้า

หญิง
นุ่งกระโปรงยาวจับหน้านาง ใส่เสื้อ
จับเดรส ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไป
ทางด้านหลัง เปิดไหล่ขวา สตรีระทำ
หมวกเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยวและ
เครื่องประดับ

แบบฝึกหัดที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.1 เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. จากรูป เป็นเครื่องแต่งกายชนิดใด

ก.แบบไทยพระราชนิยม

ข.แบบราตรีสโมสร

ค.แบบพื้นบ้าน

ง.แบบสากลนิยม

2. จากรูป เป็นเครื่องแต่งกายชนิดใด

ก.แบบไทยพระราชนิยม

ข.แบบราตรีสโมสร

ค.แบบพื้นบ้าน

ง.แบบสากลนิยม

3. จากรูป เป็นเครื่องแต่งกายชนิดใด

ก.แบบไทยพระราชนิยม

ข.แบบราตรีสโมสร

ค.แบบพื้นบ้าน

ง.แบบสากลนิยม

4. จากรูป เป็นเครื่องแต่งกายชนิดใด

ก.แบบไทยพระราชนิยม

ข.แบบราตรีสโมสร

ค.แบบพื้นบ้าน

ง.แบบสากลนิยม

5. เครื่องแต่งกายราวมาตรฐาน แบบพื้นบ้าน และ แบบไทยพระราชนิยม เหมือนกันอย่างไร

ก.เครื่องประดับมุก

ข.เสื่อราชประดับ

ค.หมี่สไบ

ง.นุ่งโจงกระเบน

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ใบความรู้ที่ 3 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.2 ทำรำประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

ทำรำ

**เพลงงามแสงเดือน
ทำสอดสร้อยมาลา**

**เพลงชาวไทย
ทำชักแป้งพัดหน้า**

**เพลงรำชิมารำ
ทำรำสาย**

**เพลงคืนเดือนหงาย
ทำสอดสร้อยมาลาแปลง**

เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ
ท่าแขกเต้าเข้ร้าง ท่าพาลาเพียงไหลล์

ดอกไม้ของชาติ
ท่ารำยั่ว

เพลงหญิงไทยใจงาม
ท่าพรหมสีหน้า ท่ายุงพ้อนห่าง

เพลงดวงจันทร์ขลุ่ยฟ้า
ท่าช้างประสานงา ท่าจันทร์ทรงกรด

เพลงยอดชายใจหาญ
ท่าวอเพลิงกาฬ (ชาย) ท่าชะนีรำไม้ (หญิง)

เพลงบุษานักรบ
เที่ยวที่ 1 ท่าขัดวางนาง (หญิง) ท่าจันทร์ทรงกรด (ชาย)
เที่ยวที่ 2 ท่าล้อแก้ว (หญิง)ท่าขอแก้ว (ชาย)

แบบฝึกหัดที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.2 ทำรำประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.จากรูป ทำรำนี้มีชื่อว่าอะไร

- ก.ทำสอดสร้อยมาลา
- ข.ทำรำสาย
- ค.ทำรำยั่ว
- ง.ทำชักแป้งผัดหน้า

2.จากรูป ทำรำนี้มีชื่อว่าอะไร

- ก.ทำสอดสร้อยมาลา
- ข.ทำรำสาย
- ค.ทำรำยั่ว
- ง.ทำชักแป้งผัดหน้า

3.จากรูป ทำรำนี้มีชื่อว่าอะไร

- ก.ทำสอดสร้อยมาลา
- ข.ทำรำสาย
- ค.ทำรำยั่ว
- ง.ทำชักแป้งผัดหน้า

4. จากรูป ทำรำนี้นี้มีชื่อว่าอะไร

- ก. ทำสอดสร้อยมาลา
- ข. ทำรำสาย
- ค. ทำรำยั่ว
- ง. ทำชักแป้งผัดหน้า

5. จากรูป ทำรำนี้นี้มีชื่อว่าอะไร

- ก. ทำสอดสร้อยมาลา
- ข. พรหมสี่หน้า
- ค. ยูงพื่อนหาง
- ง. ทำชักแป้งผัดหน้า

6. จากรูป เป็นทำรำวางมาตรฐานเพลงใด

- ก. ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข. หอญิงไทยใจงาม
- ค. ดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- ง. มุชานักรบ

7. จากรูป เป็นทำรำวางมาตรฐานเพลงใด

- ก. ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข. หอญิงไทยใจงาม
- ค. ดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- ง. มุชานักรบ

8. จากรูป เป็นทำราวมาตรฐานเพลงใด

- ก.ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข.หญิงไทยใจงาม
- ค.ดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- ง.นุชานักรบ

9. จากรูป เป็นทำราวมาตรฐานเพลงใด

- ก.ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข.หญิงไทยใจงาม
- ค.ดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- ง.นุชานักรบ

10. จากรูป เป็นทำราวมาตรฐานเพลงใด

- ก.ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข.หญิงไทยใจงาม
- ค.ดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- ง.ยอดชายใจหาญ

ใบความรู้ที่ 3 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.3 ดนตรีประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

ดนตรี

เดิมเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง รำโกน หรือรำวงนั้น แต่เดิมมีเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการรำ คือ โทน ฉิ่ง และกรับ

ต่อมาเมื่อมีการพัฒนารำโกนขึ้นเป็นรำวงมาตรฐาน จึงได้เพิ่มเครื่องดนตรีประกอบการแสดง เป็นวงดนตรีไทยและวงดนตรีสากล

วงดนตรีไทย คือ วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบไปด้วยเครื่องดนตรีดังนี้

1. ระนาดเอก
2. ฉิ่ง
3. ปี่ใน
4. ข้องวงใหญ่
5. ตะโพน
6. กลองทัด

วงดนตรีสากลที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงรำวงมาตรฐานแสดง เครื่องดนตรีประกอบไปด้วย คาร์เนต กรอมโบน กริมเปต ไวโอลิน วิโอลา เชลโล เบส ผสม โทนาซตรี ฉิ่ง กรับพวง โหม่ง

แบบฝึกหัดที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงร่ววงมาตรฐาน

3.3 คนตรีประกอบการแสดงร่ววงมาตรฐาน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

- ข้อใดไม่ใช่เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการรำโทน
 - โทน
 - ฉิ่ง
 - กรับ
 - ระนาดเอก
- ข้อใดคือจังหวะหน้าทับของเสียงโทน ในการละเล่นรำโทน
 - ตุ๊บ ทิง ทิง ตุ๊บ ทิง ทิง
 - จะ โจง จะ ทิง โจง ทิง
 - ปะ โทน ปะ โทน ปะ โทน โทน
 - ง.มง แซะ มง แซะ แซะ มง ตลุม ตุม มง
- นิคมการแสดงร่ววงมาตรฐานในงานดนตรีในสวน โดยการแสดงมีการใช้ระนาดเอก ฉิ่ง ปี่ใน พ้องวงใหญ่ ตะโพน กลองทัด การแสดงชุดนี้ใช้วงดนตรีชนิดใด
 - วงปี่พาทย์เครื่องห้า
 - วงอีเล็กโทน
 - วงคอมโบ
 - วงดนตรีสากลผสมเครื่องดนตรีไทย
- นิคมการแสดงร่ววงมาตรฐานในงานดนตรีในสวน โดยการแสดงมีการใช้ไวโอลินและระนาดเอก การแสดงชุดนี้ใช้วงดนตรีชนิดใด
 - วงปี่พาทย์เครื่องห้า
 - วงอีเล็กโทน
 - วงคอมโบ
 - วงดนตรีสากลผสมเครื่องดนตรีไทย
- ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับคนตรีประกอบการแสดงร่ววงมาตรฐาน
 - รำโทน แต่เดิมมีเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการรำ คือ โทน ฉิ่ง และกรับ
 - ร่ววงชาวบ้าน เรียกว่า รำโทน เพราะใช้ โทน เป็นเครื่องดนตรีหลักบรรเลงประกอบการรำ
 - เมื่อมีการพัฒนารำโทนขึ้นเป็นร่ววงมาตรฐาน จึงได้เปลี่ยนเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเป็นวงดนตรีสากล
 - ร่ววงมาตรฐาน บรรเลงดนตรีด้วยวงปี่พาทย์เครื่องห้า

ใบความรู้ที่ 3 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

3.4 บทร้องประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน

เพลงงามแสงเดือน

เนื้อเพลง

งามแสงเดือนมาเยือนส่องหล้า	งามไบบนน้ำมาอยู่วงรำ
งามแสงเดือนมาเยือนส่องหล้า	งามไบบนน้ำมาอยู่วงรำ
เราเล่นกันเพื่อสนุก	เปลื้องทุกมิวายระกำ
ขอให้เล่นเพื่อนรำ	เพื่อสามัคคีเอ๋ย (ซ้ำ)

เพลงชาวไทย

เนื้อเพลง

ชาวไทยเจ้าเอ๋ย	ขออย่าละเลยในการทำหน้าที่
การที่เราได้เล่นสนุก	เปลื้องทุกขัศบายอย่างนี้
เพราะชาติเราได้เสรี	มีเอกราชสมบูรณ์
เราจึงควรช่วยชูชาติ	ให้แก่งกวางเจดจัญญ
เพื่อความสุขเพิ่มพูน	ของชาวไทยเอ๋ย (ซ้ำ)

เพลงรำชิมารำ

เนื้อเพลง

รำมาชิมารำ	เริงระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชิญชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกข์
ตามเข็ญอย่างตามชุก	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบร้อยจะคมขำ
มาชิมมาเจ้าเอ๋ยมาฟ่องรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย(ซ้ำ)

เพลงคืนเดือนหงาย

เนื้อเพลง

ยามกลางคืนเดือนหงาย	เย็นพระพายโบกพริ้วปลิวมา
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต	เท่าเย็นผูกมิตร ไม่เบื่อระอา
เย็นร่วมธงไทยปลกไปทั่วหล้า	เย็นยิ่งน้ำฟ้ามาประพรมเอ๋ย (ซ้ำ)

เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

เนื้อเพลง

ดวงจันทร์วันเพ็ญ	ลอยเด่นอยู่ในนภา
ทรงกลดศศลี	รัศมีทอแสงงามตา
แสงจันทร์อร่าม	ฉายงามส่องฟ้า
ไม่งามเท่าหน้า	นวลน่องของไย
งามเอยแสนงาม	งามจริงยอดหญิงชาติไทย
งามวงพักตร์ยิ่งดวงจันทร์	จริตกริยานั้นนวลละไม
วากังวาน	อ่อนหวานจับใจ
รูปทรงสมส่วน	ช่วยวนหทัย
สมเป็นดอกไม้	ขวัญใจชาติเอย (ซ้ำ)

เพลงดอกไม้ของชาติ

เนื้อเพลง

ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสขนาดร้ายรำ
ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสขนาดร้ายรำ
เอวองค์อ่อนงาม	ตามแบบนาฏศิลป์
ชีชาติไทยแนวรั้น	เจริญวัฒนธรรม
ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสขนาดร้ายรำ
ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสขนาดร้ายรำ
งานทุกสิ่งสามารถ	สร้างชาติช่วยชาย
ดำเนินตามนโยบาย	คู่ทันเหนือยยากตราครุฑ (ซ้ำ)

เพลงหญิงไทยใจงาม

เนื้อเพลง

เดือนพราว	ดาวแวววาวระย้า
แสงดาวประดับ	ส่องให้เดือนงามเด่น
ดวงหน้าหน้าโสกา	เพียงเดือนเพ็ญ
คุณความดีที่เห็น	เสริมให้เด่นเลิศงาม
ขวัญใจ	หญิงไทยส่งศรีชาติ
รูปงามพิลาส	ใจกล้าหาญเร็นาม
เกียรติยศ	ก้องปรากฏทั่วคาม
หญิงไทยใจงาม	ยิ่งเดือนดาวพราวแพรว (ซ้ำ)

เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

เนื้อเพลง

ดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ชื่นชีวาขวัญที่
จันทร์ประจําราตรี	แต่ขวัญที่ประจําใจ
ที่เกิดทูนคือชาติ	เอกราชอธิปไตย
ถนอมแบบสนิทใน	คือขวัญใจพี่เอย (ซ้ำ)

เพลงยอดชายใจหาญ

เนื้อเพลง

โอยยอดชายใจหาญ	ขอสมานไมตรี
น้องขอร่วมชีวิ	กอบกรณียกิจชาติ
แม่สุดยากลำบาก	ไม่ขอเว้นเดินตาม
น้องจักสู้พยายาม	ทำเต็มความสามารถ (ซ้ำ)

เพลงนุชานักรบ

เนื้อเพลง

น้องรักรักบุชาพี	ที่มั่งคั่งกล้าหาญ
เป็นนักรู้เขี้ยวชาญ	สมศักดิ์ชาตินักรบ
น้องรักรักบุชาพี	ที่มานะอดทน
หนักแสนหนักพิศจัญ	เกียรติที่ขจรจบ
น้องรักรักบุชาพี	ที่ยันกิจการ
บากบั่นสร้างหลักฐาน	ทำทุกด้าน ทำทุกด้านครันครบ
น้องรักรักบุชาพี	ที่รักษาที่รักษาที่ยังชีวิ
เลือดเนื้อที่พลีอุทิศ	ชาติขงอยู่ยงอยู่คู่พิภพ (ซ้ำ) หรือ (ซ้ำคนตรี)

แบบฝึกหัดที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบของการแสดงร่ววงมาตรฐาน

3.4 บทร้องประกอบการแสดงร่ววงมาตรฐาน

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. บทร้องต่อไปนี้ เป็นบทร้องเพลงร่ววงมาตรฐานใด

...ลอยเด่นอยู่ในนภาทรงกลดสดสี...

ก.งามแสงเดือน

ข.ชาวไทย

ค.รำซิมารำ

ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

2. บทร้องต่อไปนี้ เป็นบทร้องเพลงร่ววงมาตรฐานใด

...มาเยือนล่องหลังงามใบหน้ามามาอยู่วงรำ...

ก.งามแสงเดือน

ข.ชาวไทย

ค.รำซิมารำ

ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

3. บทร้องต่อไปนี้ เป็นบทร้องเพลงร่ววงมาตรฐานใด

...การที่เราได้เล่นสนุกเปลื้องทุกข์สบายอย่างนี้...

ก.งามแสงเดือน

ข.ชาวไทย

ค.รำซิมารำ

ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

4. บทร้องต่อไปนี้ เป็นบทร้องเพลงร่ววงมาตรฐานใด

...เล่นอะไรให้มีระเบียบให้งามให้เรียบร้อยจะคมทำ...

ก.งามแสงเดือน

ข.ชาวไทย

ค.รำซิมารำ

ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

5. บทร้องเพลงร่ววงมาตรฐานใด

...น้องรักกรกนุชาพี ที่มั่งคั่งกล้าหาญ...

ก.บุษานักรบ

ข.ชาวไทย

ค.รำซิมารำ

ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน

รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2567

ชั่วโมงที่ 4 เรื่อง ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ 3.2 ม.3/2 อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน

ศ 3.2 ม.3/3 แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายความสำคัญและบทบาทของการแสดงของการแสดงรำวงมาตรฐาน

อธิบายประโยชน์และคุณค่าของการแสดงรำวงมาตรฐาน

ระบุมุมความคิดเห็นในการอนุรักษ์การแสดงรำวงมาตรฐาน

3. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐาน นิยมเล่นในงานบันเทิงรื่นเริงต่างๆ แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ ความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ ช่วยขัดเกลาจิตใจ ควบคู่แก่การอนุรักษ์ให้เจริญยิ่งขึ้นไป

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1. ผู้เรียนศึกษาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทที่ 4 เรื่องคุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ โดยมีเนื้อหาบทเรียน ได้แก่ ใบความรู้ที่ 4

4.2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 เรื่องคุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

4.3. ผู้เรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเก็บคะแนนหลังเรียน

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ :

5.1. บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน บทที่ 4 เรื่อง คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

5.2. ใบความรู้ที่ 4 เรื่องคุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

6. ภาระงาน : แบบฝึกหัดที่ 4 เรื่องคุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7.1. วิธีการวัด : ตรวจแบบฝึกหัด

7.2. เครื่องมือวัด : แบบฝึกหัด

7.3. เกณฑ์การประเมิน : ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 70 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

8.1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

8.2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

8.3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

(นายธนาวัฒน์ ธารายศ)

ครูผู้สอน

ใบความรู้ที่ 4 ประกอบบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เรื่อง ประโยชน์ คุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

โอกาสที่ใช้แสดง

นิยมเล่นในงานบันเทิงรื่นเริงต่างๆ โดยนำมารำหลังจากจบการแสดง เพื่อเชิญชวนให้ผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน เป็นการแสดงที่ส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียวกันเป็นหมู่คณะ และยังเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสนุกสนาน และยังสามารถเผยแพร่ให้แก่ประชาชนทั่วไปในโอกาสต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง

คุณค่า

แสดงถึงความ เป็นเอกลักษณ์ ความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นศิลปะที่รวมเอาศิลปะแขนงต่าง ๆ มาไว้ในการแสดง ช่วยขัดเกลาจิตใจของคนในชาติให้มีจิตใจและอารมณ์ที่ดี ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้เจริญยิ่งขึ้นไป

การอนุรักษ์

1. ปลุกฝังให้ยึดถือว่าการอนุรักษ์ส่งเสริมนาฏศิลป์ไทย เป็นหน้าที่ของทุกคน
2. ศึกษาเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย
3. ให้ความสนใจ ค้นคว้า เรียนรู้ ฝึกหัด รับการถ่ายทอดนาฏศิลป์ไทย ตามโอกาสด้วยความสมัครใจ

4. สนับสนุนในการอนุรักษ์เผยแพร่ เข้าร่วมชมหรือรวมกลุ่มจัดตั้งชมรม สมาคม และร่วมจัดกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ไทยในทุกระดับอย่างสม่ำเสมอ
5. ตระหนักในคุณค่า บทบาท ความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย ที่มีต่อประเทศและสังคมไทย

แบบฝึกหัดที่ 4 ประโยชน์ เรื่องคุณค่าและการอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์

คำชี้แจง เลือกรายคำตอบที่ถูกต้อง

1. รำวงมาตรฐานมีคุณค่าอย่างไร
 - ก. แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์
 - ข. ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ
 - ค. ศิลปะที่รวมเอาศิลปะแขนงต่าง ๆ มาไว้ในการแสดง
 - ง. ช่วยขัดเกลาจิตใจให้เป็นคนดี
2. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการฝึกซ้อมรำวงมาตรฐาน
 - ก. ความกล้าแสดงออก
 - ข. มีทักษะด้านการรำไทย
 - ค. มีรายได้เสริม
 - ง. ความอดทน
3. การจัดการแสดงในงานลอยกระทง ทำให้ผู้มาร่วมงานรู้สึกอย่างไร
 - ก. สนุกสนาน สบายใจ
 - ข. วุ่นวาย รำคาญใจ
 - ค. รู้สึกเหงา เศร้าใจ
 - ง. รู้สึกเบื่อหน่าย
4. การมีส่วนร่วมในการแสดงนาฏศิลป์ในวันสำคัญของโรงเรียนเป็นการฝึกทักษะด้านใด
 - ก. ความอดทน
 - ข. ความซื่อสัตย์
 - ค. ความกล้าแสดงออก
 - ง. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
5. การฝึกซ้อมการแสดงมีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์อย่างไร
 - ก. ทำให้ผู้แสดงทุกคนมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก
 - ข. ทำให้การแสดงได้รับเงินรางวัลจำนวนมาก
 - ค. ทำให้การแสดงเป็นที่รู้จักและมีผู้จ้างแสดงเพิ่มขึ้น
 - ง. ทำให้การแสดงสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ชื่นชมประทับใจ
6. รำวงมาตรฐาน มีประโยชน์ต่อด้านสุขภาพในชุมชน หรือไม่ อย่างไร
 - ก. มี เพราะ รำวงมาตรฐานเป็นการแสดงที่สวยงาม
 - ข. มี เพราะ สามารถใช้การรำวงมาตรฐานแทนการออกกำลังกาย
 - ค. ไม่มี เพราะ รำวงมาตรฐานเหมาะสำหรับการแสดงบนเวทีเท่านั้น
 - ง. ไม่มี เพราะ ลิ่นเปลืองงบประมาณในการจัดการ

7. รวบรวมมาตรฐาน ไม้นิยม แสดงในงานรูปแบบใด

- ก. งานลอยกระทง
- ข. งานศพ
- ค. งานเลี้ยงต้อนรับ
- ง. งานปีใหม่

8. การแสดงนาฏศิลป์ในงานมงคลต่าง ๆ มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร

- ก. สำคัญ เพราะทำให้มีผู้มาชมการแสดงในงานจำนวนมาก
- ข. สำคัญ เพราะทำให้งานมีความน่าสนใจ ผู้ชมสนุกสนานประทับใจ
- ค. ไม่สำคัญ เพราะผู้มาร่วมงานชื่นชอบการแสดงอื่นมากกว่าการแสดงนาฏศิลป์และละครไทย
- ง. ไม่สำคัญ เพราะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดงาน

9. นาฏศิลป์มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนในสังคมโดยตรงอย่างไร

- ก. ทำให้อยู่ร่วมกับครอบครัวได้อย่างมีความสุข
- ข. ทำให้มีความสามารถในการทำงานมากขึ้น
- ค. สร้างความสุข สนุกสนาน คลายเครียด
- ง. มีความรับผิดชอบในการทำงานต่าง ๆ

10. นาฏศิลป์มีความสำคัญต่อคนในสังคมอย่างไร

- ก. ทำให้คนในสังคมมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น
- ข. ทำให้คนในสังคมมีความสุขสบาย
- ค. ทำให้คนในสังคมผ่อนคลาย มีความสุข
- ง. ทำให้คนในสังคมมีกิจกรรมทำในยามว่าง

11. ข้อใด ไม่ใช่ เหตุผลที่นิยมแสดง “รวบรวมมาตรฐาน” ในงานรื่นเริง

- ก. นำมาใช้เล่นแทนการเต้นรำ
- ข. นำมาใช้ใช้หลังจากจบการแสดง หรืองานบันเทิงต่าง ๆ
- ค. ใช้เชิญชวนผู้ร่วมงานออกมาราวงร่วมกันเพื่อความสนุกสนาน
- ง. เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

12. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่าการแสดงนาฏศิลป์และละครไทยเป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

- ก. เพราะเป็นการแสดงที่มีความอ่อนช้อย แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- ข. เพราะเป็นการแสดงที่มีผู้นิยมแสดงเป็นจำนวนมาก
- ค. เพราะเป็นการแสดงที่มีลีลาท่าทางสนุกสนาน
- ง. เพราะเป็นการแสดงที่มีความสวยงาม

13. ข้อใดเป็นการเผยแพร่รางวัลมาตรฐาน
- ก. ศึกษา ค้นคว้าประวัติ รางวัลมาตรฐาน
 - ข. ร้องเพลงรางวัลมาตรฐานให้ครอบครัวฟัง
 - ค. แสดงรางวัลมาตรฐานในงานปีใหม่ของจังหวัด
 - ง. ศึกษารางวัลมาตรฐานกับเพื่อนที่บ้าน
14. ข้อใดคือการอนุรักษ์นาฏศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย
- ก. อ่านหนังสือนวนิยายไทยหลังเลิกเรียน
 - ข. จัดตั้งวงดนตรีสากลกับเพื่อนและไปแสดงตามงานต่าง ๆ
 - ค. เรียนการแสดงหุ่นกระบอกทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์
 - ง. เชิญชวนให้ชาวต่างชาติและคนในชุมชนอื่นมาเที่ยวในชุมชนของตนเอง
15. ข้อใดเป็นการเผยแพร่นาฏศิลป์ไทยให้เป็นที่รู้จัก
- ก. เรียนนาฏศิลป์ไทยหลังเลิกเรียนทุกวัน
 - ข. แสดงรางวัลมาตรฐานในงานปีใหม่ของชุมชน
 - ค. อ่านหนังสือเกี่ยวกับประวัติการแสดงนาฏศิลป์ไทย
 - ง. ชมการแสดงภาพยนตร์ไทยทุกครั้งที่มีโอกาส
16. การยอมรับและเคารพในวิชาชีพการแสดงมีความสำคัญอย่างไร
- ก. ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพมีความมั่นใจในการแสดง
 - ข. ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพมีความรู้ในการแสดงมากขึ้น
 - ค. ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพมีรายได้ และมีการแสดงมากขึ้น
 - ง. ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพมีกำลังใจและสร้างสรรค์ผลงานดี ๆ
17. ถ้าไม่ร่วมกันอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยจะเป็นอย่างไร
- ก. การแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่เป็นที่รู้จัก ค่อย ๆ สูญหายไป
 - ข. การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีรูปแบบการแสดงแปลกใหม่
 - ค. การแสดงนาฏศิลป์ไทยกลายเป็นศิลปะที่มีชื่อเสียง
 - ง. การแสดงนาฏศิลป์ไทยมีผู้สนใจศึกษามากขึ้น
18. ข้อใดเป็นแนวทางในการอนุรักษ์และเผยแพร่การแสดงนาฏศิลป์
- ก. ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย
 - ข. ชื้อบันทึกการแสดงชุดต่าง ๆ มาเก็บไว้ให้มากที่สุด
 - ค. นำการแสดงนาฏศิลป์ไปแสดงในงานท้องถิ่น
 - ง. ชมการแสดงเชิงโปงลางทางโทรทัศน์

19. วงมาตรฐานมีความสำคัญอย่างไร

- ก. เป็นสิ่งที่ทำให้คนในชาติมีชีวิตที่ดีมีความสุข
- ข. สร้างความสนุกสนาน ผ่อนคลายให้คนในชาติ
- ค. ช่วยทำให้คนในชาติเกิดความสบายใจ
- ง. ทำให้คนในชาติรู้จักกันมากขึ้น

20. รูปแบบการแสดงร่างมาตรฐาน ควรปรับเปลี่ยนหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ล้าสมัย
- ข. ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ไม่งดงาม
- ค. ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ จะเป็นการทำลายวัฒนธรรมอันดีงาม
- ง. ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ควรค่าแก่การอนุรักษ์ต่อไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน
รหัสวิชา ศ23103 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2567

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขประจำตัว _____

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกตอบคำตอบข้อที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
3. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

1. รำวงมาตรฐาน มีวิวัฒนาการมาจากสิ่งใด

- ก.รำโทน
- ข.ละคร
- ค.โจน
- ง.ระบำ

2. หน่วยงานหรือบุคคลใดที่มีแนวคิดริเริ่มในการปรับปรุงแบบแผนของรำโทน

- ก.กรมศิลปากร
- ข.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
- ค.กรมประชาสัมพันธ์
- ง.จอมพล ป. พิบูลสงคราม

3. ผู้แต่งเนื้อร้องรำวงมาตรฐาน คือผู้ใด

- ก.กรมศิลปากรและจอมพล ป. พิบูลสงคราม
- ข.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมประชาสัมพันธ์
- ค.กรมประชาสัมพันธ์และกรมศิลปากร
- ง.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมศิลปากร

4. ผู้แต่งทำนองเพลงรำวงมาตรฐาน คือผู้ใด

- ก.กรมศิลปากรและจอมพล ป. พิบูลสงคราม
- ข.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมประชาสัมพันธ์
- ค.กรมประชาสัมพันธ์และกรมศิลปากร
- ง.ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงครามและกรมศิลปากร

5. ข้อใดไม่ใช่ผู้ประดิษฐ์ทำรำ รำวงมาตรฐาน

- ก. นางลมุล ยมะคุปต์
- ข. นางมัลลี คงประภัสร์
- ค. หม่อมครู ต่วน (ศุภลักษณ์) ภัทรนาวิก
- ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

6. ข้อใดเป็นลักษณะการเล่นของรำโทน

- ก. รำโทนจะมีการขับร้องบทเพลงที่มีการประพันธ์ไว้แล้ว
- ข. รำโทนจะเดินเป็นวงกลมใช้ทำรำใดก็ได้
- ค. รำโทนจะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน
- ง. รำโทนจะใช้กลองยาวตีประกอบจังหวะ

7. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

- ก. รำวงมาตรฐาน เป็นระบำมาตรฐาน ประเภทระบำหมู่
- ข. รำวงมาตรฐานเป็นการรำร่วมกันเป็นคู่ ชาย-หญิง
- ค. รำวงมาตรฐานมีกระบวนการทำรำที่กำหนดไว้แต่ละเพลงอย่างมีแบบแผนเป็นมาตรฐาน
- ง. รำวงมาตรฐานเป็นการรำรำมีความสัมพันธ์คู่ สื่ออารมณ์ความรู้สึกด้วยสายตาและกระบวนการ

ทำรำ

8. ข้อใดเรียงลำดับขั้นตอนได้ถูกต้องตามรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน

1. เดินออกมาเป็นแถวตอน 2. เมื่อรำจบทำความเคารพด้วยวิธีไหว แล้วเดินเข้าเวทีไป 3. รำรำแปรแถวเป็นวงกลม เวียนซ้าย ทวนเข็มนาฬิกา 4. ทำความเคารพด้วยวิธีไหว

- ก. 1>>4>>3>>2
- ข. 1>>2>>3>>4
- ค. 4>>3>>2>>1
- ง. 1>>4>>2>>3

9. ข้อใดกล่าว**ไม่ถูกต้อง**เกี่ยวกับรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน
- ก. มีการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงอย่างพร้อมเพรียงกัน
 - ข. ก่อนการแสดงฝ่ายหญิง-ชายจะทำความเคารพด้วยวิธีกอด
 - ค. ผู้แสดงเดินออกมาเป็นแถวตอน หญิงซ้าย และชายขวา สองแถวหันหน้าเข้าหากัน ผู้หญิงไหว้ และผู้ชายรับไหว้
 - ง. ผู้แสดงชายรำรำตามทำนองเพลงและบทร้อง โดยเปลี่ยนท่ารำรำไปตามเพลงต่าง ๆ
10. การแสดงรำวงมาตรฐานบนเวทีควรมีผู้แสดงจำนวนเท่าไร เพราะเหตุใด
- ก. จำนวน 1 คน เพราะ ความโดดเด่นในการแสดง
 - ข. จำนวน 2 คน เพราะ รำวงมาตรฐานเป็นรำคู่
 - ค. จำนวน 5 คน เพราะ ผู้แสดงจะได้พอดีเหมาะสมกับขนาดเวที
 - ง. จำนวน 2 คู่ขึ้นไป เพราะ ควรรำอย่างน้อย 2 คู่ เพื่อให้สามารถแปรแถวเป็นวงได้
11. รูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน ควรปรับเปลี่ยนหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ก. ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ล้าสมัย
 - ข. ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นรูปแบบที่ไม่งดงาม
 - ค. ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ จะเป็นการทำลายวัฒนธรรมอันดีงาม
 - ง. ไม่ควรปรับเปลี่ยน เพราะ เป็นศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ควรค่าแก่การอนุรักษ์ต่อไป
12. เครื่องแต่งกายรำวงมาตรฐาน แบบพื้นบ้าน และ แบบไทยพระราชนิยม เหมือนกันอย่างไร
- ก. เครื่องประดับมุก
 - ข. เสื้อราชประดับ
 - ค. ห่มสไบ
 - ง. นุ่งโจงกระเบน
13. จากรูป ทำรำนี้มีชื่อว่าอะไร
-
- ก. ทำสอดสร้อยมาลา
 - ข. ทำรำสาย
 - ค. ทำรำยั่ว
 - ง. ทำชักแป้งผัดหน้า

14. จากรูป ทำรำนี้นี้มีชื่อว่าอะไร

- ก. ทำสอดสร้อยมาลา
- ข. ทำรำสาย
- ค. ทำรำยั่ว
- ง. ทำชักแป้งผัดหน้า

15. จากรูป เป็นทำรำวงมาตรฐานเพลงใด

- ก. ดวงจันทร์วันเพ็ญ
- ข. หญิงไทยใจงาม
- ค. ดวงจันทร์ขั้วญฟ้า
- ง. มุขานักรบ

16. ข้อใดไม่ใช่เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการรำโทน

- ก. โทน
- ข. ฉิ่ง
- ค. กรับ
- ง. ระนาดเอก

17. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับดนตรีประกอบของการแสดงรำวงมาตรฐาน

- ก. รำโทน แต่เดิมมีเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการรำ คือ โทน ฉิ่ง และกรับ
- ข. รำวงชาวบ้าน เรียกว่า รำโทน เพราะใช้ โทน เป็นเครื่องดนตรีหลักบรรเลงประกอบการรำ
- ค. เมื่อมีการพัฒนารำโทนขึ้นเป็นรำวงมาตรฐาน จึงได้เปลี่ยนเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเป็นวงดนตรีสากล

ง. รำวงมาตรฐาน บรรเลงดนตรีด้วยวงปี่พาทย์เครื่องห้า

18. บทร้องต่อไปนี้เป็นบทร้องเพลงรำวงมาตรฐานใด

...ลอยเด่นอยู่ในนภาทรงกลดสดสี...

- ก. กามแสงเดือน
- ข. ชาวไทย
- ค. รำซิมารำ
- ง. ดวงจันทร์วันเพ็ญ

19.บทร้องต่อไปนี้เป็นบทร้องเพลงร่ำวงมาตรฐานใด

...มาเยือนส่องหลังงามโบหน้ามามาอยู่วงรำ...

- ก.งามแสงเดือน
- ข.ชาวไทย
- ค.รำชิมารำ
- ง.ดวงจันทร์วันเพ็ญ

20.ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการฝึกซ้อมร่ำวงมาตรฐาน

- ก.ความกล้าแสดงออก
- ข.มีทักษะด้านการรำไทย
- ค.มีรายได้เสริม
- ง.ความอดทน

21.การมีส่วนร่วมในการแสดงนาฏศิลป์ในวันสำคัญของโรงเรียนเป็นการฝึกทักษะด้านใด

- ก.ความอดทน
- ข.ความซื่อสัตย์
- ค.ความกล้าแสดงออก
- ง.ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

22.การฝึกซ้อมการแสดงมีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์อย่างไร

- ก.ทำให้ผู้แสดงทุกคนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
- ข.ทำให้การแสดงได้รับเงินรางวัลจำนวนมาก
- ค.ทำให้การแสดงเป็นที่รู้จักและมีผู้จ้างแสดงเพิ่มขึ้น
- ง.ทำให้การแสดงสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ชื่นชอบประทับใจ

23.ร่ำวงมาตรฐาน มีประโยชน์ต่อด้านสุขภาพในชุมชน หรือไม่ อย่างไร

- ก.มี เพราะ ร่ำวงมาตรฐานเป็นการแสดงที่สวยงาม
- ข.มี เพราะ สามารถใช้การร่ำวงมาตรฐานแทนการออกกำลังกาย
- ค.ไม่มี เพราะ ร่ำวงมาตรฐานเหมาะสำหรับการแสดงบนเวทีเท่านั้น
- ง.ไม่มี เพราะ ลื่นเปลื้องงบบระมาณในการจัดการ

24.ร่ำวงมาตรฐาน **ไม่นิยม** แสดงในงานรูปแบบใด

- ก.งานลอยกระทง
- ข.งานศพ
- ค.งานเลี้ยงต้อนรับ
- ง.งานปีใหม่

25. การแสดงนาฏศิลป์ในงานมงคลต่าง ๆ มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร
- สำคัญ เพราะทำให้มีผู้มาชมการแสดงในงานจำนวนมาก
 - สำคัญ เพราะทำให้งานมีความน่าสนใจ ผู้ชมสนุกสนานประทับใจ
 - ไม่สำคัญ เพราะผู้มาร่วมงานชื่นชอบการแสดงอื่นมากกว่าการแสดงนาฏศิลป์และละครไทย
 - ไม่สำคัญ เพราะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดงาน
26. นาฏศิลป์มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนในสังคมโดยตรงอย่างไร
- ทำให้ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวได้อย่างมีความสุข
 - ทำให้มีความสามารถในการทำงานมากขึ้น
 - สร้างความสุข สนุกสนาน คลายเครียด
 - มีความรับผิดชอบในการทำงานต่าง ๆ
27. นาฏศิลป์มีความสำคัญต่อคนในสังคมอย่างไร
- ทำให้คนในสังคมมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น
 - ทำให้คนในสังคมมีความสุขสบาย
 - ทำให้คนในสังคมผ่อนคลาย มีความสุข
 - ทำให้คนในสังคมมีกิจกรรมทำในยามว่าง
28. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่นิยมแสดง “รำวงมาตรฐาน” ในงานรื่นเริง
- นำมาใช้เล่นแทนการเต้นรำ
 - นำมาใช้ใช้หลังจากจบการแสดง หรืองานบันเทิงต่าง ๆ
 - ใช้เชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกันเพื่อความสนุกสนาน
 - เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ
29. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่าการแสดงนาฏศิลป์และละครไทยเป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ
- เพราะเป็นการแสดงที่มีความอ่อนช้อย แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
 - เพราะเป็นการแสดงที่มีผู้นิยมแสดงเป็นจำนวนมาก
 - เพราะเป็นการแสดงที่มีลีลาท่าทางสนุกสนาน
 - เพราะเป็นการแสดงที่มีความสวยงาม
30. ข้อใดเป็นการเผยแพร่รำวงมาตรฐาน
- ศึกษา ค้นคว้าประวัติ รำวงมาตรฐาน
 - ร้องเพลงรำวงมาตรฐานให้ครอบครัวฟัง
 - แสดงรำวงมาตรฐานในงานปีใหม่ของจังหวัด
 - ฝึกรำวงมาตรฐานกับเพื่อนที่บ้าน

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ไม้เจริญ

การศึกษา ปรัชญาคุณภูมิบัณฑิต
 สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร
 สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญวงศ์ วงศ์วิรัตน์

การศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขานาฏศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
 สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. นายกมล ละหารเพชร

การศึกษา ศีรษะศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ งานบริหารงานวิชาการ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมเปี่ยมรัก
 อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก จ

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University
12000

Rangsit University
Thang-Ake, Pathumthani Rd.
Pathumthani 12000, Thailand

Tel: (66) 2 911 2200 (Ext. 10)
Tel: (66) 2 911 2122
E-mail: info@ru.ac.th

ที่วสท4800/4

16 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ไหม้เจริญ

ประธานกรรมการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาวศิลป์และการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เนื่องด้วย นายธนวัฒน์ ธารายศ รหัสนักศึกษา 6204545 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาภาวศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมี รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ซึ่ง นายธนวัฒน์ ธารายศ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นายธนวัฒน์ ธารายศ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Wijarn Sankharp

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกลวงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล รศ. ดร. ประจักษ์ ไหม้เจริญ

มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ

(รศ. ดร. ประจักษ์ ไหม้เจริญ)

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้มีศึกษาลงแบบตอบรับในชั้นเรียนจัดรูปแบบวิทยานิพนธ์ไปที่บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University รังสิต 12000
 Rangsit, Pathumthani 12000, Thailand

ที่ วสท4800/2

16 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอร้องเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญวงศ์ วงศ์วีรัตน์

อาจารย์ประจำหลักสูตรนาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เนื่องด้วย นายธนาววัฒน์ ธารายศ รหัสนักศึกษา 6204545 นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง พัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมี รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วน หนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ วิทยาลัยครูสุริยเทพได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัด กระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ วิจัย ซึ่ง นายธนาววัฒน์ ธารายศ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นายธนาววัฒน์ ธารายศ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Nipawan Sakulwong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล ศาสตราจารย์ บุญวงศ์ วงศ์วีรัตน์

มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ *(Signature)*

(ศาสตราจารย์ บุญวงศ์ วงศ์วีรัตน์)

22 พฤษภาคม 2567

หมายเหตุ เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับให้ทันเดือนจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ไปที่บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ วสท4800/3

16 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 เรียน นอภมล ละหารเพชร ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมัธยมเปี่ยมรัก

เนื่องด้วย นายอนาววัฒน์ ธารายศ รหัสนักศึกษา 6204545 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง พัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานาฏศิลป์ เรื่องร่ายมาตรฐาน โดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมี รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ECI 699 วิทยานิพนธ์

ในการนี้ วิทยาลัยครูสุรินทร์ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัด กระบวนการเรียนรู้และการทำวิจัย จึงขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ วิจัย ซึ่ง นายอนาววัฒน์ ธารายศ จะได้นำรายละเอียดของเครื่องมือวิจัยมานำเสนอท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือวิจัยของ นายอนาววัฒน์ ธารายศ ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง
 ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร สุกสงศ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทร.02-997-2222 ต่อ 1275-6

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล..... วิทยาลัย..... จังหวัด.....

 มีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ : เมื่อผู้เชี่ยวชาญลงนามในแบบตอบรับ ให้นักศึกษาส่งแบบตอบรับนี้ในอีเมลแจ้งครูพี่เลี้ยงวิทยานิพนธ์ไปยังที่ศึกษาดูงาน

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

COA. No. RSUERB2024-117

เอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval)
โดย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

เอกสารรับรองเลขที่ : COA. No. RSUERB2024-117
ชื่อโครงการวิจัย : พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานาฏศิลป์ เรื่องร่ววงมาตรฐาน โดยใช้
บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
DEVELOP ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THE SUBJECT OF DANCE STANDARD
CIRCLE DANCE WITH LESSONS VIA THE INTERNET OF GRADE EIGHT
STUDENTS
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายอนาวินทร์ ธารายศ
ชื่อนักวิจัยร่วม : รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ
ชื่อหน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยครุสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต
วิธีทบทวน : พิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนแบบเร่งด่วน (Expedited Review)
เอกสารที่รับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์
วันที่รับรอง : 12 กรกฎาคม 2567 วันที่หมดอายุ : 12 กรกฎาคม 2569
วันที่ต่ออายุ : ไม่เกิน 12 มิถุนายน 2569

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาและมีมติรับรองเอกสาร ดังที่ระบุไว้ข้างต้น โดยยึดหลักจริยธรรม Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปานันท์ กาญจนภูมิ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

COA. No. RSUERB2024-117

Certificate of Approval
By
Ethics Review Board of Rangsit University

COA. No.	COA. No. RSUERB2024-117		
Protocol Title	DEVELOP ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THE SUBJECT OF DANCE STANDARD CIRCLE DANCE WITH LESSONS VIA THE INTERNET OF GRADE EIGHT STUDENTS		
Principle Investigator	Mr.Tanawat Tarayos		
Co-Investigator	Assoc.Prof.Dr.Kanjana Chanprasert		
Affiliation	Suryadhep Teachers College, Rangsit University		
How to review	Expedited Review		
Approval includes	<ol style="list-style-type: none"> 1. Project proposal 2. Information sheet 3. Informed consent form 4. Data collection form/Program or Activity plan 		
Date of Approval:	12 July 2024	Date of Expiration:	12 July 2026
		Date of Renewal:	within 12 June 2026

The prior mentioned documents have been reviewed and approved by Ethics Review Board of Rangsit University based Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline and International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice or ICH-GCP.

Signature.....

(Associate Professor Dr. Pawan Kanchanaphum)

Chairman, Ethics Review Board for Human Research

Ethics Review Board of Rangsit University, 5th floor, Arthit Ourarat Building (Bldg.1) Rangsit University

Tel. 0 2791 5728 Email: rsuetics@rsu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ธนาวัฒน์ ธารายศ
วัน เดือน ปีเกิด	4 กรกฎาคม 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร, 2554 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2567
ที่อยู่ปัจจุบัน	123/21 หมู่ที่ 4 ตำบลเขาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84230

